113.

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA SANITARNA

podpisana w Paryżu dnia 17 stycznia 1912 roku.

(Ratyfikowana zgodnie z ustawą z dnia 23 września 1922 r. — Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 772).

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, JÓZEF PIŁSUDSKI,

NACZELNIK PAŃSTWA POLSKIEGO,

wszem wobec i każdemu zosobna, komu o tem wiedzieć należy, wiadomem czynimy:

W dniu siedemnastym stycznia tysiąc dziewięćset dwunastego roku podpisana została w Paryżu międzynarodowa konwencja sanitarna, o następującem brzmieniu dosłownem:

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA SANITARNA

podpisana w Paryżu dnia 17 stycznia 1912 roku.

J. C. M. Cesarz Niemiecki, król Pruski, w imieniu Cesarstwa Niemieckiego; Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki; Prezydent Republiki Argentyńskiej; J. C. M. Cesarz Austrjacki, Król Czeski etc. i Apostolski Król Węgier; J. K. M. Król Belgów; Prezydent Republiki Boliwji; Prezydent Republiki

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE POLONAISE,

NOUS, JÓZEF PIŁSUDSKI,

CHEF DE L'ÉTAT POLONAIS,

à tous ceux, qui ces présentes Lettres verront, faisons savoir ce qui suit:

Une Convention Internationale Sanitaire ayant été signée à Paris le dix-sept janvier mil neuf cent douze, Convention, dont la teneur suit:

CONVENTION SANITAIRE INTERNATIONALE

signée à Paris, le 17 janvier 1912.

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, au nom de l'Empire Allemand; le Président des États-Unis d'Amérique; le Président de la République Argentine; Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohême, etc., etc. et Roi Apostolique de Hongrie; Sa Majesté le Roi des Belges; le Président de

Stanów Zjednoczonych Brazylji; J. K. M. Król Bułgarów; Prezydent Republiki Chili; Prezydent Republiki Kolumbji; Prezydent Republiki Costa-Rica; Prezydent Republiki Kuby; J. K. M. Król Danji; Prezydent Republiki Ekwadoru; J. K. M. Król Hiszpanji; Prezydent Republiki Francuskiej; J. K. M. Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji i zamorskich terytorjów brytyjskich, Cesarz Indyj; J. K. M. Król Grecji; Prezydent Republiki Gwatemali; Prezydent Republiki Haiti; Prezydent Republiki Honduras; J. K. M. Król Włoch; J. K. W. Wielki Książę Luksemburski; Prezydent Stanów Zjednoczonych Meksykańskich; J. K. M. Król Czarnogóry; J. K. M. Król Norwegji; Prezydent Republiki Panamy; J. K. M. Królowa Holandji; J. C. M. Szach Persji; Prezydent Republiki Portugalskiej; J. K. M. Król Rumunji; J. C. M. Cesarz Wszechrosyjski; Prezydent Republiki Salvadoru; J. K. M. Król Serbji; J. K. M. Król Syjamu; J. K. M. Król Szwecji; Rada Związkowa Szwajcarska; J. C. M. Cesarz Turecki; J. W. Kedyw Egipski, działający w zakresie władzy, udzielonej mu przez firmany cesarskie, i Prezydent Republiki Wschodniej Urugwaju.

la République de Bolivie; le Président de la République des Etats-Unis du Brésil; Sa Majesté le Roi des Bulgares; le Président de la République du Chili; le Président de la République de Colombie; le Président de la République de Costa-Rica; le Président de la République de Cuba; Sa Majesté le Roi de Danemark; le Président de la République de l'Equateur; Sa Majesté le Roi d'Espagne; le Président de la République Française; Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande et des territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes; Sa Majesté le Roi des Hellènes; le Président de la République de Guatémala; le Président de la République d'Haiti; le Président de la République de Honduras; Sa Majesté le Roi d'Italie; Son Altesse Royale le Grand-Duc de Luxembourg; le Président des Etats-Unis Mexicains; Sa Majesté le Roi de Monténegro; Sa Majesté le Roi de Norvège; le Président de la République de Panama; Sa Majesté la Reine des Pays-Bas; Sa Majesté le Shah de Perse; le Président de la République Portugaise; Sa Majesté le Roi de Roumanie; Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies; le Président de la République du Salvador; Sa Majesté le Roi de Serbie; Sa Majesté le Roi de Siam; Sa Majesté le Roi de Suède; le Conseil Fédéral Suisse; Sa Majesté l'Empereur des Ottomans; Son Altesse le Khédive d'Egypte, agissant dans les limites des pouvoirs à lui conférés par les firmans impériaux, et le Président de la République Orientale de l'Uruguay.

Zdecydowawszy poczynić w postanowieniach konwencji sanitarnej, podpisanej w Paryżu dnia 3 grudnia 1903 roku zmiany, na które pozwalają nowe dane wiedzy i praktyki profilaktycznej, ułożyć międzynarodowe przepisy, dotyczące żółtej febry, i rozszerzyć, o ile to jest możliwe, zakres zastosowania zasad, które ukształtowały międzynarodowe zarządzenia sanitarne, mianowali jako Swych Pełnomocników:

Ayant décidé d'apporter dans les dispositions de la Convention sanitaire, signée à Paris le 3 décembre 1903, les modifications que comportent les données nouvelles de la science et de l'expérience prophylactiques, d'établir une réglementation internationale relative à la fièvre jaune et d'étendre, autant qu'il est possible, le champ d'application des principes qui ont inspiré la réglementation sanitaire internationale, ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires, savoir:

J. C. M. Cesarz Niemiecki, Król Pruski:

Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

P. Barona de STEIN, Wyższego Radcę Tajnego Rządu, Radcę Referenta cesarskiego Urzędu Spraw Wewnętrznych, Członka Rady Sanitarnej Cesarstwa;

M. le Baron de STEIN, Conseiller intime supérieur de Gouvernement, Conseiller rapporteur à l'Office impérial de l'Intérieur, Membre du Conseil sanitaire de l'Empire;

P. Profesora GAFFKY, Wyższego Radcę Tajnego Medycyny, Dyrektora Królewskiego Instytutu dla chorób zakaźnych w Berlinie, Członka Rady Sanitarnej Cesarstwa;

M. le Professeur GAFFKY, Conseiller intime supérieur de médecine, Directeur de l'Institut royal pour les maladies infectieuses à Berlin, Membre du Conseil sanitaire de l'Empire;

Prezydent Stanów Zjednoczonych Ameryki:

Le Président des Etats-Unis d'Amérique:

P. A. BAILLY - BLANCHARD'A Ministra Pełnomocnego, Radcę Ambasady Stanów Zjednoczonych Ameryki w Paryżu;

M. A. BAILLY-BLANCHARD, Ministre Plénipotentiaire, Conseiller de l'Ambassade des Etats-Unis d'Amérique à Paris;

Prezydent Republiki Argentyńskiej:

Le Président de la République Argentine:

P. Doktora Francisko de VEYGA, Inspektora Generalnego Służby Zdrowia Armji Argentyńskiej, Profesora na Wydziale Medycyny i Członka narodowej rady higjeny;

M. le Docteur Francisco de VEYGA, Inspecteur général des Services de Santé de l'Armée argentine, Professeur à la Faculté de médecine et Membre du Conseil national d'Hygiène;

P. Doktora Ezequiel'a CASTILLA, Członka Komitetu Międzynarodowego Urzędu higjeny publicznej;

J. C. M. Cesarz Austrjacki, Król Czeski etc. i Apostolski Król Węgier:

P. Barona Maksymiljana de GAGERN (wielki krzyż cesarskiego orderu austrjackiego Franciszka Józefa), swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Związku Szwajcarskim;

P. Kawalera François de HABERLER, Doktora prawa i medycyny, Radcę ministerjalnego w c. k. Ministerstwie Spraw Wewnętrznych;

P. Etienne WORMS, Doktora prawa, Kawalera cesarskiego orderu austrjackiego Franciszka Józefa, Radcę Wydziału w c. k. Ministerstwie Handlu;

P. Jules BÖLCS de NAGYBUDAFA, Radcę w królewsko - węgierskiem Ministerstwie Spraw Wewnętrznych;

P. Barona CALMAN de MÜLLER, Doktora medycyny, Radcę ministerjalnego, Profesora królewsko - węgierskiego uniwersytetu w Budapeszcie, Prezydenta Rady Zdrowia Królestwa, Członka węgierskiej Izby Panów;

Jego Królewska Mość Król Belgów:

P. O. VELGHE, Generalnego Dyrektora służby zdrowia i higjeny w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Członka - Sekretarza wyższej rady higjeny, Oficera orderu Leopolda;

P. E. Van ERMENGEM, Profesora Uniwersytetu w Gandawie, Członka wyższej rady higjeny, Komandora orderu Leopolda;

Prezydent Republiki Boliwji:

P. Ismael MONTES, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

P. Doktora CHERVIN, Kawalera orderu narodowego Legji Honorowej;

Prezydent Republiki Stanów Zjednoczonych Brazylji:

P. Doktora Henryka de FIGUEIREDO VASCONCELLOS, Szefa Służby przy Instytucie Oswaldo Cruz w Rio-de-Janeiro;

J. Królewska Mość Król Bułgarów:

P. Dimitri STANCIOFF, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

P. Doktora CHICHKOFF, Kapitana służby zdrowia Armji Bułgarskiej;

Prezydent Republiki Chili:

P. Federico Puga BORNE, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

M. le Docteur Ezequiel S. CASTILLA, Membre du Comité de l'Office international d'hygiène publique;

Sa Majesté l'Empereur d'Autriche, Roi de Bohème, etc. etc. et Roi Apostolique de Hongrie:

M. le Baron Maximilien de GAGERN, Grand Croix de l'Ordre Impérial autrichien de François-Joseph, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire auprès de la Confédération Suisse;

M. le Chevalier François de HABERLER, Docteur en droit et en médecine, Conseiller ministériel au Ministère I. R. autrichien de l'Intérieur;

M. Etienne WORMS, Docteur en Droit, Chevalier de l'Ordre impérial autrichien de François Joseph, Conseiller de section au Ministère I. R. autrichien de commerce;

M. Jules BÖLCS de NAGYBUDAFA, Conseiller au Ministère royal hongrois de l'Intérieur;

M. le Baron CALMAN de MÜLLER, Docteur en médecine, Conseiller ministériel, Professeur à l'Université royale hongroise de Budapest, Président du Conseil de santé du Royaume, Membre de la Chambre hongroise des Magnats;

Sa Majesté le Roi des Belges:

M. O. VELGHE, Directeur général du Service de santé et de l'hygiène au Ministère de l'Intérieur, Membre-Secrétaire du Conseil supérieur d'hygiène, Officier de l'Ordre de Léopold;

M. E. Van ERMENGEM, Professeur à l'Université de Gand, Membre du Conseil Supérieur d'hygiène, Commandeur de l'Ordre de Léopold;

Le Président de la République de Bolivie:

M. Ismael MONTES, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République française;

M. le Docteur CHERVIN, Chevalier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

Le Président de la République des Etats-Unis du Brésil:

M. le Docteur Henrique de FIGUEIREDO VASCONCELLOS, Chef de service à l'Institut Oswaldo Cruz, à Rio de Janeiro;

Sa Majesté le Roi des Bulgares:

M. Dimitri STANCIOFF, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

M. le Docteur CHICHKOFF, Capitaine sanitaire de l'Armée Bulgare;

Le Président de la République de Chili:

M. Federico Puga BORNE, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Prezydent Republiki Kolumbji:

P. Doktora Juan E. MANRIQUE, Ministra Pełnomocnego;

Prezydent Republiki Costa - Rica:

P. Doktora Alberto Alvarez CANAS, Konsula Generalnego Republiki Costa-Rica w Paryżu;

Prezydent Republiki Kuby:

P. Generała Tomas COLLAZO y TEJADA, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

J. K. M. Król Danji:

P. Hrabiego de REVENTLOW (wielki krzyż orderu Danebrog), swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

Prezydent Republiki Ekwadoru:

P. Wiktora M. RENDON, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

P. E. Dorn y de ALSUA, Pierwszego Sekretarza Poselstwa Republiki Ekwadoru w Paryżu;

J. K. M. Król Hiszpanji:

P. Francisco de REYNOSO, Ministra - Rezydenta Radcę Ambasady królewsko-hiszpańskiej w Paryżu;

P. Doktora Angel PULIDO FERNANDEZ, Radcę Sanitarnego, byłego Dyrektora Generalnego służby zdrowia, dożywotniego Senatora Królestwa;

Prezydent Republiki Francuskiej:

P. Kamila BARRÈRE, Ambasadora Republiki Francuskiej przy J. K. M. Królu Włoch, Wielki Krzyż orderu narodowego Legji Honorowej;

P. Fernanda GAVARRY, Ministra Pełnomocnego I klasy, Dyrektora spraw administracyjnych i technicznych w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Oficera orderu narodowego Legji Honorowej;

P. Doktora Emile'a ROUX, Prezydenta Wyższej Rady higjeny publicznej Francji, Dyrektora Instytutu Pasteur'a, Komandora orderu narodowego Legji Honorowej;

P. Louis'a MIRMAN, Dyrektora Opieki i Higjeny publicznej w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych;

P. Doktora A. CALMETTE, Dyrektora Instytutu Pasteur'a w Lille, Oficera orderu narodowego Legji Honorowej;

P. Ernest'a RONSSIN, Konsula Generalnego Francji w Indjach, Oficera orderu narodowego Legji Honorowej;

P. Georges'a HARISMENDY, Konsula Generalnego, pełniącego obowiązki wicedyrektora związków międzynarodowych i spraw konsularnych w Ministerstwie Spraw Zagranicznych, Kawalera orderu narodowego Legji Honorowej;

Le Président de la République de Colombie:

M. le Docteur Juan E. MANRIQUE, Ministre Plénipotentiaire;

Le Président de la République de Costa-Rica:

M. le Docteur Alberto Alvarez CANAS, Consul Général de la République de Costa-Rica à Paris;

Le Président de la République de Cuba:

M. le Général Tomas COLLAZO y TEJADA, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté le Roi de Danemark:

M. le Comte de REVENTLOW, Grand-Croix de l'Ordre de Danebrog, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Le Président de la République de l'Equateur:

M. Victor M. RENDON, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

M. E. Dorn y de ALSUA, premier Secrétaire de la Légation de la République de l'Equateur à Paris;

Sa Majesté le Roi d'Espagne:

M. Francisco de REYNOSO, Ministre Résident, Conseiller de l'Ambassade royale d'Espagne à Paris;

M. le Docteur Angel PULIDO FERNANDEZ, Conseiller sanitaire, ancien Directeur général de la Santé, Sénateur à vie du Royaume;

Le Président de la République Française:

M. Camille BARRÈRE, Ambassadeur de la République Française près S. M. le Roi d'Italie, Grand Croix de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

M. Fernand GAVARRY, Ministre Plénipotentiaire de I-re classe, Directeur des Affaires administratives et techniques au Ministère des Affaires Etrangères, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

M. le Docteur Emile ROUX, Président du Conseil supérieur d'Hygiène publique de France, Directeur de l'Institut Pasteur, Commandeur de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

M. Louis MIRMAN, Directeur de l'Assistance et de l'Hygiène publiques au Ministère de l'Intérieur;

M. le Docteur A. CALMETTE, Directeur de l'Institut Pasteur de Lille, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

M. Ernest RONSSIN, Consul général de France aux Indes, Officier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

M. Georges HARISMENDY, Consul général, chargé de la Sous-Direction des Unions internationales et des Affaires consulaires au Ministère des Affaires Etrangères, Chevalier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

P. Paul'a ROUX, Wice - Dyrektora w Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, Kawalera orderu narodowego Legji Honorowej;

J. K. M. Król Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji i zamorskich terytorjów brytyjskich, Cesarz Indji:

Wielmożnego Lancelot'a Douglas CARNEGIE, Ministra Pełnomocnego, Radcę królewsko - brytyjskiej Ambasady w Paryżu, Członka królewskiego orderu Wiktorji;

P. Doktora Ralph'a William JOHNSTONE, Inspektora lekarskiego Local Government Board;

P. chirurga generalnego — Benjamina FRANKLIN, byłego Dyrektora Generalnego indyjskiej służby zdrowia i byłego Szefa służby zdrowia Indyj Brytyjskich, Kawalera - Komandora orderu Cesarstwa Indji, Kawalera honorowego orderu św. Jana Jerozolimskiego;

J. Królewska Mość Król Grecji:

P. Demetrius'a CACLAMANOS, Pierwszego Sekretarza Poselstwa królewsko - greckiego w Paryżu;

Prezydent Republiki Gwatemali:

P. Jose - Maria LARDIZABAL, Chargé d'Affaires Republiki Gwatemali w Paryżu;

Prezydent Republiki Haiti:

P. Doktora Auguste'a CASSEUS;

Prezydent Republiki Hondurasu:

P. Desire PECTOR, Generalnego Konsula Republiki Hondurasu w Paryżu, Członka Stałego Trybunału Rozjemczego w Hadze;

J. Królewska Mość Król Włoski:

P. Komandora Rocco SANTOLIQUIDO, Doktora medycyny, Deputowanego, Generalnego Dyrektora zdrowia publicznego Królestwa;

P. Doktora Adolfo COTTA, Szefa wydziału w królewskiem Ministerstwie Spraw Wewnętrznych;

Jego Królewska Wysokość, Wielki Książę Luksemburski:

P. E. L. BASTIN, Konsula Luksemburskiego w Paryżu;

P. Doktora PRAUM, Dyrektora Laboratorjum praktycznego bakterjologji w Luksemburgu;

Prezydent Stanów Zjednoczonych Meksykańskich:

P. Doktora Miguel'a ZUNICA y AZCARATE;

J. Królewska Mość, Król Czarnogóry:

P. Louis'a BRUNET, Konsula Generalnego Czarnogóry w Paryżu;

P. Doktora Edwarda BINET, Naczelnego Lekarza szpitala „Quinze Vingts";

J. Królewska Mość Król Norwegji:

P. Frederic, HARTVIG, HERMAN WEDEL JARLSBERG'A, swego Posła Nadzwyczajnego, Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

M. Paul ROUX, Sous-Directeur au Ministère de l'Intérieur, Chevalier de l'Ordre national de la Légion d'honneur;

Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de Grande Bretagne et d'Irlande et des territoires britanniques au delà des mers, Empereur des Indes:

L'Honorable Lancelot Douglas CARNEGIE, Ministre Plénipotentiaire, Conseiller de l'Ambassade royale britannique à Paris, Membre de l'Ordre royal de Victoria;

M. le Docteur Ralph William JOHNSTONE, Inspecteur médical du Local Government Board;

M. le Chirurgien général Sir Benjamin FRANKLIN, ancien Directeur général du Service médical indien et ancien Chef du Service sanitaire pour les Indes britanniques, Chevalier-Commandeur de l'Ordre de l'Empire des Indes, Chevalier de Grâce de l'Ordre de Saint-Jean de Jérusalem;

Sa Majesté le Roi des Hellènes:

M. Démetrius CACLAMANOS, Premier Secrétaire de la Légation royale de Grèce à Paris;

Le Président de la République de Guatemala:

M. José Maria LARDIZABAL, Chargé d'affaires de la République de Guatémala à Paris;

Le Président de la République d'Haïti:

M. le Docteur Auguste CASSEUS;

Le Président de la République de Honduras:

M. Désiré PECTOR, Consul général de la République de Honduras à Paris, Membre de la Cour permanente d'arbitrage de la Haye;

Sa Majesté le Roi d'Italie:

M. le Commandeur Rocco SANTOLIQUIDO, Docteur en médecine, Député, Directeur général de la Santé publique du Royaume;

M. le Docteur Adolfo COTTA, Chef de division au Ministère royal de l'Intérieur;

Son Altesse Royale, le Grand-Duc de Luxembourg:

M. E. L. BASTIN, Consul de Luxembourg à Paris;

M. le Docteur PRAUM, Directeur du Laboratoire pratique de bactériologie à Luxembourg;

Le Président des Etats-Unis Mexicains:

M. le Docteur Miguel ZUNICA y AZCARATE;

Sa Majesté le Roi de Monténégro:

M. Louis BRUNET, Consul général de Monténégro à Paris;

M. le Docteur Edouard BINET, Médecin en chef de l'Hospice des Quinze-Vingts;

Sa Majesté le Roi de Norvège:

M. Frédéric HARTVIG, HERMAN WEDEL JARLSBERG, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Prezydent Republiki Panamy:

P. Juan Antonio JIMENEZ, Chargé d'Affaires Republiki Panamy w Paryżu;

J. Królewska Mość Królowa Holandji:

P. Doktora W. P. RUYSCH, Inspektora Generalnego służby zdrowia w Holandji Południowej i Zelandji;

P. Doktora C. WINKLER, emerytowanego lekarza inspektora cywilnej służby zdrowia Jawy i Madour'y;

Jego C. M. Szach Persji:

Samad Chan MOMTAZOS SALTANEH, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

Prezydent Republiki Portugalskiej:

P. Doktora Antonio Augusto GONCALVES BRAGA, lekarza sanitarnego i morskiego w Lizbonie;

Jego Królewska Mość Król Rumunji:

P. Aleksandra Em. LAHOVARY, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

Jego Cesarska Mość Cesarz Wszechrosyjski:

P. Platona de WAXEL, Radcę Prywatnego, stałego Członka Rady Ministerstwa Spraw Zagranicznych i rady higjeny publicznej w cesarskiem Ministerstwie Spraw Wewnętrznych;

P. Doktora FREYBERGA, Rzeczywistego Radcę Stanu, urzędnika cesarskiego Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, przedstawiciela najwyższej komisji, ustanowionej przeciw rozszerzaniu się dżumy;

Prezydent Republiki Salvadoru:

P. Doktora S. LETONA, Konsula Generalnego Republiki Salwadoru w Paryżu;

J. Królewska Mość Król Serbji:

P. Doktora Milenko VESNITCH, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

J. Królewska Mość Król Syjamu:

P. Doktora A. MANAUD, Radcę sanitarnego Rządu Królewskiego;

J. Królewska Mość Król Szwecji:

P. hrabiego GYLDENSTOLPE, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

Rada Związkowa Szwajcarska:

P. Charles Edouard LARDY, Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego Konfederacji Szwajcarskiej przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

J. Cesarska Mość Cesarz Turecki:

Missak EFFENDI, Ministra Pełnomocnego;

Le Président de la République de Panama:

M. Juan Antonio JIMENEZ, Chargé d'affaires de la République de Panama à Paris;

Sa Majesté la Reine des Pays-Bas:

M. le Docteur W. P. RUYSCH, Inspecteur général du service sanitaire dans la Hollande méridionale et la Zélande;

M. le Docteur C. WINKLER, Médecin inspecteur en retraite du Service sanitaire civil pour Java et Madoura;

Sa Majesté le Shah de Perse:

Samad Khan MOMTAZOS SALTANEH, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Le Président de la République Portugaise:

M. le Docteur Antonio Augusto GONÇALVES BRAGA, Médecin sanitaire et maritime à Lisbonne;

Sa Majesté le Roi de Roumanie:

M. Alexandre Em. LAHOVARY, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies:

M. Platon de WAXEL, Conseiller privé, Membre permanent du Conseil du Ministère des Affaires Etrangères et du Conseil d'hygiène publique au Ministère impérial de l'Intérieur;

M. le Docteur FREYBERG, Conseiller d'Etat actuel, Fonctionnaire du Ministère impérial de l'Intérieur, Représentant de la Commission d'ordre suprême instituée contre la propagation de la peste;

Le Président de la République de Salvador:

M. le Docteur S. LETONA, Consul général de la République du Salvador à Paris;

Sa Majesté le Roi de Serbie:

M. le Docteur Milenko VESNITCH, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Sa Majesté le Roi de Siam:

M. le Docteur A. MANAUD, Conseiller sanitaire du Gouvernement Royal;

Sa Majesté le Roi de Suède:

M. le Comte GYLDENSTOLPE, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Le Conseil Fédéral Suisse:

M. Charles-Edouard LARDY, Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire de la Confédération Suisse près le Président de la République Française;

Sa Majesté l'Empereur des Ottomans:

Missak EFFENDI, Ministre Plénipotentiaire;

J. Wysokość Kedyw Egipski:

Joussouf Paszę SADDIK, Przedstawiciela Rządu Kedywa przy Najjaśniejszej Porcie;

i Prezydent Republiki Wschodniej Urugwaju:

P. Doktora Luis PIERA, swego Posła Nadzwyczajnego i Ministra Pełnomocnego przy Prezydencie Republiki Francuskiej;

Którzy, po wymianie swych pełnomocnictw, uznanych za dobre i w należytej formie, zgodzili się na następujące postanowienia:

CZĘŚĆ I.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Rozdział I.

Przepisy, obowiązujące kraje, które podpisały konwencję, z chwilą gdy na ich terytorjach wystąpi dżuma, cholera lub żółta febra.

Dział I.

Notyfikacja i późniejsze informowanie innych krajów.

Art. 1.

Każdy Rząd winien niezwłocznie notyfikować innym Rządom pierwszy ustalony przypadek dżumy, cholery lub żółtej febry, który zaszedł na jego terytorjum.

Również pierwszy ustalony przypadek cholery, dżumy lub żółtej febry, który zaszedł poza granicami obszarów już zakażonych, winien być niezwłocznie notyfikowany innym Rządom.

Art. 2.

Do każdej notyfikacji, przewidzianej w art. 1, należy dołączyć, albo wślad za nią jak najszybciej przesłać, następujące szczegółowe wyjaśnienia:

1. Miejscowość, w której choroba wystąpiła;
2. Data jej wystąpienia, jej pochodzenie i postać;
3. Liczba stwierdzonych przypadków choroby i zgonów;
4. Rozległość obszaru lub obszarów zakażonych;
5. W przypadku dżumy, istnienie dżumy u szczurów lub niezwykła ich śmiertelność;
6. W przypadku żółtej febry — obecność stegomya calopus;
7. Zarządzenia niezwłocznie powzięte.

Art. 3.

Notyfikacja i wyjaśnienia, przewidziane w art. 1 i 2, są kierowane do agencyj dyplomatycznych albo konsularnych w stolicy kraju zakażonego.

Son Altesse le Khédive d'Egypte:

Youssouf Pacha SADDIK, Représentant du Gouvernement khédivial auprès de la Sublime Porte;

Le Président de la République Orientale de l'Uruguay:

M. le Docteur Luis PIERA, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près le Président de la République Française;

Lesquels, ayant échangé leurs pleins pouvoirs trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes:

TITRE I.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES.

Chapitre I.

Prescriptions à observer par les pays signataires de la Convention dès que la peste, le choléra ou la fièvre jaune apparaît sur leur territoire.

Section I.

Notification et communications ultérieures aux autres pays.

Article premier.

Chaque Gouvernement doit notifier immédiatement aux autres Gouvernements le premier cas avéré de peste, de choléra ou de fièvre jaune constaté sur son territoire.

De même, le premier cas avéré de choléra, de peste ou de fièvre jaune survenant en dehors des circonscriptions déjà atteintes doit faire l'objet d'une notification immédiate aux autres Gouvernements.

Art. 2.

Toute notification prévue à l'article premier est accompagnée ou très promptement suivie de renseignements circonstanciés sur:

1° l'endroit où la maladie est apparue;
2° la date de son apparition, son origine et sa forme;
3° le nombre des cas constatés et celui des décès;
4° l'étendue de la ou des circonscriptions atteintes;
5° pour la peste, l'existence parmi les rats de la peste ou d'une mortalité insolite;
6° pour la fièvre jaune, l'existence du stegomya calopus;
7° les mesures immédiatement prises.

Art. 3.

La notification et les renseignements prévus aux articles 1 et 2 sont adressés aux agences diplomatiques ou consulaires dans la capitale du pays contaminé.

Rządom krajów, które w niej nie są reprezentowane, notyfikacja i wyjaśnienia winny być przesyłane bezpośrednio drogą telegraficzną.

Art. 4.

Wślad za notyfikacją i wyjaśnieniami, przewidzianemi w art. 1 i 2, są przewidziane dalsze perjodyczne komunikaty tak, ażeby Rządy stale były w posiadaniu wiadomości o przebiegu epidemji.

Komunikaty, wydawane co najmniej raz na tydzień i jak najbardziej wyczerpujące, określą w sposób więcej szczegółowy zarządzenia, powzięte w celu powstrzymania szerzenia się choroby.

W szczególności winny one wskazać: 1. zarządzenia zapobiegawcze, dotyczące inspekcji sanitarnej, albo indywidualnych oględzin lekarskich, odosobnienia i dezynfekcji; 2. zarządzenia, zastosowane do odpływających statków w celu zapobieżenia zawleczeniu choroby, a w szczególności w przypadkach, przewidzianych powyżej w art. 2 punkty 5 i 6, środki, powzięte przeciw szczurom albo komarom.

Art. 5.

Szybkie i sumienne wykonywanie powyższych przepisów ma pierwszorzędne znaczenie.

Notyfikacje mają wartość istotną tylko o tyle, o ile każdy Rząd sam zawczasu jest powiadomiony o przypadkach dżumy, cholery, żółtej febry i o przypadkach wątpliwych, zaszłych na jego terytorjum. Z tego powodu należy poszczególnym Rządom jak najusilniej zalecić, ażeby zaprowadziły obowiązkowe zgłaszanie przypadków dżumy, cholery i żółtej febry, oraz ażeby starały się posiadać wiadomości o wszelkich przypadkach niezwykłej śmiertelności wśród szczurów, szczególnie zachodzącej w portach.

Art. 6.

Pożądane jest, aby kraje sąsiadujące ze sobą zawarły specjalne porozumienia w celu zorganizowania bezpośredniej obsługi informacyjnej pomiędzy naczelnikami właściwych urzędów administracyjnych, o ile chodzi o terytorja pograniczne, albo o terytorja, utrzymujące ze sobą ścisłe stosunki handlowe.

Dział II.

Warunki, które pozwalają ocenić, czy pewien obszar terytorjalny uważać należy za zakażony, lub już wolny od zarazy.

Art. 7.

Notyfikacja pierwszego przypadku dżumy, cholery lub żółtej febry nie pociąga za sobą stosowania do obszaru terytorjalnego, na którym przypadek zaszedł, zarządzeń, przewidzianych poniżej w rozdziale II.

Jednakże, jeżeli wystąpiły dalsze niezawleczone przypadki dżumy lub żółtej febry, lub jeżeli przy-

Pour les pays qui n'y sont pas représentés, ils sont transmis directement par télégraphe aux Gouvernements de ces pays.

Art. 4.

La notification et les renseignements prévus aux articles 1 et 2 sont suivis de communications ultérieures données d'une façon régulière, de manière à tenir les Gouvernements au courant de la marche de l'épidémie.

Ces communications, qui se font au moins une fois par semaine et qui sont aussi complètes que possible, indiquent plus particulièrement les précautions prises en vue de combattre l'extension de la maladie.

Elles doivent préciser: 1° les mesures prophylactiques appliquées relativement à l'inspection sanitaire ou à la visite médicale, à l'isolement et à la désinfection; 2° les mesures exécutées au départ des navires pour empêcher l'exportation du mal et, spécialement, dans les cas prévus par le 5° et le 6° de l'article 2 ci-dessus, les mesures prises respectivement contre les rats ou contre les moustiques.

Art. 5.

Le prompt et sincère accomplissement des prescriptions qui précèdent est d'une importance primordiale.

Les notifications n'ont de valeur réelle que si chaque Gouvernement est prévenu lui-même, à temps, des cas de peste, de choléra, de fièvre jaune et des cas douteux survenus sur son territoire. On ne saurait donc trop recommander aux divers Gouvernements de rendre obligatoire la déclaration des cas de peste, de choléra, et de fièvre jaune et de se tenir renseignés sur toute mortalité insolite des rats, notamment dans les ports.

Art. 6.

Il est désirable que les pays voisins fassent des arrangements spéciaux en vue d'organiser un service d'informations directes entre les chefs des administrations compétentes, en ce qui concerne les territoires limitrophes ou se trouvant en relations commerciales étroites.

Section II.

Conditions qui permettent de considérer une circonscription territoriale comme contaminée ou redevenue saine.

Art. 7.

La notification d'un premier cas de peste, de choléra ou de fièvre jaune n'entraîne pas, contre la circonscription territoriale où il s'est produit, l'application des mesures prévues au chapitre II ci-après.

Mais, lorsque plusieurs cas de peste ou de fièvre jaune non importés se sont manifestés ou que

padki cholery tworzą ognisko *), obszar może być uważany za zakażony.

Art. 8.

Ażeby ograniczyć zarządzenia zapobiegawcze jedynie do okolic, dotkniętych chorobą, Rządy powinny je stosować tylko do osób i przedmiotów, pochodzących z obszarów zakażonych.

Pod wyrazem „obszar" należy rozumieć część terytorjum, ściśle określoną w wyjaśnieniach, dołączonych do notyfikacji, albo wydanych wślad za nią, więc: prowincję, gubernatorstwo, powiat, departament, kanton, wyspę, gminę, miasto, dzielnicę miasta, wioskę, port, osadę, skupienie etc., bez względu na rozległość i zaludnienie tych części terytorjum.

To jednak ograniczenie do obszaru zakażonego jest dopuszczalne tylko pod wyraźnym warunkiem, że Rząd kraju zakażonego wyda zarządzenia niezbędne: 1 celem zwalczania szerzenia się epidemji, oraz 2. w przypadkach dżumy albo cholery — celem przeciwdziałania przynajmniej przez stosowanie uprzedniej dezynfekcji wywozowej przedmiotów, pochodzących z obszaru zakażonego, wymienionych w punktach 1 i 2 art. 13.

Żadne zarządzenia ograniczające nie są stosowane do osób i przedmiotów, pochodzących z obszaru zakażonego, o ile one opuściły obszar zakażony przynajmniej na pięć dni przed wybuchem epidemji.

Art. 9.

Aby pewien obszar przestał być uważany jako zakażony, niezbędne jest urzędowe stwierdzenie:

1. że nie było ani przypadku śmierci, ani nowego zachorowania na dżumę lub cholerę od pięciu dni, zaś na żółtą febrę od osiemnastu dni, licząc od chwili odosobnienia, albo od chwili śmierci lub wyzdrowienia ostatniego chorego;

2. że zostały zastosowane wszystkie środki dezynfekcyjne; nadto, że zostały wykonane w przypadku dżumy zarządzenia przeciwko szczurom, a w przypadku żółtej febry — środki ochronne przeciwko komarom.

Dział III.

Zarządzenia w portach zakażonych, stosowane przy odejściu statków.

Art. 10.

Władza właściwa obowiązana jest przedsięwziąć środki skuteczne:

1. ku zapobieżeniu wsiadaniu na statek osób z objawami dżumy, cholery lub żółtej febry;

*) „ognisko" wtedy istnieje, gdy ukazanie się cholery poza środowiskiem pierwszego lub pierwszych zachorowań dowodzi, że nie zdołano ograniczyć szerzenia się choroby tam, gdzie ona ukazała się początkowo.

les cas de choléra forment foyer (*), la circonscription peut être considérée comme contaminée.

Art. 8.

Pour restreindre les mesures aux seules régions atteintes, les Gouvernements ne doivent les appliquer qu'aux provenances des circonscriptions contaminées.

On entend par le mot circonscription une partie de territoire bien déterminée dans les renseignements qui accompagnent ou suivent la notification, ainsi: une province, un gouvernement, un district, un département, un canton, une île, une commune, une ville, un quartier de ville, un village, un port, un polder, une agglomération, etc., quelles que soient l'étendue et la population de ces portions de territoire.

Mais cette restriction limitée à la circonscription contaminée ne doit être acceptée qu'à la condition formelle que le Gouvernement du pays contaminé prenne les mesures nécessaires: 1° pour combattre l'extension de l'épidémie et 2°, s'il s'agit de peste ou de choléra, pour prévenir, à moins de désinfection préalable, l'exportation des objets visés aux 1° et 2° de l'article 13, provenant de la circonscription contaminée.

Quand une circonscription est contaminée, aucune mesure restrictive n'est prise contre les provenances de cette circonscription, si ces provenances l'ont quittée cinq jours au moins avant le début de l'épidémie.

Art. 9.

Pour qu'une circonscription ne soit plus considérée comme contaminée il faut la constatation officielle:

1° qu'il n'y a eu ni décès, ni cas nouveau, en ce qui concerne la peste ou le choléra depuis cinq jours, en ce qui concerne la fièvre jaune depuis dix-huit jours, soit après l'isolement, soit après la mort ou la guérison du dernier malade;

2° que toutes les mesures de désinfection ont été appliquées; en outre, s'il s'agit de cas de peste, que les mesures contre les rats sont exécutées, et s'il s'agit de fièvre jaune, que les précautions contre les moustiques ont été prises.

Section III.

Mesures dans les ports contaminés au départ des navires.

Art. 10.

L'autorité compétente est tenue de prendre des mesures efficaces:

1° pour empêcher l'embarquement des personnes présentant des symptômes de peste, de choléra ou de fièvre jaune;

(*) Il existe un foyer quand l'apparition de cas de choléra au delà de l'entourage du ou des premiers cas prouve qu'on n'est pas parvenu à limiter l'expansion de la maladie là où elle s'était manifestée à son début.

2. w razie dżumy lub cholery, ku zapobieżeniu wywozowi towarów lub jakich bądź przedmiotów, uważanych przez władze za zakażone, a nie poddanych uprzednio na lądzie dezynfekcji pod nadzorem lekarza, wyznaczonego przez władzę publiczną;

3. w razie dżumy, ku zapobieżeniu przedostawaniu się na statek szczurów;

4. w razie cholery, ku czuwaniu, ażeby woda do picia, ładowana na statek, była zdrowa;

5. w razie żółtej febry, ku zapobieżeniu przenikaniu na statek komarów.

Rozdział II.

Zarządzenia ochronne w stosunku do terytorjów zakażonych.

Dział I.

Ogłaszanie wydanych zarządzeń.

Art. 11.

Rząd każdego kraju jest obowiązany niezwłocznie ogłosić zarządzenia, które uważa za niezbędne wydać w stosunku do osób i przedmiotów, pochodzących z kraju lub obszaru zakażonego.

Ogłoszenie to komunikuje on niezwłocznie rezydującemu w jego stolicy agentowi dyplomatycznemu lub konsularnemu kraju zakażonego, jako też Międzynarodowym Radom Sanitarnym.

Jest on również obowiązany zawiadomić tą samą drogą o cofnięciu tych zarządzeń lub o zmianach, którym one podległy.

W braku agencji dyplomatycznej lub konsularnej w stolicy, zawiadomienia są kierowane wprost do Rządu kraju zainteresowanego.

Dział II.

Towary. Dezynfekcja. Wwóz i przewóz. Bagaże.

Art. 12.

Niema towarów, które same przez się mogłyby przenieść dżumę, cholerę lub żółtą febrę. Stają się one niebezpieczne tylko wtedy, jeżeli zostały zanieczyszczone produktami dżumy lub cholery.

Art. 13.

Dezynfekcja może być stosowana tylko w przypadku dżumy lub cholery i tylko do towarów i przedmiotów, które miejscowa władza sanitarna uzna za zakażone.

Jednakże w przypadku dżumy lub cholery poniżej wymienione towary i przedmioty mogą być poddane dezynfekcji lub nawet niedopuszczone do wwozu niezależnie od wszelakiego stwierdzenia, czy są one lub nie są zakażone.

1. Bielizna osobista, starzyzna i odzież noszona (przedmioty użytku), pościel używana.

O ile przedmioty te są przewożone jako bagaże lub wskutek zmiany miejsca zamieszkania (sprzęty

2° en cas de peste ou de choléra, pour empêcher l'exportation des marchandises ou objets quelconques qu'elle considérerait comme contaminés et qui n'auraient pas été préalablement désinfectés à terre, sous la surveillance du médecin délégué de l'autorité publique;

3° en cas de peste, pour empêcher l'embarquement des rats;

4° en cas de choléra, pour veiller à ce que l'eau potable embarquée soit saine;

5° en cas de fièvre jaune, pour empêcher l'embarquement des moustiques.

Chapitre II.

Mesures de défense contre les territoires contaminés.

Section I.

Publication des mesures prescrites.

Art. 11.

Le Gouvernement de chaque pays est tenu de publier immédiatement les mesures qu'il croit devoir prescrire au sujet des provenances d'un pays ou d'une circonscription territoriale contaminée.

Il communique aussitôt cette publication à l'agent diplomatique ou consulaire du pays contaminé, résidant dans sa capitale, ainsi qu'aux conseils sanitaires internationaux.

Il est également tenu de faire connaître, par les mêmes voies, le retrait de ces mesures ou les modifications dont elles seraient l'objet.

A défaut d'agence diplomatique ou consulaire dans la capitale, les communications sont faites directement au Gouvernement du pays intéressé.

Section II.

Marchandises. Désinfection. Importation et transit. Bagages.

Art. 12.

Il n'existe pas de marchandises qui soient, par elles-mêmes, capables de transmettre la peste, le choléra ou la fièvre jaune. Elles ne deviennent dangereuses qu'au cas où elles ont été souillées par des produits pesteux ou cholériques.

Art. 13.

La désinfection ne peut être appliquée qu'en cas de peste ou de choléra et seulement aux marchandises et objets que l'autorité sanitaire locale considère comme contaminés.

Toutefois, en cas de peste ou de choléra, les marchandises ou objets énumérés ci-après peuvent être soumis à la désinfection ou même prohibés à l'entrée, indépendamment de toute constatation qu'ils seraient ou non contaminés:

1° Les linges de corps hardes et vêtements portés (effets à usage), les literies ayant servi.

Lorsque ces objets sont transportés comme bagages ou à la suite d'un changement de domicile (ob-

domowe), wwóz ich nie może być wzbroniony, lecz podlegają one postanowieniom artykułu 20.

Paczki, pozostałe po żołnierzach i marynarzach, odsyłane po ich śmierci do ojczyzny, podlegają takim samym zarządzeniom, jak przedmioty, wymienione w pierwszym ustępie punktu 1.

2. Szmaty i gałgany, z wyjątkiem, w przypadku cholery, szmat prasowanych i przewożonych jako towar hurtownie w belach, ściągniętych obręczami.

Nie może być zabroniony wwóz świeżych odpadków, pochodzących bezpośrednio z zakładów przędzalnianych, tkackich, konfekcyjnych albo bielni; sztucznej wełny (Kunstwolle, Shoddy) i skrawków świeżego papieru.

Art. 14.

Nie podlegają zakazowi przewozu wymienione w punktach 1 i 2 poprzedniego artykułu towary i przedmioty, o ile są opakowane w ten sposób, że jakakolwiek manipulacja niemi w drodze jest niemożliwa.

Również przewóz towarów lub przedmiotów przez obszar zakażony nie powinien stanowić przeszkody dla ich wejścia do kraju przeznaczenia, jeżeli one są przewożone w ten sposób, że podczas drogi nie mogły stykać się z przedmiotami zanieczyszczonemi.

Art. 15.

Towary i przedmioty, wyszczególnione w punktach 1 i 2 artykułu 13, nie podlegają zarządzeniom prohibicyjnym przy wwozie, jeżeli będzie udowodnione władzy kraju przeznaczenia, że były one wysłane co najmniej na pięć dni przed wybuchem epidemji.

Art. 16.

Władza kraju przeznaczenia określi sposób i miejsce wykonania dezynfekcji oraz zarządzenia, mające zapewnić wytępienie szczurów, owadów i komarów. Czynności powyższe winny być wykonane tak, by o ile możności jak najmniej uszkodzić przedmioty. Starzyzna, stare szmaty, opatrunki zakażone, papiery i inne przedmioty małej wartości mogą być spalone.

Każde państwo ureguluje sprawę ewentualnego wynagrodzenia za szkody, powstałe wskutek dezynfekcji, jako też wskutek zniszczenia przedmiotów wyżej wymienionych, lub tępienia szczurów, owadów i komarów.

Jeżeli z tytułu wykonywania zarządzeń, przedsięwziętych celem wytępienia na pokładzie statków szczurów, owadów oraz komarów, pobierane są przez władzę sanitarną bezpośrednio czy też za pośrednictwem jakiegoś stowarzyszenia lub pewnej osoby opłaty, wysokość tych opłat winna być określona taryfą, ogłoszoną uprzednio, a ustaloną w ten sposób, ażeby z ogółu ich stosowania nie powstało źródło dochodu dla państwa lub dla administracji sanitarnej.

Art. 17.

Listy i korespondencje, druki, książki, dzienniki, papiery handlowe i t. d. (nie wliczając w to przejets d'installation), ils ne peuvent être prohibés et sont soumis au régime de l'article 20.

Les paquets laissés par les soldats et les matelots et renvoyés dans leur patrie après décès sont assimilés aux objets compris dans le premier alinéa du 1°;

2° Les chiffons et drilles, à l'exception, quant au choléra, des chiffons comprimés qui sont transportés comme marchandises en gros par ballots cerclés.

Ne peuvent être interdits les déchets neufs provenant directement d'ateliers de filature, de tissage, de confection ou de blanchiment; les laines artificielles (Kunstwolle, Shoddy) et les rognures de papier neuf.

Art. 14.

Il n'y a pas lieu d'interdire le transit des marchandises et objets spécifiés aux 1° et 2° de l'article qui précède, s'ils sont emballés de telle sorte qu'ils ne puissent être manipulés en route.

De même, lorsque les marchandises ou objets sont transportés de telle façon qu'en cours de route ils n'aient pu être en contact avec les objets souillés, leur transit à travers une circonscription territoriale contaminée ne doit pas être un obstacle à leur entrée dans le pays de destination.

Art. 15.

Les marchandises et objets spécifiés aux 1° et 2° de l'article 13 ne tombent pas sous l'application des mesures de prohibition à l'entrée, s'il est démontré à l'autorité du pays de destination qu'ils ont été expédiés cinq jours au moins avant le début de l'épidémie.

Art. 16.

Le mode et l'endroit de la désinfection, ainsi que les procédés à employer pour assurer la destruction des rats, des insectes et des moustiques, sont fixés par l'autorité du pays de destination. Ces opérations doivent être faites de manière à ne détériorer les objets que le moins possible. Les hardes, vieux chiffons, pansements infectés, papiers et autres objets de peu de valeur peuvent être détruits par le feu.

Il appartient à chaque État de régler la question relative au paiement éventuel des dommages-intérêts résultant de la désinfection, ainsi que de la destruction des objets ci-dessus visés et de celle des rats, des insectes et des moustiques.

Si, à l'occasion des mesures prises pour la destruction des rats, des insectes et des moustiques à bord des navires, des taxes sont perçues par l'autorité sanitaire, soit directement, soit par l'intermédiaire d'une société ou d'un particulier, le taux de ces taxes doit être fixé par un tarif publié d'avance et établi de façon qu'il ne puisse résulter de l'ensemble de son application une source de bénéfices pour l'État ou pour l'administration sanitaire.

Art. 17.

Les lettres et correspondances, imprimés, livres, journaux, papiers d'affaires, etc. (non compris

syłek pocztowych) nie podlegają żadnym zarządzeniom restrykcyjnym ani dezynfekcji.

O ile chodzi o żółtą febrę, przesyłki pocztowe nie podlegają żadnym ograniczeniom ani dezynfekcji.

Art. 18.

Towary, przybywające lądem lub morzem, nie mogą być zatrzymywane na granicach lub w portach.

Jedyne zarządzenia, dopuszczalne w stosunku do nich, wyszczególnione są powyżej w art. 13 i 16.

Wszelako, jeżeli towary, przybywające morzem bez opakowania lub w opakowaniach uszkodzonych, uległy w czasie podróży zakażeniu przez szczury, u których stwierdzono dżumę, i o ile towary te nie mogą być poddane dezynfekcji, zniszczenie zarazków może być zabezpieczone przez złożenie tych towarów na skład najwyżej na przeciąg dwóch tygodni.

Rozumie się, że zastosowanie ostatnio wspomnianego zarządzenia nie powinno pociągać za sobą żadnej straty czasu dla okrętu, ani nadzwyczajnych kosztów, spowodowanych brakiem składów w portach.

Art. 19.

O ile towary zostały odkażone w wykonaniu przepisów artykułu 13 lub złożone czasowo na skład, w myśl ustępu 3 artykułu 18, właściciel lub jego przedstawiciel ma prawo żądania od władzy sanitarnej, która zarządziła dezynfekcję lub złożenie na skład, świadectwa, stwierdzającego zastosowanie tych zarządzeń.

Art. 20.

Dezynfekcja brudnej bielizny, starzyzny, odzieży i przedmiotów, stanowiących część bagażu lub ruchomości (sprzęty domowe), pochodzących z obszaru zakażonego, jest uskuteczniana tylko w razie dżumy lub cholery i tylko o ile władza sanitarna uzna przedmioty te za zakażone.

Dział III.

Zarządzenia w portach i na granicach morskich.

A. Klasyfikacja statków.

Art. 21.

Statek jest uważany za „zakażony", jeżeli na pokładzie jego przebywa chory na dżumę, cholerę lub żółtą febrę, lub jeżeli zaszedł na nim jeden lub więcej przypadków dżumy, cholery lub żółtej febry w ciągu ostatnich siedmiu dni.

Statek jest uważany za „podejrzany", jeżeli zaszły na nim przypadki dżumy, cholery lub żółtej febry w chwili odjazdu lub podczas przejazdu, ale żaden nowy przypadek od dni siedmiu.

Statek jest uważany za „czysty", pomimo, że przybywa z portu zakażonego, jeżeli na pokładzie nie zaszedł ani przypadek śmierci, ani zachorowania na dżumę, cholerę lub żółtą febrę, ani przed odjazdem, ani podczas przejazdu, ani w chwili przybycia.

les colis postaux), ne sont soumis à aucune restriction ni désinfection.

En cas de fièvre jaune, les colis postaux ne sont soumis à aucune restriction ni désinfection.

Art. 18.

Les marchandises, arrivant par terre ou par mer, ne peuvent être retenues aux frontières ou dans les ports.

Les seules mesures qu'il soit permis de prescrire à leur égard sont spécifiées dans les articles 13 et 16 ci-dessus.

Toutefois, si des marchandises arrivant par mer en vrac ou dans des emballages défectueux, ont été, pendant la traversée, contaminées par des rats reconnus pesteux et si elles ne peuvent être désinfectées, la destruction des germes peut être assurée par leur mise en dépôt pendant une durée maxima de deux semaines.

Il est entendu que l'application de cette dernière mesure ne doit entrainer aucun délai pour le navire ni des frais extraordinaires résultant du défaut d'entrepôts dans les ports.

Art. 19.

Lorsque des marchandises ont été désinfectées, par application des prescriptions de l'article 13, ou mises en dépôt temporaire, en vertu du troisième alinéa de l'article 18, le propriétaire ou son représentant a le droit de réclamer de l'autorité sanitaire qui a ordonné la désinfection ou le dépôt, un certificat indiquant les mesures prises.

Art. 20.

La désinfection du linge sale, des hardes, vêtements et objets qui font partie de bagages ou de mobiliers (objets d'installation) provenant d'une circonscription territoriale contaminée n'est effectuée qu'en cas de peste ou de choléra et seulement lorsque l'autorité sanitaire les considère comme contaminés.

Section III.

Mesures prises dans les ports et aux frontières de mer.

A. Classification des navires.

Art. 21.

Est considéré comme infecté, le navire qui a la peste, le choléra ou la fièvre jaune à bord ou qui a présenté un ou plusieurs cas de peste, de choléra ou de fièvre jaune depuis sept jours.

Est considéré comme suspect, le navire à bord duquel il y a eu des cas de peste, de choléra ou de fièvre jaune au moment du départ ou pendant la traversée, mais aucun cas nouveau depuis sept jours.

Est considéré comme indemne, bien que venant d'un port contaminé, le navire qui n'a eu ni décès, ni cas de peste, de choléra ou de fièvre jaune à bord soit avant le départ, soit pendant la traversée, soit au moment de l'arrivée.

B. Zarządzenia, dotyczące dżumy.

Art. 22.

Statki, zakażone dżumą, podlegają następującym zarządzeniom:

1. Oględziny lekarskie;

2. Niezwłoczne wysadzanie na ląd i odosobnianie chorych;

3. Osoby, które miały styczność z chorymi, jak również i te, które władza sanitarna portu ma powód uważać za podejrzane, są o ile możności, wysadzane na ląd. Mogą one być poddane obserwacji *) albo nadzorowi **), lub wreszcie obserwacji z następczym nadzorem, jednak z zastrzeżeniem, że całkowity czas trwania tych zarządzeń nie może przekraczać pięciu dni, licząc od chwili przybycia. Władzy sanitarnej portu służy prawo zastosowania tego z wymienionych zarządzeń, które uzna za właściwsze, mając na względzie datę ostatniego przypadku choroby, stan statku i możliwości miejscowe.

4. Brudna bielizna, przedmioty użytku i rzeczy, należące do załogi ***) i podróżnych, które według uznania władzy sanitarnej są uważane za zakażone, winny być odkażone.

5. Części statku, które były zajęte przez chorych na dżumę, lub które według uznania władzy sanitarnej uważane są za zakażone, winny być odkażone.

6. Odszczurzenie statku winno być dokonane przed lub po wyładowaniu towarów, unikając przytem o ile możności uszkodzenia towarów, blach i maszyn. Czynność ta winna być uskuteczniana jak najwcześniej i jak najszybciej, w żadnym razie nie powinna ona trwać dłużej, niż czterdzieści osiem godzin.

Na statkach, będących pod balastem, czynność ta winna być dokonana jak najwcześniej przed ich naładowaniem.

Art. 23.

Statki, podejrzane o dżumę, podlegają zarządzeniom, wskazanym w punktach 1, 4, 5 i 6 artykułu 22.

Oprócz tego załoga i podróżni mogą być poddani nadzorowi, nieprzekraczającemu pięciu dni, licząc od daty przybycia statku. W ciągu tego czasu załodze może być wzbronione wychodzenie na ląd, wyjąwszy powody służbowe.

Art. 24.

Statki, niezakażone dżumą, otrzymują niezwłocznie swobodę ruchu, niezależnie od brzmienia ich patentu.

*) Wyraz „obserwacja" oznacza: odosobnienie podróżnych albo na pokładzie statku, albo w portowej stacji sanitarnej, zanim uzyskają prawo swobody ruchów.

**) Wyraz „nadzór" oznacza, że podróżni nie są odosobnieni, lecz otrzymują bezzwłocznie prawo swobody ruchów, jednak są zgłaszani u władz miejscowości, do których się udają, gdzie podlegają badaniu lekarskiemu dla stwierdzenia ich stanu zdrowia.

***) Wyraz „załoga" dotyczy osób, które należą lub należały do załogi lub personelu służbowego na statku, wliczając w to kucharzy, kelnerów, kawiarzy etc.

W tym sensie należy rozumieć ten wyraz, ilekroć on jest użyty w niniejszej konwencji.

B. Mesures concernant la peste.

Art. 22.

Les navires infectés de peste sont soumis au régime suivant:

1° Visite médicale;

2° Les malades sont immédiatement débarqués et isolés;

3° Les personnes qui ont été en contact avec les malades et celles que l'autorité sanitaire du port a des raisons de considérer comme suspectes sont débarquées si possible. Elles peuvent être soumises soit à l'observation *), soit à la surveillance **), soit à une observation suivie de surveillance, sans que la durée totale de ces mesures puisse dépasser cinq jours, à dater de l'arrivée.

Il appartient à l'autorité sanitaire du port d'appliquer celle de ces mesures qui lui paraît préférable selon la date du dernier cas, l'état du navire et les possibilités locales;

4° Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage ***) et des passagers qui, de l'avis de l'autorité sanitaire, sont considérés comme contaminés sont désinfectés;

5° Les parties du navire qui ont été habitées par des pesteux ou qui, de l'avis de l'autorité sanitaire, sont considérées comme contaminées doivent être désinfectées;

6° La dectruction des rats du navire doit être effectuée avant ou après le déchargement de la cargaison, en évitant autant que possible de détériorer les marchandises, les tôles et les machines. L'opération doit être faite le plus tôt et le plus rapidement possible et, en tout cas, ne doit pas durer plus de quarante-huit heures.

Pour les navires sur lest, cette opération doit se faire le plus tôt possible avant le chargement.

Art. 23.

Les navires suspects de peste sont soumis aux mesures qui sont indiquées sous les numéros 1, 4, 5 et 6 de l'article 22.

En outre, l'équipage et les passagers peuvent être soumis à une surveillance qui ne dépassera pas cinq jours à dater de l'arrivée du navire. On peut, pendant le même temps, empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

Art. 24.

Les navires indemnes de peste sont admis à la libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

(*) Le mot „observation" signifie: isolement des voyageurs, soit à bord d'un navire, soit dans une station sanitaire, avant qu'ils n'obtiennent la libre pratique.

(**) Le mot „surveillance" signifie que les voyageurs ne sont pas isolés, qu'ils obtiennent tout de suite la libre pratique, mais sont signalés à l'autorité dans les diverses localités où ils se rendent et soumis à un examen médical constatant leur état de santé.

(***) Le mot „équipage" s'applique aux personnes qui font ou ont fait partie de l'équipage ou du personnel de service du bord, y compris les maitres d'hôtel, garçons, cafedji, etc. C'est dans ce sens qu'il faut comprendre ce mot chaque fois qu'il est employé dans la présente Convention

Jedyne postępowanie, jakie władze portu przybycia mogą zastosować do tych statków, polegają na następujących zarządzeniach:

1. Oględziny lekarskie.

2. Dezynfekcja brudnej bielizny, przedmiotów użytku i innych rzeczy, należących do załogi i podróżnych, jednakże tylko w przypadkach wyjątkowych, o ile władza sanitarna ma szczególne podstawy do uważania ich za zakażone.

3. Władza sanitarna może poddać statki, przybywające z portu zakażonego, odszczurzeniu przed lub po wyładowaniu towarów; zarządzenie to jednakże nie może być traktowane jako przepis ogólnie obowiązujący. Czynność ta winna być dokonana jak najwcześniej i jak najszybciej, w żadnym zaś razie nie powinna ona trwać dłużej, niż dwadzieścia cztery godziny, unikając przytem tamowania ruchu podróżnych i załogi między statkiem a lądem oraz, o ile możności, uszkodzenia towarów, blach i maszyn. Na statkach, będących pod balastem, jeżeli zajdzie potrzeba, należy przystąpić do tej czynności jak najwcześniej i przeprowadzić ją jak najszybciej, a w każdym razie przed naładowaniem.

Załoga i podróżni mogą być poddani nadzorowi nie dłużej, niż w ciągu pięciu dni, licząc od daty wyjazdu statku z portu zakażonego. Załodze również na ten sam przeciąg czasu może być wzbronione wychodzenie na ląd, wyjąwszy z powodów służbowych.

Właściwa władza portu przybycia może zawsze zażądać od lekarza statku, lub w braku lekarza od kapitana statku, wydania pod przysięgą zaświadczenia, stwierdzającego, że na statku nie zaszedł przypadek dżumy od czasu jego wyjazdu i że nie ustalono na nim niezwykłej śmiertelności wśród szczurów.

Art. 25.

Jeżeli na statku niezakażonym stwierdzono drogą badania bakterjologicznego szczury, dotknięte dżumą, lub też gdy stwierdzono niezwykłą śmiertelność wśród tych gryzoniów, należy zastosować następujące zarządzenia:

I. Statki ze szczurami, dotkniętemi dżumą:

a) oględziny lekarskie;

b) odszczurzenie powinno nastąpić przed lub po wyładowaniu towarów, unikając, o ile możności, uszkodzenia towarów, blach i maszyn. Czynność ta winna być przeprowadzona jak najwcześniej i jak najszybciej, a w żadnym razie nie powinna trwać dłużej, niż czterdzieści osiem godzin. Statki, będące pod balastem, podlegają tej procedurze jak najwcześniej i jak najśpieszniej, a w każdym razie przed załadowaniem towarów;

c) części statku i przedmioty, które miejscowa władza sanitarna uzna za zakażone, podlegają odkażeniu;

d) podróżni i załoga mogą być poddani nadzorowi, który nie może przekraczać 5 dni, licząc od daty przybycia.

Le seul régime que peut prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures suivantes:

1° Visite médicale;

2° Désinfection du linge sale, des effets à usage et des autres objets de l'équipage et des passagers, mais seulement dans les cas exceptionnels, lorsque l'autorité sanitaire a des raisons spéciales de croire à leur contamination;

3° Sans que la mesure puisse être érigée en règle générale, l'autorité sanitaire peut soumettre les navires venant d'un port contaminé à une opération destinée à détruire les rats à bord, avant ou après le déchargement de la cargaison. Cette opération doit être faite le plus tôt et le plus rapidement possible et, en tout cas, ne doit pas durer plus de vingt-quatre heures, en évitant d'entraver la circulation des passagers et de l'équipage entre le navire et la terre ferme et, autant que possible, de détériorer les marchandises, les tôles et les machines. Pour les navires sur lest, il sera procédé, s'il y a lieu, à cette opération le plus tôt et le plus rapidement possible et, en tout cas, avant le chargement.

L'équipage et les passagers peuvent être soumis à une surveillance qui ne dépassera pas cinq jours à compter de la date où le navire est parti du port contaminé. On peut également, pendant le même temps, empêcher le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

L'autorité compétente du port d'arrivée peut toujours réclamer sous serment un certificat du médecin du bord ou, à son défaut, du capitaine, attestant qu'il n'y a pas eu de cas de peste sur le navire depuis le départ et qu'une mortalité insolite des rats n'a pas été constatée.

Art. 25.

Lorsque, sur un navire indemne, des rats ont été reconnus pesteux après examen bactériologique, ou bien que l'on constate parmi ces rongeurs une mortalité insolite, il y a lieu de faire application des mesures suivantes:

I. Navires avec rats pesteux:

(a) Visite médicale;

(b) Les rats doivent être détruits, avant ou après le déchargement de la cargaison, en évitant autant que possible de détériorer les marchandises, les tôles et les machines. L'opération doit être faite le plus tôt et le plus rapidement possible et, en tout cas, ne pas durer plus de quarante-huit heures. Les navires sur lest subissent cette opération le plus tôt et le plus rapidement possible et, en tout cas, avant le chargement;

(c) Les parties du navire et les objets que l'autorité sanitaire locale juge être contaminés sont désinfectés;

(d) Les passagers et l'équipage peuvent être soumis à une surveillance dont la durée ne doit pas dépasser cinq jours comptés à partir de la date d'arrivée.

II. Statki, na których została stwierdzona niezwykła śmiertelność wśród szczurów:

a) oględziny lekarskie;

b) zbadanie szczurów na dżumę będzie dokonane jak najwcześniej i jak najśpieszniej;

c) jeżeli odszczurzenie jest uznane za konieczne, będzie ono dokonane na warunkach wyżej wskazanych dla statków ze szczurami, dotkniętemi dżumą;

d) do chwili usunięcia wszelkiego podejrzenia podróżni i załoga mogą być poddani nadzorowi, nieprzekraczającemu 5 dni, licząc od daty przybycia.

Art. 26.

Zaleca się, aby statki poddawane były perjodycznemu odszczurzeniu przynajmniej raz na sześć miesięcy. Władza sanitarna portu, gdzie było dokonane odszczurzenie, wystawia kapitanowi, właścicielowi statku lub jego ajentowi na każdorazowe żądanie zaświadczenie, wskazujące datę tej czynności, port, w którym ona była dokonanai dotyczącą technikę.

Zaleca się, by władze sanitarne portów, do których zawijają statki, stosujące perjodyczne odszczurzenie, liczyły się z zaświadczeniami wyżej wspomnianemi przy rozważaniu zarządzeń, które należy powziąć, a mianowicie co do przepisów art. 24, Nr. 3, ustęp 2.

C. Zarządzenia, dotyczące cholery.

Art. 27.

Statki, zakażone cholerą, podlegają następującym zarządzeniom:

1. Oględziny lekarskie;

2. Niezwłoczne wysadzenie na ląd i odosobnienie chorych;

3. Pozostałe osoby mogą być również wysadzone na ląd i poddane obserwacji lub nadzorowi, których okres trwania będzie uzależniony od stanu sanitarnego statku i od daty ostatniego zachorowania, nie może jednak przekraczać pięciu dni, licząc od daty przybycia statku; pod warunkiem nieprzekroczenia powyższego terminu władza sanitarna może w miarę potrzeby wdrożyć badanie bakterjologiczne.

4. Brudna bielizna, przedmioty użytku i należące do załogi lub podróżnych rzeczy, uznane przez portową władzę sanitarną za zakażone, podlegają dezynfekcji.

5. Części statku, które były zamieszkane przez chorych na cholerę, lub które przez władzę sanitarną są uznane za zakażone, podlegają dezynfekcji.

6. Jeżeli przeznaczony do picia zapas wody na statku jest uznany za podejrzany, należy go po odkażeniu wylać i zastąpić w miarę potrzeby wodą dobrą.

Władza sanitarna może zakazać wylewania w portach wody balastowej (water-ballast), zaczerpniętej w porcie zakażonym, o ile nie została ona odkażona uprzednio.

II. Navires où est constatée une mortalité insolite des rats:

(a) Visite médicale;

(b) L'examen des rats au point de vue de la peste sera fait autant et aussi vite que possible;

(c) Si la destruction des rats est jugée nécessaire, elle aura lieu dans les conditions indiquées ci-dessus relativement aux navires avec rats pesteux;

(d) Jusqu'à ce que tout soupçon soit écarté, les passagers et l'équipage peuvent être soumis à une surveillance dont la durée ne dépassera pas cinq jours comptés à partir de la date d'arrivée.

Art. 26.

Il est recommandé que les navires soient soumis à la dératisation périodique pratiquée au moins une fois tous les six mois. L'autorité sanitaire du port, où la dératisation a été effectuée, délivre au capitaine, à l'armateur ou à son agent, toutes les fois que la demande en est faite, un certificat constatant la date de l'opération, le port où elle a été faite et la technique employée.

Il est recommandé que les autorités sanitaires des ports, où touchent les navires qui pratiquent la dératisation périodique, tiennent compte des certificats susvisés, dans l'appréciation des mesures à prendre, notamment en ce qui concerne les prescriptions du n° 3 du deuxième alinéa de l'article 24.

C. Mesures concernant le choléra.

Art. 27.

Les navires infectés de choléra sont soumis au régime suivant:

1° Visite médicale;

2° Les malades sont immédiatement débarqués et isolés;

3° Les autres personnes peuvent être également débarquées et soumises, à dater de l'arrivée du navire, à une observation ou à une surveillance dont la durée variera, selon l'état sanitaire du navire et selon la date du dernier cas, sans pouvoir dépasser cinq jours; à la condition que ce délai ne soit pas dépassé, l'autorité sanitaire peut procéder à l'examen bactériologique dans la mesure nécessaire;

4° Le linge sale, les effets à usage et les objets de l'équipage et des passagers qui, de l'avis de l'autorité sanitaire du port, sont considérés comme contaminés sont désinfectés;

5° Les parties du navire qui ont été habitées par les malades atteints de choléra ou qui sont considérées par l'autorité sanitaire comme contaminées sont désinfectées;

6° Lorsque l'eau potable emmagasinée à bord est considérée comme suspecte, elle est déversée après désinfection et remplacée, s'il y a lieu, par une eau de bonne qualité.

L'autorité sanitaire peut interdire le déversement dans les ports de l'eau de lest (water-ballast) si elle a été puisée dans un port contaminé, à moins qu'elle n'ait été préalablement désinfectée.

Może być zakazane wpuszczanie albo wyrzucanie do wody portu wydalin ludzkich lub ścieków ze statku bez poprzedniego ich odkażenia.

Art. 28.

Statki, podejrzane o cholerę, podlegają zarządzeniom, zawartym w punktach 1, 4, 5 i 6 artykułu 27.

Załoga i podróżni mogą być poddani nadzorowi, który nie powinien przekraczać pięciu dni, licząc od dnia przybycia statku. Zaleca się, aby na ten sam przeciąg czasu wzbronione było wylądowywanie załogi, z wyjątkiem przyczyn służbowych.

Władza sanitarna może w razie potrzeby zarządzić badania bakterjologiczne, o ile przez to nie doznałyby obostrzenia zarządzenia, przewidziane w ustępie poprzednim.

Władza sanitarna może zabronić wypuszczenia w portach czerpanej w porcie zakażonym wody balastowej (water-ballast), o ile nie została ona uprzednio odkażona.

Art. 29.

Statki, niezakażone cholerą, uzyskują natychmiast swobodę ruchów niezależnie od brzmienia ich patentu.

Jedyne postępowanie, jakie może do nich zastosować władza portu przybycia, zawarte jest w zarządzeniach, przewidzianych w punktach 1, 4 i 6 artykułu 27.

Władza sanitarna może zabronić wypuszczenia w portach czerpanej w porcie zakażonym wody balastowej (water-ballast), o ile nie została ona uprzednio odkażona.

Załoga i podróżni mogą co do ich stanu zdrowia być poddani nadzorowi, który nie powinien przekroczyć pięciu dni, licząc od daty wypłynięcia statku z portu zakażonego.

Zaleca się, aby na ten sam przeciąg czasu wzbronione było wylądowywanie załogi, z wyjątkiem z przyczyn służbowych.

Właściwa władza portu przybycia może zawsze zażądać od lekarza statku, lub w braku lekarza, od kapitana statku świadectwa, stwierdzającego pod przysięgą, że od czasu wyjazdu nie zaszedł na statku przypadek cholery.

D. Zarządzenia, dotyczące żółtej febry.

Art. 30.

Statki, zakażone żółtą febrą, podlegają następującym zarządzeniom:

1. Oględziny lekarskie.

2. Chorzy są wysadzeni na ląd w warunkach, zabezpieczających ich od ukąszeń komarów i są należycie izolowani.

3. Pozostałe osoby mogą być również wysadzone na ląd i poddane obserwacji lub nadzorowi, który nie przekroczy sześciu dni, licząc od daty przybycia.

4. Statki winny zarzucić kotwicę w miarę możności na 200 metrów od wybrzeża.

Il peut être interdit de laisser s'écouler ou de jeter dans les eaux du port des déjections humaines, ainsi que les eaux résiduaires du navire, à moins de désinfection préalable.

Art. 28.

Les navires suspects de choléra sont soumis aux mesures qui sont prescrites sous les numéros 1, 4, 5 et 6 de l'article 27.

L'équipage et les passagers peuvent être soumis à une surveillance qui ne doit pas dépasser cinq jours à dater de l'arrivée du navire. Il est recommandé d'empêcher, pendant le même temps, le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

A la condition que les mesures prévues dans l'alinéa précédent ne soient pas aggravées, l'autorité sanitaire peut procéder à l'examen bactériologique dans la mesure nécessaire.

L'autorité sanitaire peut interdire le déversement dans les ports, de l'eau de lest (water-ballast) si elle a été puisée dans un port contaminé, à moins qu'elle n'ait été préalablement désinfectée.

Art. 29.

Les navires indemnes de choléra sont admis à la libre pratique immédiate, quelle que soit la nature de leur patente.

Le seul régime que puisse prescrire à leur sujet l'autorité du port d'arrivée consiste dans les mesures prévues aux numéros 1, 4 et 6 de l'article 27.

L'autorité sanitaire peut interdire le déversement dans les ports de l'eau de lest (water- ballast) si elle a été puisée dans un port contaminé, à moins qu'elle n'ait été préalablement désinfectée.

L'équipage et les passagers peuvent être soumis, au point de vue de leur état de santé, à une surveillance qui ne doit pas dépasser cinq jours à compter de la date où le navire est parti du port contaminé.

Il est recommandé d'empêcher, pendant le même temps, le débarquement de l'équipage, sauf pour raisons de service.

L'autorité compétente du port d'arrivée peut toujours réclamer sous serment un certificat du médecin du bord ou, à son défaut, du capitaine, attestant qu'il n'y a pas eu de choléra sur le navire depuis le départ.

D. Mesures concernant la fièvre jaune.

Art. 30.

Les navires infectés de fièvre jaune sont soumis au régime suivant:

1° Visite médicale;

2° Les malades sont débarqués dans des conditions les mettant à l'abri des piqûres des moustiques, et dûment isolés;

3° Les autres personnes peuvent être également débarquées et soumises, à dater de l'arrivée, à une observation ou surveillance qui ne dépassera pas six jours;

4° Les navires doivent mouiller, autant que possible, à 200 mètres de la côte;

5. Jeżeli to jest możliwe, należy przystąpić do tępienia komarów na statku przed wyładowaniem towarów. Zaś w razie niemożności należy przedsięwziąć wszelkie potrzebne środki, celem uniknięcia zakażenia personelu, zajętego przy wyładowaniu. Personel ten podlega nadzorowi na okres, który nie może przekraczać sześciu dni, licząc od chwili zaprzestania pracy na statku.

Art. 31.

Statki, podejrzane o żółtą febrę, podlegają zarządzeniom, wskazanym w punktach 1, 4 i 5 artykułu poprzedniego.

Oprócz tego załoga i podróżni mogą być poddani nadzorowi, nieprzekraczającemu sześciu dni, licząc od daty przybycia statku.

Art. 32.

Statki, niezakażone żółtą febrą, otrzymują swobodę ruchów niezwłocznie po oględzinach lekarskich, niezależnie od brzmienia ich patentu.

Art. 33.

Zarządzenia, przewidziane w art. 30 i 31, dotyczą tylko krajów, w których żyje stegomya. W innych krajach są one stosowane w zakresie, który władza sanitarna uzna za niezbędny.

E. Postanowienia wspólne dla wszystkich trzech chorób.

Art. 34.

Przy stosowaniu zarządzeń, wskazanych w artykułach od 22 do 33, władza właściwa będzie brała pod uwagę obecność lekarza i przyrządów do odkażania (kamery dezynfekcyjne) na statkach, wymienionych powyżej trzech kategoryj.

O ile chodzi o dżumę, zwróci ona uwagę również na obecność na statku przyrządów do tępienia szczurów.

Władze sanitarne państw, któreby zechciały wejść ze sobą w dotyczące porozumienie, będą mogły zwolnić od oględzin lekarskich i od innych zarządzeń statki niezakażone, posiadające na pokładzie lekarza, delegowanego specjalnie przez ich kraje.

Art. 35.

Zarządzenia specjalne, a o ile chodzi o cholerę, badania bakterjologiczne, mogą być stosowane do każdego statku, ujawniającego złe warunki higjeniczne, lub do statków przeładowanych.

Art. 36.

Każdy statek, który nie chce poddać się zobowiązaniom, włożonym nań przez władzę portową na podstawie postanowień niniejszej konwencji, może swobodnie powrócić na morze.

Może on otrzymać pozwolenie wyładowania towarów po zastosowaniu niezbędnych środków ostrożności, a mianowicie:

5° Si possible, il est procédé à bord à l'extermination des moustiques, avant le déchargement des marchandises. Si cela n'est pas possible, on prendra toutes les mesures nécessaires afin d'éviter que le personnel employé au déchargement ne soit infecté. Ce personnel est soumis à une surveillance qui ne peut pas dépasser six jours à dater du jour où il a cessé de travailler à bord.

Art. 31.

Les navires suspects de fièvre jaune sont soumis aux mesures qui sont indiquées sous les numéros 1, 4 et 5 de l'article précédent.

En outre, l'équipage et les passagers peuvent être soumis à une surveillance qui ne dépassera pas six jours à dater de l'arrivée du navire.

Art. 32.

Les navires indemnes de fièvre jaune sont admis à la libre pratique immédiate, après la visite médicale, quelle que soit la nature de leur patente.

Art. 33.

Les mesures prévues dans les articles 30 et 31 ne concernent que les pays où il existe des Stegomya. Dans les autres pays, elles sont appliquées dans la mesure jugée nécessaire par l'autorité sanitaire.

E. Dispositions communes aux trois maladies.

Art. 34.

L'autorité compétente tiendra compte, pour l'application des mesures indiquées dans les articles 22 à 33, de la présence d'un médecin et d'appareils de désinfection (étuves) à bord des navires des trois catégories susmentionnées.

En ce qui concerne la peste, elle aura égard également à l'installation à bord d'appareils de destruction des rats.

Les autorités sanitaires des États auxquels il conviendrait de s'entendre sur ce point pourront dispenser de la visite médicale et d'autres mesures les navires indemnes qui auraient à bord un médecin spécialement commissionné par leur pays.

Art. 35.

Des mesures spéciales, notamment, pour ce qui concerne le choléra, l'examen bactériologique, peuvent être prescrites à l'égard de tout navire offrant de mauvaises conditions d'hygiène ou des navires encombrés.

Art. 36.

Tout navire qui ne veut pas se soumettre aux obligations imposées par l'autorité du port en vertu des stipulations de la présente Convention est libre de reprendre la mer.

Il peut être autorisé à débarquer ses marchandises après que les précautions nécessaires auront été prises, à savoir:

1. Odosobnienie statku, załogi i podróżnych;

2. O ile chodzi o dżumę: zażądanie informacji co do niezwykłej śmiertelności wśród szczurów.

3. O ile chodzi o cholerę: zamianę posiadanego na statku zasobu podejrzanej wody do picia na wodę dobrą.

Również może mu być dozwolone wysadzić na ląd podróżnych, którzy tego zażądają, pod warunkiem, że poddadzą się oni zarządzeniom, wydanym przez władzę miejscową.

Art. 37.

Pochodzące z miejscowości zakażonej statki, uprzednio poddane w dostatecznej mierze zarządzeniom sanitarnym w porcie, który należy do jednego z krajów, uczestniczących w konwencji, nie będą podlegały tym zarządzeniom powtórnie po ich przybyciu do portu nowego bez względu na to, czy należy on lub nie należy do tego samego kraju, o ile od owego czasu nie zaszedł wypadek, pociągający za sobą stosowanie zarządzeń sanitarnych, powyżej przewidzianych, i o ile statki nie zawinęły do portu zakażonego.

Nie jest uważane jako zawinięcie do portu zakażonego, jeżeli statek, który się nie komunikował z lądem stałym, jedynie wysadza na ląd podróżnych i ich bagaże oraz pocztę, lub tylko przyjmuje na pokład pocztę lub podróżnych z bagażem albo bez niego, którzy nie mieli styczności ani z tym portem, ani z jakimkolwiek bądź obszarem zakażonym.

O ile chodzi o żółtą febrę, statek winien oprócz tego trzymać się możliwie daleko od brzegu, co najmniej w odległości 200 m, żeby zapobiec wtargnięciu komarów.

Art. 38.

Władza portu, która stosuje zarządzenia sanitarne, wydaje kapitanowi, właścicielowi statku lub jego agentowi, na każde żądanie świadectwo, wyszczególniające zarządzenia i powody, dla których zostały one zastosowane.

Art. 39.

Podróżni, przybywający statkiem zakażonym, mają możność żądania od portowej władzy sanitarnej świadectwa, wskazującego datę ich przybycia i zarządzenia, którym zostali oni poddani wraz z ich bagażem.

Art. 40.

Statki handlowe żeglugi przybrzeżnej będą podlegały przepisom specjalnym, ustanowionym za wspólną zgodą krajów zainteresowanych.

Art. 41.

Rządy państw nadbrzeżnych, leżących nad tem samem morzem, biorąc pod uwagę swoje specjalne położenie, oraz chcąc uczynić przewidziane przez konwencję zarządzenia sanitarne więcej skuteczne-

1° Isolement du navire, de l'équipage et des passagers;

2° En ce qui concerne la peste, demande de renseignements relatifs à l'existence d'une mortalité insolite parmi les rats;

3° En ce qui concerne le choléra, remplacement, par une eau de bonne qualité, de l'eau potable emmagasinée à bord, lorsque celle-ci est considérée comme suspecte.

Il peut également être autorisé à débarquer les passagers qui en font la demande, à la condition que ceux-ci se soumettent aux mesures prescrites par l'autorité locale.

Art. 37.

Les navires d'une provenance contaminée qui ont été l'objet de mesures sanitaires appliquées, d'une façon suffisante, dans un port appartenant à l'un des pays contractants, ne subiront pas une seconde fois ces mesures à leur arrivée dans un port nouveau, que celui-ci appartienne ou non au même pays, à la condition qu'il ne se soit produit depuis lors aucun incident entraînant l'application des mesures sanitaires prévues ci-dessus et qu'ils n'aient pas fait escale dans un port contaminé.

N'est pas considéré comme ayant fait escale dans un port le navire qui, sans avoir été en communication avec la terre ferme, débarque seulement des passagers et leurs bagages ainsi que la malle postale, ou embarque seulement la malle postale ou des passagers, munis ou non de bagages, et qui n'ont pas communiqué avec ce port ni avec une circonscription contaminée. S'il s'agit de fièvre jaune, le navire doit, en outre, s'être tenu éloigné des côtes autant que possible et au moins à 200 mètres pour empêcher l'invasion des moustiques.

Art. 38.

L'autorité du port qui applique des mesures sanitaires délivre au capitaine, à l'armateur ou à son agent, toutes les fois que la demande en est faite, un certificat spécifiant la nature des mesures et les raisons pour lesquelles elles ont été appliquées.

Art. 39.

Les passagers arrivés par un navire infecté ont la faculté de réclamer de l'autorité sanitaire du port un certificat indiquant la date de leur arrivée et les mesures auxquelles ils ont été soumis, ainsi que leurs bagages.

Art. 40.

Les bateaux de cabotage feront l'objet d'un régime spécial à établir d'un commun accord entre les pays intéressés.

Art. 41.

Les Gouvernements des États riverains d'une même mer peuvent, en tenant compte de leurs situations spéciales et pour rendre plus efficace et moins gênante l'application des mesures sanitaires

mi, a jednocześnie mniej uciążliwemi, mogą zawierać między sobą układy odrębne.

Art. 42.

Pożądane jest, ażeby liczba portów, wyposażonych dostatecznie w organizację i urządzenia, wystarczające do przyjęcia statku, niezależnie od jego stanu sanitarnego, w każdem państwie odpowiadały rozmiarowi jego handlu i żeglugi. W każdym razie, nie uszczuplając przysługującego Rządom prawa porozumienia się celem zorganizowania wspólnych stacyj sanitarnych, każdy kraj powinien zaopatrzyć przynajmniej jeden z portów wybrzeża każdego ze swych mórz w taką organizację i urządzenia.

Oprócz tego zaleca się wszystkie wielkie porty żeglugi morskiej tak wyposażyć, ażeby w nich przynajmniej statki niezakażone z chwilą ich przybycia mogły być poddane przepisanym zarządzeniom sanitarnym i nie były odsyłane w tym celu do innego portu.

Rządy ogłoszą porty, które u nich są otwarte dla osób i przedmiotów, przybywających z portów, zakażonych dżumą, cholerą lub żółtą febrą, a w szczególności porty, otwarte dla statków zakażonych i podejrzanych.

Art. 43.

Zaleca się, ażeby w wielkich portach żeglugi morskiej zostały wprowadzone:

a) regularna służba lekarsko-portowa i stały nadzór lekarski nad stanem sanitarnym załóg i ludności portu,
b) środki do przewozu chorych i pomieszczenia, przystosowane do ich odosobnienia, jak również do obserwowania osób podejrzanych,
c) urządzenia, potrzebne dla dokonywania skutecznego odkażania i pracownie bakterjologiczne,
d) urządzenia, dostarczające niepodejrzanej wody do picia na użytek portu, tudzież zastosowanie takiego systemu usuwania odpadków i śmieci, któryby dawał możliwie największą gwarancję bezpieczeństwa.

Art. 44.

Zaleca się również Państwom układającym się, ażeby przy stosowaniu zarządzeń sanitarnych do podróżnych i przedmiotów, pochodzących z danego kraju, brały pod uwagę zarządzenia, jakie kraj ów przedsięwziął celem zwalczania chorób zakaźnych i zapobieżenia ich zawleczeniu do innych krajów.

Dział IV.

Zarządzenia na granicach lądowych. Podróżni. Koleje żelazne. Strefy pograniczne. Drogi rzeczne.

Art. 45.

Nie należy urządzać kwarantann lądowych.

Jedynie osoby z objawami dżumy, cholery lub żółtej febry mogą być zatrzymywane na granicach.

prévues par la Convention, conclure entre eux des accords particuliers.

Art. 42.

Il est désirable que le nombre des ports pourvus d'une organisation et d'un outillage suffisants pour recevoir un navire, quel que soit son état sanitaire, soit, pour chaque État, en rapport avec l'importance du trafic et de la navigation. Toutefois, sans préjudice du droit qu'ont les Gouvernements de se mettre d'accord pour organiser des stations sanitaires communes, chaque pays doit pourvoir au moins un des ports du littoral de chacune de ses mers de cette organisation et de cet outillage.

En outre, il est recommandé que tous les grands ports de navigation maritime soient outillés de telle façon qu'au moins les navires indemnes puissent y subir, dès leur arrivée, les mesures sanitaires prescrites et ne soient pas envoyés, à cet effet, dans un autre port.

Les Gouvernements feront connaître les ports qui sont ouverts chez eux aux provenances de ports contaminés de peste, de choléra ou de fièvre jaune et, en particulier, ceux qui sont ouverts aux navires infectés et suspects.

Art. 43.

Il est recommandé que, dans les grands ports de navigation maritime, il soit établi:

(a) Un service médical régulier du port et une surveillance médicale permanente de l'état sanitaire des équipages et de la population du port;

(b) Uu matériel pour le transport des malades et des locaux appropriés à leur isolement, ainsi qu'à l'observation des personnes suspectes;

(c) Les installations nécessaires à une désinfection efficace et des laboratoires bactériologiques;

(d) Un service d'eau potable non suspecte à l'usage du port et l'application d'un système présentant toute la sécurité possible pour l'enlèvement des déchets et ordures.

Art. 44.

Il est également recommandé aux États contractants de tenir compte, dans le traitement à appliquer aux provenances d'un pays, des mesures que ce dernier a prises pour combattre les maladies infectieuses et pour en empêcher l'exportation.

Section IV.

Mesures aux frontières de terre. Voyageurs. Chemins de fer. Zones frontières. Voies fluviales.

Art. 45.

Il ne doit pas être établi de quarantaines terrestres.

Seules, les personnes présentant des symptômes de peste, de choléra ou de fièvre jaune peuvent être retenues aux frontières.

Zasada ta nie wyklucza prawa, przysługującego każdemu państwu, zamknięcia w razie potrzeby części swoich granic.

Art. 46.

Ważne jest, aby podróżni podlegali pod względem ich stanu zdrowia dozorowi ze strony personelu kolejowego.

Art. 47.

Interwencja lekarska ogranicza się do oględzin podróżnych i do udzielenia pomocy chorym. O ile oględziny te są dokonywane, winny one być możliwie połączone z rewizją celną tak, ażeby podróżni byli zatrzymywani jak najkrócej. Jedynie osoby, widocznie niezdrowe, są poddawane dokładnemu badaniu lekarskiemu.

Art. 48.

Byłoby z największym pożytkiem, ażeby podróżni, przybywający z miejscowości zakażonej, z chwilą, gdy staną na miejscu przeznaczenia, poddawani byli nadzorowi, który, licząc od daty wyjazdu, nie powinienby przekraczać dni pięciu w przypadkach dżumy lub cholery, a dni sześciu w przypadku żółtej febry.

Art. 49.

Rządy zastrzegają sobie prawo stosowania specjalnych zarządzeń do pewnych kategoryj osób, w szczególności do cyganów i włóczęgów, jak również do emigrantów i do osób, podróżujących lub przekraczających granicę gromadnie.

Art. 50.

Wagony, przeznaczone do przewożenia podróżnych, poczty i bagażów, nie mogą być zatrzymywane na granicach. Jeżeli się zdarzy, że taki wagon uległ zakażeniu, lub że w nim przebywał chory na dżumę lub cholerę, winien on być odczepiony od pociągu, celem jak najszybszego odkażenia.

W ten sam sposób należy postępować z wagonami towarowemi.

Art. 51.

Zarządzenia, dotyczące przekraczania granicy przez personel pocztowy lub kolejowy, należą do zakresu zainteresowanych administracyj. Winny one być ujęte w sposób, niestwarzający przeszkód dla wykonywania służby.

Art. 52.

Regulowanie handlu pogranicznego i związanych z nim zagadnień, jak również stosowanie wyjątkowych środków nadzorczych, winny być pozostawione specjalnym porozumieniom Państw, graniczących ze sobą.

Art. 53.

Do rządów Państw, posiadających wspólną granicę wodną, należy regulowanie drogą porozumień specjalnych postępowania sanitarnego na drogach rzecznych.

Ce principe n'exclut pas le droit, pour chaque État, de fermer au besoin une partie de ses frontières.

Art. 46.

Il importe que les voyageurs soient soumis, au point de vue de leur état de santé, à une surveillance de la part du personnel des chemins de fer.

Art. 47.

L'intervention médicale se borne à une visite des voyageurs et aux soins à donner aux malades. Si cette visite se fait, elle est combinée, autant que possible, avec la visite douanière de manière que les voyageurs soient retenus le moins longtemps possible. Les personnes visiblement indisposées sont seules soumises à un examen médical approfondi.

Art. 48.

Dès que les voyageurs venant d'un endroit contaminé seront arrivés à destination, il serait de la plus haute utilité de les soumettre à une surveillance qui ne devrait pas dépasser, à compter de la date du départ, cinq jours s'il s'agit de peste ou de choléra et six jours s'il s'agit de fièvre jaune.

Art. 49.

Les Gouvernements se réservent le droit de prendre des mesures particulières à l'égard de certaines catégories de personnes, notamment des bohémiens et des vagabonds, ainsi que des émigrants et des personnes voyageant ou passant la frontière par troupes.

Art. 50.

Les voitures affectées au transport des voyageurs, de la poste et des bagages ne peuvent être retenues aux frontières. S'il arrive qu'une de ces voitures soit contaminée ou ait été occupée par un malade atteint de peste ou de choléra, elle sera détachée du train pour être désinfectée le plus tôt possible.

Il en sera de même pour les wagons à marchandises.

Art. 51.

Les mesures concernant le passage aux frontières du personnel des chemins de fer et de la poste sont du ressort des administrations intéressées. Elles sont combinées de façon à ne pas entraver le service.

Art. 52.

Le règlement du trafic-frontière et des questions inhérentes à ce trafic ainsi que l'adoption des mesures exceptionnelles de surveillance, doivent être laissés à des arrangements spéciaux entre les États limitrophes.

Art. 53.

Il appartient aux Gouvernements des États riverains de régler, par des arrangements spéciaux, le régime sanitaire des voies fluviales.

CZĘŚĆ II.

POSTANOWIENIA SPECJALNE DLA KRAJÓW WSCHODNICH I DALEKIEGO WSCHODU.

Dział I.

Zarządzenia w portach zakażonych względem statków odjeżdżających.

Art. 54.

Każda osoba, wliczając w to ludzi, należących do załogi, udająca się w podróż na statku, w chwili wsiadania winna na lądzie podczas dnia, w okresie czasu do tego niezbędnym, być poddana badaniu osobistemu przez lekarza, delegowanego przez władzę publiczną. Władza konsularna, pod której opieką stoi statek, ma prawo być obecna przy tem badaniu.

Jako odchylenie od tego postanowienia dopuszczalne są w Aleksandrji i Port-Saidzie oględziny lekarskie na pokładzie, jeżeli miejscowa władza sanitarna uzna to za wskazane, z zastrzeżeniem, że podróżni 3-ej klasy nie będą już mogli opuścić pokładu. Te oględziny lekarskie mogą odbywać się i w nocy, o ile chodzi o podróżnych 1 i 2 klasy, lecz nie o ile chodzi o podróżnych 3 klasy.

Dział II.

Zarządzenia względem zwykłych statków, przybywających z północnych portów zakażonych, przy zgłoszeniu ich wejścia do Kanału Sueskiego i do portów egipskich.

Art. 55.

Zwykłe statki niezakażone, przybywające z portu zakażonego dżumą lub cholerą z Europy lub zlewiska Morza Śródziemnego i zgłaszające się w celu przepłynięcia Kanału Sueskiego, uzyskują prawo przejścia pod kwarantanną. Odbywają one swą podróż dalej, podlegając obserwacji pięciodniowej.

Art. 56.

Zwykłe statki niezakażone, zamierzające przybić do lądu w Egipcie, mogą zatrzymać się w Aleksandrji lub Port-Saidzie, gdzie podróżni dokończą pięciodniowy okres obserwacyjny, albo na pokładzie, albo też na stacji sanitarnej, stosownie do decyzji miejscowej władzy sanitarnej.

Art. 57.

Zarządzenia, którym będą poddane statki zakażone lub podejrzane, przybywające z portu zakażonego dżumą lub cholerą, z Europy lub z wybrzeży Morza Śródziemnego i zamierzające przybić do lądu w jednym z portów egipskich lub przepłynąć kanał Sueski, będą określone przez Radę Sanitarną Egipską, stosownie do postanowień niniejszej konwencji.

Przepisy, zawierające te zarządzenia, aby otrzymać moc wykonawczą winny być przyjęte przez Mocarstwa, reprezentowane w Radzie; ustalą one sposób postępowania względem statków, podróżnych i towarów i winny być przedłożone w możliwie jak najkrótszym czasie.

TITRE II.

DISPOSITIONS SPÉCIALES AUX PAYS D'ORIENT ET D'EXTRÊME-ORIENT.

Section I.

Mesures dans les ports contaminés au départ des navires.

Art. 54.

Toute personne, y compris les gens de l'équipage, prenant passage à bord d'un navire doit être, au moment de l'embarquement, examinée individuellement, de jour, à terre, pendant le temps nécessaire, par un médecin délégué de l'autorité publique. L'autorité consulaire dont relève le navire peut assister à cette visite.

Par dérogation à cette stipulation, à Alexandrie et à Port-Saïd, la visite médicale peut avoir lieu à bord, quand l'autorité sanitaire locale le juge utile, sous la réserve que les passagers de 3e classe ne seront plus ensuite autorisés à quitter le bord. Cette visite médicale peut être faite de nuit pour les passagers de 1-re et de 2-e classes, mais non pour les passagers de 3-e classe.

Section II.

Mesures à l'égard des navires ordinaires venant de ports du Nord contaminés et se présentant à l'entrée du Canal de Suez ou dans les ports égyptiens.

Art. 55.

Les navires ordinaires indemnes venant d'un port contaminé de peste ou de choléra, d'Europe ou du bassin de la Méditerranée, et se présentant pour passer le Canal de Suez, obtiennent le passage en quarantaine. Ils continuent leur trajet en observation de cinq jours.

Art. 56.

Les navires ordinaires indemnes qui veulent aborder en Égypte, peuvent s'arrêter à Alexandrie ou à Port-Saïd, où les passagers achèveront le temps de l'observation de cinq jours, soit à bord, soit dans une station sanitaire, selon la décision de l'autorité sanitaire locale.

Art. 57.

Les mesures auxquelles seront soumis les navires infectés et suspects, venant d'un port contaminé de peste ou de choléra, d'Europe ou des rives de la Méditerranée, et désirant aborder dans un des ports d'Égypte ou passer le Canal de Suez, seront déterminées par le Conseil sanitaire d'Égypte, conformément aux stipulations de la présente Convention.

Les règlements contenant ces mesures devront, pour devenir exécutoires, être acceptés par les diverses Puissances représentées au Conseil; ils fixeront le régime imposé aux navires, aux passagers et aux marchandises et devront être présentés dans le plus bref délai possible.

Dział III.
Zarządzenia na Morzu Czerwonem.

A. Zarządzenia względem statków zwykłych, przybywających z Południa do portów Morza Czerwonego lub płynących w kierunku Morza Śródziemnego.

Art. 58.

Niezależnie od przepisów ogólnych, zawartych w dziale III rozdziału 2 części I, a dotyczących klasyfikacji i przepisów dla statków zakażonych, podejrzanych lub niezakażonych, przepisy specjalne, zawarte w poniższych artykułach, mogą być zastosowane do zwykłych statków, przybywających z Południa i wpływających na Morze Czerwone.

Art. 59.

Statki niezakażone powinny wykazać, że dopełniły lub będą zmuszone dopełnić całkowitą pięciodniową obserwację, licząc od chwili ich odjazdu z ostatniego portu zakażonego.

Będą one mogły przepłynąć Kanał Sueski pod kwarantanną i wpłynąć na Morze Śródziemne, podlegając w dalszym ciągu wyżej wspomnianej pięciodniowej obserwacji. Statki, posiadające lekarza i kamerę dezynfekcyjną, nie będą obowiązane poddać się dezynfekcji przed przepłynięciem pod kwarantanną.

Art. 60.

Statki podejrzane będą traktowane w sposób niejednolity, zależnie od tego, czy mają lub nie na pokładzie lekarza i przyrząd do odkażania (kamerę dezynfekcyjną).

a) Statki posiadające lekarza i przyrząd do odkażania (kamerę dezynfekcyjną), wypełniające warunki wymagane, mogą przepłynąć przez Kanał Sueski pod kwarantanną, stosując się do regulaminu, dotyczącego przejazdu.

b) Inne statki podejrzane, niemające na pokładzie lekarza i przyrządu do odkażania (kamery dezynfekcyjnej), zanim będą dopuszczone do przepłynięcia Kanału pod kwarantanną, zostaną zatrzymane w Suezie lub u Źródeł Mojżesza przez czas, potrzebny do wykonania przepisanych zabiegów dezynfekcyjnych, oraz dla stwierdzenia stanu sanitarnego statku.

Jeśli chodzi o statki pocztowe lub statki, przeznaczone specjalnie do przewozu podróżnych, nieposiadające przyrządu do odkażania (aparat parowy), ale mające na pokładzie lekarza, to, o ile władza miejscowa upewni się na podstawie stwierdzenia urzędowego, że zarządzenia asenizacyjne i dezynfekcyjne zostały odpowiednio uskutecznione czy to w chwili wyjazdu, czy też w czasie podróży, przejazd pod kwarantanną jest dozwolony.

Jeśli chodzi o statki pocztowe lub statki, przeznaczone specjalnie do przewozu podróżnych, nieposiadające przyrządu do odkażania (kamery dezynfekcyjnej), ale mające na pokładzie lekarza, to, o ile ostatni przypadek dżumy lub cholery zaszedł wcześniej, niż przed siedmiu dniami, i jeżeli stan sanitarny statku jest zadawalający może w Suezie być udzielona swoboda ruchów, po zakończeniu przepisanych regulaminem procedur.

Jeżeli statek odbył podróż, trwającą mniej, niż siedem dni, w stanie niezakażonym, podróżni, jadący

Section III.
Mesures dans la Mer Rouge.

A. Mesures à l'égard des navires ordinaires venant du Sud, se présentant dans les ports de la Mer Rouge ou allant vers la Méditerranée.

Art. 58.

Indépendamment des dispositions générales qui font l'objet de la section III du chapitre 2 du titre I, concernant la classification et le régime des navires infectés, suspects ou indemnes, les prescriptions spéciales, contenues dans les articles ci-après, sont applicables aux navires ordinaires venant du Sud et entrant dans la Mer Rouge.

Art. 59.

Les navires indemnes devront avoir complété ou auront à compléter, en observation, cinq jours pleins à partir du moment de leur départ du dernier port contaminé.

Ils auront la faculté de passer le Canal de Suez en quarantaine et entreront dans la Méditerranée en continuant l'observation susdite de cinq jours. Les navires ayant un médecin et une étuve ne subiront pas la désinfection avant le transit en quarantaine.

Art. 60.

Les navires suspects sont traités d'une façon différente suivant qu'ils ont ou qu'ils n'ont pas à bord un médecin et un appareil de désinfection (étuve).

a) Les navires ayant un médecin et un appareil de désinfection (étuve), remplissant les conditions voulues, sont admis à passer le Canal de Suez en quarantaine dans les conditions du règlement pour le transit.

b) Les autres navires suspects, n'ayant ni médecin ni appareil de désinfection (étuve), sont, avant d'être admis à transiter en quarantaine, retenus à Suez ou aux Sources de Moïse pendant le temps nécessaire pour exécuter les mesures de désinfection prescrites et s'assurer de l'état sanitaire du navire.

S'il s'agit de navires postaux ou de paquebots spécialement affectés au transport des voyageurs, sans appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord, si l'autorité locale a l'assurance, par une constatation officielle, que les mesures d'assainissement et de désinfection ont été convenablement pratiquées, soit au point de départ, soit pendant la traversée, le passage en quarantaine est accordé.

S'il s'agit de navires postaux ou de paquebots spécialement affectés au transport des voyageurs, sans appareil de désinfection (étuve), mais ayant un médecin à bord, si le dernier cas de peste ou de choléra remonte à plus de sept jours et si l'état sanitaire du navire est satisfaisant, la libre pratique peut être donnée à Suez, lorsque les opérations réglementaires sont terminées.

Lorsqu'un bateau a un trajet indemne de moins de sept jours, les passagers à destination d'Égypte

do Egiptu, są wysadzeni na ląd w zakładzie, wskazanym przez Radę Aleksandryjską i odosobnieni na przeciąg czasu, niezbędny do uzupełnienia pięciodniowej obserwacji. Ich brudna bielizna i przedmioty użytku są poddane dezynfekcji. Poczem uzyskują oni wolność ruchu.

Statki, które w stanie niezakażonym odbyły podróż, trwającą krócej niż siedem dni i które proszą o swobodę ruchu w stosunku do Egiptu, są zatrzymywane w zakładzie, wskazanym przez Radę Aleksandryjską na przeciąg czasu, potrzebny do dopełnienia pięciodniowej obserwacji; podlegają one zarządzeniom regulaminu, dotyczącego statków podejrzanych.

Jeżeli dżuma lub cholera ujawniła się wyłącznie wśród załogi, to dezynfekcji podlega tylko jej brudna bielizna, ta jednak bezwzględnie wszystka, tudzież i pomieszczenia załogi.

Art. 61.

Statki zakażone dzielą się na: statki, posiadające lekarza i przyrząd do odkażania (kamerę dezynfekcyjną), i statki bez lekarza i bez przyrządu do odkażania (kamery dezynfekcyjnej).

a) Statki bez lekarza i bez przyrządu do odkażania (kamery dezynfekcyjnej) będą zatrzymywane przy Źródłach Mojżesza *); osoby z objawami dżumy lub cholery są wysadzane na ląd i odosabniane w szpitalu. Przeprowadzona jest całkowita dezynfekcja. Inni podróżni są wysadzani na ląd i podlegają odosobnieniu w grupach możliwie małych w ten sposób, ażeby całość nie dzieliła losu poszczególnej grupy w razie wystąpienia dżumy lub cholery. Brudna bielizna, przedmioty użytku, odzież załogi i podróżnych podlegają dezynfekcji zarówno jak i statek.

Rozumie się, że nie chodzi o wyładowanie towarów, lecz jedynie o dezynfekcję tej części statku, która została zakażona.

Podróżni pozostają na przeciąg pięciu dni w zakładzie, wskazanym przez morską i kwarantannową Radę Sanitarną Egiptu. Jeżeli od czasu ostatnich przypadków dżumy lub cholery upłynęło już kilka dni, okres czasu odosobnienia zostaje skrócony. Długość tego okresu będzie uzależniona od daty wyzdrowienia, śmierci lub odosobnienia ostatniego chorego. Tak więc, jeżeli ostatni przypadek dżumy lub cholery zakończył się przed sześciu dniami wyzdrowieniem lub śmiercią, albo jeżeli ostatni chory jest już odosobniony od sześciu dni, obserwacja trwać będzie jeden dzień; jeżeli upłynął tylko okres pięciu dni — obserwacja będzie trwała dwa dni; jeżeli upłynęły tylko cztery dni — obserwacja będzie trwała trzy dni; jeżeli upłynęły tylko trzy dni — obserwacja będzie trwała cztery dni; jeżeli upłynęły tylko dwa dni lub jeden dzień, obserwacja będzie trwała pięć dni.

*) Chorzy są wysadzeni na ląd możliwie przy Źródłach Mojżesza; inne osoby mogą być poddane obserwacji na jednej ze stacyj sanitarnych, wyznaczonych przez morską kwarantannową Radę Sanitarną Egiptu (lazaret pilotów).

sont débarqués dans un établissement désigné par le Conseil d'Alexandrie et isolés pendant le temps nécessaire pour compléter l'observation de cinq jours. Leur linge sale et leurs effets à usage sont désinfectés. Ils reçoivent alors la libre pratique.

Les bateaux ayant un trajet indemne de moins de sept jours et demandant à obtenir la libre pratique en Égypte sont retenus dans un établissement désigné par le Conseil d'Alexandrie le temps nécessaire pour compléter l'observation de cinq jours; ils subissent les mesures réglementaires concernant les navires suspects.

Lorsque la peste ou le choléra s'est montré exclusivement dans l'équipage, la désinfection ne porte que sur le linge sale de celui-ci, mais sur tout ce linge sale, et s'étend également aux postes d'habitation de l'équipage.

Art. 61.

Les navires infectés se divisent en navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve) et navires sans médecin et sans appareil de désinfection (étuve).

a) Les navires sans médecin et sans appareil de désinfection (étuve) sont arrêtés aux Sources de Moïse *); les personnes présentant des symptômes de peste ou de choléra sont débarquées et isolées dans un hôpital. La désinfection est pratiquée d'une façon complète. Les autres passagers sont débarqués et isolés par groupes composés de personnes aussi peu nombreuses que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier si la peste ou le choléra venait à se développer. Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers sont désinfectés ainsi que le navire.

Il est bien entendu qu'il ne s'agit pas du déchargement des marchandises, mais seulement de la désinfection de la partie du navire qui a été infectée.

Les passagers resteront pendant cinq jours dans un établissement désigné par le Conseil sanitaire maritime et quarantenaire d'Égypte. Lorsque les cas de peste ou de choléra remonteront à plusieurs jours, la durée de l'isolement sera diminuée. Cette durée variera selon l'époque de la guérison, de la mort ou de l'isolement du dernier malade. Ainsi, lorsque le dernier cas de peste ou de choléra se sera terminé depuis six jours par la guérison ou la mort, ou que le dernier malade aura été isolé depuis six jours, l'observation durera un jour; s'il ne s'est écoulé qu'un laps de cinq jours, l'observation sera de deux jours; s'il ne s'est écoulé qu'un laps de quatre jours, l'observation sera de trois jours; s'il ne s'est écoulé qu'un laps de trois jours, l'observation sera de quatre jours; s'il ne s'est écoulé qu'un laps de deux jours ou d'un jour, l'observation sera de cinq jours.

(*) Les malades sont autant que possible débarqués aux Sources de Moïse; les autres personnes peuvent subir l'observation dans une station sanitaire désignée par le Conseil sanitaire maritime et quarantenaire d'Égypte (lazaret des pilotes).

b) Statki, mające lekarza i przyrząd do odkażania (kamerę dezynfekcyjną), zatrzymywane są u Źródeł Mojżesza. Lekarz statku winien oświadczyć pod przysięgą, które osoby na pokładzie przedstawiają objawy dżumy lub cholery. Chorzy ci są wysadzani na ląd i odosabniani.

Po wysadzeniu na ląd tych chorych brudna bielizna pozostałych podróżnych, którą władza sanitarna uzna za niebezpieczną, jak również i załogi, podlega dezynfekcji na statku.

Jeżeli dżuma lub cholera ujawniła się wyłącznie wśród załogi, dezynfekcji podlega tylko brudna bielizna załogi, oraz bielizna w pomieszczeniach załogi.

Lekarz statku winien również wskazać pod przysięgą część lub przedział statku oraz oddział szpitala, gdzie chory lub chorzy zostali przeniesieni. Winien on również pod przysięgą wskazać osoby, które się stykały z chorym na dżumę lub cholerę, poczynając od pierwszych objawów chorobowych, czy to przez zetknięcie się bezpośrednie, czy też przez zetknięcie się z przedmiotami, które mogły być zakażone. Tylko te osoby będą uważane za podejrzane.

Część albo przedział statku i oddział szpitala, gdzie chory lub chorzy byli przeniesieni, podlegają całkowitej dezynfekcji. Pod wyrazem „część" statku rozumie się kajutę chorego, kajuty przyległe, korytarz przy tych kajutach, pokład, te części pokładu, na których chory lub chorzy przebywali.

W razie niemożności zdezynfekowania części lub przedziału statku, zajmowanego przez osoby, chore na dżumę lub cholerę, bez uprzedniego wysadzenia na ląd osób, uznanych za podejrzane, osoby te winny być umieszczone na innym okręcie, wyznaczonym specjalnie do tego celu, lub po wysadzeniu na ląd umieszczone w zakładzie sanitarnym bez zetknięcia się z chorymi, których należy umieścić w szpitalu.

Długość tego okresu czasu przebywania na statku lub na lądzie celem odkażenia winna być możliwie jak najkrótsza i nie przekraczać dwudziestu czterech godzin.

Osoby podejrzane są bądź na ich statku, bądź na statku do tego wyznaczonym poddane obserwacji, której czas trwania wahać się będzie zależnie od przypadków chorób i w myśl postanowień, przewidzianych w 3 ustępie lit. a).

Czas, zużyty na przepisane regulaminem czynności, zalicza się do okresu obserwacyjnego.

Jeżeli władza sanitarna uzna to za możliwe, przejazd pod kwarantanną może być dozwolony przed upływem wyżej wyznaczonych terminów. W każdym razie będzie on dozwolony po przeprowadzeniu dezynfekcji, jeżeli statek pozostawi oprócz swych chorych również i osoby, wyżej wymienione jako „podejrzane".

Kamera dezynfekcyjna, ustawiona na pontonie, może przybić do statku w celu przyśpieszenia czynności dezynfekcyjnych.

b) Les navires avec médecin et appareil de désinfection (étuve) sont arrêtés aux Sources de Moïse. Le médecin du bord doit déclarer, sous serment, quelles sont les personnes à bord présentant des symptômes de peste, de choléra. Ces malades sont débarqués et isolés.

Après le débarquement de ces malades, le linge sale du reste des passagers, que l'autorité sanitaire considérera comme dangereux, et de l'équipage, subira la désinfection à bord.

Lorsque la peste ou le choléra se sera montré exclusivement dans l'équipage, la désinfection du linge ne portera que sur le linge sale de l'équipage et le linge des postes de l'équipage.

Le médecin du bord doit indiquer aussi, sous serment, la partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades ont été transportés. Il doit déclarer également, sous serment, quelles sont les personnes qui ont été en rapport avec le pestiféré ou le cholérique depuis la première manifestation de la maladie, soit par des contacts directs, soit par des contacts avec des objets qui pourraient être contaminés. Ces seules personnes seront considérées comme suspectes.

La partie ou le compartiment du navire et la section de l'hôpital dans lesquels le ou les malades auront été transportés, seront complètement désinfectés. On entend par „partie du navire" la cabine du malade, les cabines attenantes, le couloir de ces cabines, le pont, les parties du pont sur lesquelles le ou les malades auraient séjourné.

S'il est impossible de désinfecter la partie ou le compartiment du navire qui a été occupé par les personnes atteintes de peste ou de choléra, sans débarquer les personnes déclarées suspectes, ces personnes seront ou placées sur un autre navire spécialement affecté à cet usage, ou débarquées et logées dans l'établissement sanitaire, sans contact avec les malades, lesquels doivent être placés dans l'hôpital.

La durée de ce séjour sur le navire ou à terre pour la désinfection sera aussi courte que possible et n'excédera pas vingt-quatre heures.

Les suspects subiront, soit sur leur bâtiment, soit sur le navire affecté à cet usage, une observation dont la durée variera suivant les cas et dans les termes prévus au troisième alinéa du paragraphe a).

Le temps pris par les opérations réglementaires est compris dans la durée de l'observation.

Le passage en quarantaine peut être accordé avant l'expiration des délais indiqués ci-dessus, si l'autorité sanitaire le juge possible. Il sera, en tout cas, accordé lorsque la désinfection aura été accomplie, si le navire abandonne, outre ses malades, les personnes indiquées ci-dessus comme „suspectes".

Une étuve placée sur un ponton peut venir accoster le navire pour rendre plus rapides les opérations de désinfection.

Statki zakażone, żądające swobody ruchu w stosunku do Egiptu, zatrzymywane są u Źródeł Mojżesza na pięć dni; podlegają one nadto tym samym zarządzeniom, jakie są stosowane do statków zakażonych, przybywających do Europy.

B. Zarządzenia względem zwykłych statków, przybywających z portów zakażonych Hedżasu w okresie pielgrzymek.

Art. 62.

W okresie pielgrzymek do Mekki, jeżeli dżuma lub cholera grasuje w Hedżasie, statki, przybywające z Hedżasu lub z jakiejkolwiek innej części wybrzeża arabskiego Morza Czerwonego, nie przyjąwszy na pokład pielgrzymów lub podobnych zbiorowisk, i o ile na ich pokładzie w czasie podróży nie zaszedł żaden przypadek podejrzany, zaliczane są do kategorji zwykłych statków podejrzanych. Podlegają one zarządzeniom zapobiegawczym i postępowaniu, nakazanemu względem tych statków.

O ile płyną do Egiptu, podlegają one w zakładzie sanitarnym, wskazanym przez morską i kwarantannową Radę Sanitarną, obserwacji w przeciągu pięciu dni, licząc od daty odejścia statku zarówno w razie cholery, jak i dżumy. Nadto podlegają one wszystkim zarządzeniom, przepisanym dla statków podejrzanych (dezynfekcja etc.) i dopiero po dokonaniu oględzin lekarskich z wynikiem pomyślnym dopuszczone są do wolnej żeglugi.

Rozumie się, że o ile na statkach w czasie podróży zaszły przypadki podejrzane, obserwacja winna się odbyć u Źródeł Mojżesza i trwać będzie pięć dni niezależnie od tego, czy chodzi o dżumę, czy o cholerę.

Dział IV.

Organizacja nadzoru i dezynfekcji w Suezie i u Źródeł Mojżesza.

Art. 63.

Oględziny lekarskie, przewidziane przez regulamin, dokonywane są na każdym statku, przybywającym do Suezu, przez jednego lub kilku lekarzy stacji; odbywają się one w porze dziennej dla osób i przedmiotów, pochodzących z portów, zakażonych dżumą lub cholerą. Mogą one odbywać się nawet nocą na statkach, które nadchodzą, celem przejazdu przez Kanał, jeżeli statki te są oświetlone elektrycznością, oraz ilekroć miejscowa władza sanitarna ma pewność, że warunki oświetlenia są dostateczne.

Art. 64.

Liczba lekarzy na stacji w Suezie wynosi najmniej siedmiu; jeden z nich jest lekarzem naczelnym, sześciu — ordynującymi. Powinni oni posiadać dyplom prawomocny i są wybierani przeważnie z pośród lekarzy, którzy odbyli specjalne praktyczne studja z epidemjologji i bakterjologji. Mianuje ich Minister Spraw Wewnętrznych na wniosek morskiej i kwarantannowej Rady Sanitarnej Egiptu. Otrzymują oni płacę, która, poczynając od ośmiu tysięcy franków, stopniowo może być podniesiona do dwunastu tysięcy franków dla wspomnianych sześciu lekarzy i od dwunastu do piętnastu tysięcy dla lekarza naczelnego.

Gdyby obsługa lekarska była jeszcze niedostateczna, można byłoby uciec się do współpracy le-

Les navires infectés demandant à obtenir la libre pratique en Égypte sont retenus aux Sources de Moïse cinq jours; ils subissent, en outre, les mêmes mesures que celles adoptées pour les navires infectés arrivant en Europe.

B. Mesures à l'égard des navires ordinaires venant de ports contaminés du Hedjaz, en temps de pèlerinage.

Art. 62.

A l'époque du pèlerinage de la Mecque, si la peste ou le choléra sévit au Hedjaz, les navires provenant du Hedjaz ou de toute autre partie de la côte arabique de la Mer Rouge, sans y avoir embarqué des pèlerins ou masses analogues et qui n'ont pas eu à bord, durant la traversée, d'accident suspect, sont placés dans la catégorie des navires ordinaires suspects. Ils sont soumis aux mesures préventives et au traitement imposés à ces navires.

S'ils sont à destination de l'Égypte, ils subissent, dans un établissement sanitaire désigné par le Conseil sanitaire maritime et quarantenaire, une observation de cinq jours, à compter de la date du départ, pour le choléra comme pour la peste. Ils sont soumis, en outre, à toutes les mesures prescrites pour les bateaux suspects (désinfection, etc.) et ne sont admis à la libre pratique qu'après visite médicale favorable.

Il est entendu que si les navires, durant la traversée, ont eu des accidents suspects, l'observation sera subie aux Sources de Moïse et sera de cinq jours, qu'il s'agisse de peste ou de choléra.

Section IV.

Organisation de la surveillance et de la désinfection à Suez et aux Sources de Moïse.

Art. 63.

La visite médicale prévue par les règlements est faite pour chaque navire arrivant à Suez par un ou plusieurs médecins de la station; elle est faite de jour pour les provenances des ports contaminés de peste ou de choléra. Elle peut avoir lieu même de nuit, sur ces navires qui se présentent pour transiter le Canal, s'ils sont éclairés à la lumière électrique, et toutes les fois que l'autorité sanitaire locale a l'assurance que les conditions d'éclairage sont suffisantes.

Art. 64.

Les médecins de la station de Suez sont au nombre de sept au moins: un médecin en chef, six titulaires. Ils doivent être pourvus d'un diplôme régulier et choisis de préférence parmi les médecins ayant fait des études spéciales pratiques d'épidémiologie et de bactériologie. Ils sont nommés par le Ministre de l'Intérieur, sur la présentation du Conseil sanitaire maritime et quarantenaire d'Égypte. Ils reçoivent un traitement qui, de huit mille francs, peut s'élever progressivement à douze mille francs pour les six médecins et de douze mille à quinze francs pour le médecin en chef.

Si le service médical était encore insuffisant, on aurait recours aux médecins de la marine des

karzy marynarki rozmaitych państw; lekarze ci zostaliby podporządkowani władzy lekarza naczelnego stacji sanitarnej.

Art. 65.

Oddział straży sanitarnej ma za zadanie zapewnić nadzór i wykonanie zarządzeń zapobiegawczych, stosowanych w Kanale Sueskim, w zakładzie u Źródeł Mojżesza i w Tor.

Art. 66.

Oddział ten składa się z dziesięciu strażników.

Rekrutuje się on z pomiędzy dawnych podoficerów armji i marynarki europejskich i egipskich.

Strażnicy, po stwierdzeniu ich kompetencji przez Radę, są mianowani w sposób, przewidziany w artykule 14 dekretu Kedywa z dnia 19 czerwca 1893 r.

Art. 67.

Strażnicy dzielą się na dwie klasy:
1-a klasa obejmuje czterech strażników;
2-a klasa obejmuje sześciu strażników.

Art. 68.

Roczna płaca, przyznana strażnikom, wynosi:
dla 1-ej klasy od 160 F. Eg do 200 F. Eg.;
dla 2-ej klasy od 120 F. Eg. do 168 F. Eg.,
ze stopniowem podwyższeniem aż do osiągnięcia tego maximum.

Art. 69.

Strażnicy posiadają atrybucje agentów siły publicznej z prawem pociągania do odpowiedzialności w razie przekroczenia przepisów sanitarnych.

Sa oni poddani rozkazom bezpośrednim dyrektora Urzędu w Suezie lub w Tor.

Dział V.

Przejazd przez Kanał Sueski pod kwarantanną.

Art. 70.

Władza sanitarna Suezu udziela pozwoleń na przejazd pod kwarantanną. Rada winna być o tem niezwłocznie zawiadomiona.

W przypadkach wątpliwych decyduje Rada.

Art. 71.

Z chwilą, gdy pozwolenie, przewidziane w poprzednim artykule, zostało udzielone, wysłany zostaje telegram do władzy, wyznaczonej przez każde Mocarstwo. Wysłanie telegramu dokonane jest na koszt statku.

Art. 72.

Każde Mocarstwo wyda postanowienia karne przeciw statkom, które, zbaczając z linji, wskazanej przez kapitana, przybiją nieprawidłowo do jednego z portów na terytorjum tegoż Mocarstwa. Wyjątek stanowią wypadki siły wyższej i przymusowej przerwy w podróży.

Art. 73.

Podczas wywiadu kapitan jest obowiązany oświadczyć, czy ma na pokładzie palaczy pochodzenia krajowego, lub służących za wynagrodzeniem jakiego bądź rodzaju, niewniesionych na listę załogi lub do dotyczącego specjalnego regestru.

Następujące zwłaszcza pytania zadawane są kapitanom wszystkich statków, przybywających do

différents États; ces médecins seraient placés sous l'autorité du médecin en chef de la station sanitaire.

Art. 65.

Un corps de gardes sanitaires est chargé d'assurer la surveillance et l'exécution des mesures de prophylaxie appliquées dans le Canal de Suez, à l'établissement des Sources de Moïse et à Tor.

Art. 66.

Ce corps comprend dix gardes.

Il est recruté parmi les anciens sous-officiers des armées et marines européennes et égyptiennes.

Les gardes sont nommés, après que leur compétence a été constatée par le Conseil, dans les formes prévues à l'article 14 du décret khédivial du 19 juin 1893.

Art. 67.

Les gardes sont divisés en deux classes:
La 1-re classe comprend quatre gardes;
La 2-e comprend six gardes.

Art. 68.

La solde annuelle allouée aux gardes est pour:
La 1-re classe, de £ É. 160 à £ É. 200;
La 2-e classe, de £ É. 120 à £ É. 168;
avec augmentation progressive jusqu'à ce que le maximum soit atteint.

Art. 69.

Les gardes sont investis du caractère d'agents de la force publique, avec droit de réquisition en cas d'infraction aux règlements sanitaires.

Ils sont placés sous les ordres immédiats du Directeur de l'office de Suez ou de Tor.

Section V.

Passage en quarantaine du Canal de Suez.

Art. 70.

L'autorité sanitaire de Suez accorde le passage en quarantaine. Le Conseil en est immédiatement informé.

Dans les cas douteux, la décision est prise par le Conseil.

Art. 71.

Dès que l'autorisation prévue à l'article précédent est accordée, un télégramme est expédié à l'autorité désignés par chaque Puissance. L'expédition du télégramme est faite aux frais du navire.

Art. 72.

Chaque Puissance édictera des dispositions pénales contre les bâtiments qui, abandonnant le parcours indiqué par le capitaine, aborderaient indûment un des ports du territoire de cette Puissance. Seront exceptés les cas de force majeure et de relâche forcée.

Art. 73.

Lors de l'arraisonnement, le capitaine est tenu de déclarer s'il a à son bord des équipes de chauffeurs indigènes ou de serviteurs à gages quelconques, non inscrits sur le rôle d'équipage ou le registre à cet usage.

Les questions suivantes sont notamment posées aux capitaines de tous les navires se présentant à

Suezu z Południa. Odpowiadają oni na to pod przysięgą:

„Czy ma Pan służbę pomocniczą: palaczów lub innego rodzaju służących, niewpisanych na listę załogi lub do specjalnego regestru. Jakiej są oni narodowości? Gdzie Pan ich przyjął na statek?".

Lekarze sanitarni obowiązani są upewnić się o obecności tego personelu pomocniczego i jeżeli stwierdzą, że niektórych z nich brak, winni starannie dociekać przyczyny nieobecności.

Art. 74.

Urzędnik sanitarny i dwaj strażnicy sanitarni udają się na pokład. Winni oni towarzyszyć statkowi aż do Port-Saidu, mając za zadanie zapobiegać komunikowaniu się i czuwać nad wykonaniem przepisanych zarządzeń podczas przepływania Kanału.

Art. 75.

Zabrania się dokonywania wszelkiego ładowania lub wyładowania i przeładowania z jednego statku na drugi podróżnych lub towarów podczas przepływania Kanału od Suezu do Port-Saidu.

Jednakże w Port-Saidzie podróżni mogą wsiąść na statek pod kwarantanną.

Art. 76.

Statki, przepływające pod kwarantanną, winny wykonać przejazd od Suezu do Port-Saidu bez zatrzymywania się.

W razie wpadnięcia na mieliznę lub konieczności zatrzymania się, niezbędne czynności winny być wykonane przez personel statku, unikając wszelkiej styczności z personelem Towarzystwa Kanału Sueskiego.

Art. 77.

Transporty wojsk na statkach podejrzanych lub zakażonych, przepływających pod kwarantanną, obowiązane są przebywać Kanał jedynie podczas dnia. Jeżeli zmuszone są one przebywać na Kanale w porze nocnej, winny zarzucić kotwicę, na jeziorze Timsah lub na Wielkiem Jeziorze.

Art. 78.

Zatrzymywanie się przepływających pod kwarantanną statków w porcie Port-Saidu jest zabronione, z wyjątkiem wypadków, przewidzianych w art. 75, ustępie 2 i art. 79.

Czynności aprowizacyjne winny być dokonywane środkami statku.

Ładujący i wszystkie inne osoby, które weszły na pokład, winny być odosobnione na pontonie kwarantannowym. Odzież ich podlega tamże przepisanej dezynfekcji.

Art. 79.

Jeżeli statki, przepływające pod kwarantanną, znajdą się w położeniu przymusowem nabrania węgla w Port - Saidzie, winny one dokonać tej czynności w miejscu, dającem potrzebną gwarancję co do odosobnienia i nadzoru sanitarnego, wskazanego przez Radę Sanitarną. Statkom, na których skuteczny nadzór nad temi czynnościami jest możliwy i na których może być uniknięta wszelka styczność z ludźmi, pozostającymi na pokładzie statku, ładowa-

Suez, venant du Sud. Ils y répondent sous serment:

„Avez-vous des auxiliaires: chauffeurs ou autres gens de service, non inscrits sur le rôle de l'équipage ou sur le registre spécial? Quelle est leur nationalité? Où les avez-vous embarqués?"

Les médecins sanitaires doivent s'assurer de la présence de ces auxiliaires et s'ils constatent qu'il y a des manquants parmi eux, chercher avec soin les causes de l'absence.

Art. 74.

Un officier sanitaire et deux gardes sanitaires montent à bord. Ils doivent accompagner le navire jusqu'à Port-Saïd. Ils ont pour mission d'empêcher les communications et de veiller à l'exécution des mesures prescrites pendant la traversée du Canal.

Art. 75.

Tout embarquement ou débarquement et tout transbordement de passagers ou de marchandises sont interdits pendant le parcours du Canal de Suez à Port-Saïd.

Toutefois, les voyageurs peuvent s'embarquer à Port-Saïd en quarantaine.

Art. 76.

Les navires transitant en quarantaine doivent effectuer le parcours de Suez à Port-Saïd sans garage.

En cas d'échouage ou de garage indispensable, les opérations nécessaires sont effectuées par le personnel du bord, en évitant toute communication avec le personnel de la Compagnie du Canal de Suez.

Art. 77.

Les transports de troupes par bateaux suspects ou infectés transitant en quarantaine sont tenus de traverser le Canal seulement de jour. S'ils doivent séjourner de nuit dans le Canal, ils prennent leur mouillage au lac Timsah ou dans le grand lac.

Art. 78.

Le stationnement des navires transitant en quarantaine est interdit dans le port de Port-Saïd, sauf dans les cas prévus aux articles 75, alinéa 2, et 79.

Les opérations de ravitaillement doivent être pratiquées avec les moyens du bord.

Les chargeurs ou toutes autres personnes qui seraient montés à bord, sont isolés sur le ponton quarantenaire. Leurs vêtements y subissent la désinfection réglementaire.

Art. 79.

Lorsqu'il est indispensable, pour les navires transitant en quarantaine, de prendre du charbon à Port-Saïd, ces navires doivent exécuter cette opération dans un endroit offrant les garanties nécessaires d'isolement et de surveillance sanitaire, qui sera indiqué par le Conseil sanitaire. Pour les navires à bord desquels une surveillance efficace de cette opération est possible et où tout contact avec les gens du bord peut être évité, le charbonnage

nie węgla przez robotników portowych jest dozwolone. W nocy miejsce, w którem odbywa się ta czynność, winno być oświetlone elektrycznością.

Art. 80.

Piloci, elektrotechnicy, agenci Towarzystwa i strażnicy sanitarni są wysadzeni na ląd w Port-Saidzie poza obrębem portu, pomiędzy groblami portowemi, a stąd bezpośrednio odprowadzeni do pontonu kwarantannowego, gdzie ich odzież podlega dezynfekcji, o ile to będzie uznane za konieczne.

Art. 81.

Poniżej oznaczone statki wojenne korzystają co do przejazdu przez Kanał Sueski z następujących postanowień:

Będą one uznane przez władzę kwarantannową za niezakażone za okazaniem wystawionego przez lekarza okrętowego zaświadczenia, kontrasygnowanego przez dowódcę statku i stwierdzającego pod przysięgą:

a) że nie zaszedł na statku ani w chwili wyjazdu, ani podczas podróży żaden przypadek dżumy lub cholery,

b) że szczegółowe badanie znajdujących się na pokładzie wszystkich osób bez wyjątku odbyło się na mniej, niż dwanaście godzin przed przybyciem do portu egipskiego i że badanie to nie wykazało żadnego przypadku powyższych chorób.

Statki te nie podlegają oględzinom lekarskim i otrzymują niezwłocznie swobodę ruchu pod warunkiem dopełnienia okresu pełnych pięciu dni od chwili wypłynięcia z ostatniego portu zakażonego.

Te zaś z pośród wymienionych wyżej statków, które nie dopełniły wymaganego okresu czasu, mogą przebyć Kanał pod kwarantanną bez poddawania się oględzinom lekarskim, o ile wykażą się władzy kwarantannowej wyżej wspomnianem zaświadczeniem.

Władza kwarantannowa ma jednakże prawo polecić swoim agentom przeprowadzenie oględzin lekarskich na pokładzie statków wojennych, ilekroć uzna to za niezbędne.

Statki wojenne podejrzane lub zakażone podlegają przepisom obowiązującym.

Za statki wojenne uważane są jedynie jednostki bojowe; statki transportowe, statki szpitalne zaliczane są do kategorji statków zwykłych.

Art. 82.

Rada Sanitarna morska i kwarantannowa Egiptu jest upoważniona do organizowania przewozu przez terytorjum egipskie koleją żelazną worków pocztowych i zwykłych podróżnych, przybywających z krajów zakażonych w pociągach kwarantannowych, pod warunkami, określonemi w załączniku I.

Dział VI.

Przepisy sanitarne, stosowane w Zatoce Perskiej.

Art. 83.

Te same przepisy sanitarne, jakie ustanowione zostały przez artykuły konwencji niniejszej, będą

par les ouvriers du port est autorisé. La nuit, le lieu de l'opération doit être éclairé à la lumière électrique.

Art. 80.

Les pilotes, les électriciens, les agents de la Compagnie et les gardes sanitaires sont déposés à Port-Said, hors du port, entre les jetées, et de là conduits directement au ponton de quarantaine, où leurs vêtements subissent la désinfection lorsqu'elle est jugée nécessaire.

Art. 81.

Les navires de guerre ci-après déterminés bénéficient, pour le passage du Canal de Suez, des dispositions suivantes:

Ils seront reconnus indemnes par l'autorité quarantenaire sur la production d'un certificat émanant des médecins du bord, contresigné par le commandant et affirmant sous serment:

a) qu'il n'y a eu à bord, soit au moment du départ, soit pendant la traversée, aucun cas de peste ou de choléra;

b) qu'une visite minutieuse de toutes les personnes existant à bord, sans exception, a été passée moins de douze heures avant l'arrivée dans le port égyptien et qu'elle n'a révélé aucun cas de ces maladies.

Ces navires sont exempts de la visite médicale et reçoivent immédiatement libre pratique, à la condition qu'ils aient complété, à partir de leur départ du dernier port contaminé, une période de cinq jours pleins.

Ceux de ces navires qui n'ont pas complété la période exigée peuvent transiter le Canal en quarantaine sans subir la visite médicale, pourvu qu'ils produisent le susdit certificat à l'autorité quarantenaire.

L'autorité quarantenaire a néanmoins le droit de faire pratiquer, par ses agents, la visite médicale à bord des navires de guerre toutes les fois qu'elle le juge nécessaire.

Les navires de guerre, suspects ou infectés, seront soumis aux règlements en vigueur.

Ne sont considérées comme navires de guerre que les unités de combat. Les bateaux - transports, les navires-hôpitaux entrent dans la catégorie des navires ordinaires.

Art. 82.

Le Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte est autorisé à organiser le transit du territoire égyptien, par voie ferrée, des malles postales et des passagers ordinaires venant de pays contaminés, dans des trains quarantenaires, sous les conditions déterminées dans l'Annexe I.

Section VI.

Régime sanitaire applicable au Golfe Persique.

Art. 83.

La réglementation sanitaire telle qu'elle est instituée par les articles de la présente Convention

stosowane do statków, wpływających do Zatoki Perskiej przez władze sanitarne portów przybycia.

Przepisy te, o ile chodzi o klasyfikację okrętów, jak również co do postępowania z niemi w Zatoce Perskiej, podlegają następującym trzem zastrzeżeniom:

1. Nadzór nad pasażerami i nad załogą będzie zawsze zastępowany przez obserwację, tyle czasu trwającą;

2. Statki niezakażone uzyskują w Zatoce Perskiej swobodę ruchu tylko pod warunkiem dopełnienia obserwacji całkowitych pięciu dni od chwili ich wyjazdu z ostatniego portu zakażonego;

3. O ile chodzi o statki podejrzane, termin pięciodniowy dla obserwacji załogi i pasażerów będzie liczony od tej chwili, kiedy na pokładzie nie było już żadnego przypadku dżumy lub cholery.

CZĘŚĆ III.

POSTANOWIENIA SPECJALNE, DOTYCZĄCE PIELGRZYMEK.

Rozdział I.

Przepisy ogólne.

Art. 84.

Postanowienia art. 54 części II, o ile chodzi o osoby i przedmioty, kierujące się do Hedżasu lub do Irak-Arabi i mające być przejęte na pokład statku dla pielgrzymów, stosowane są nawet wtedy, jeżeli port wsiadania nie byłby zakażony dżumą lub cholerą.

Art. 85.

W razie istnienia w porcie przypadków dżumy lub cholery, przyjęcie na pokład statku dla pielgrzymów może być dokonane tylko gdy uprzednio zebrane w grupy osoby zostały poddane obserwacji, pozwalającej upewnić się, że żadna z nich nie jest dotknięta dżumą lub cholerą.

Rozumie się, że dla wykonania tego zarządzenia każdy rząd może brać pod uwagę okoliczności i możliwości miejscowe.

Art. 86.

O ile miejscowe warunki na to pozwalają pielgrzymi obowiązani są złożyć dowody z posiadania środków, niezbędnych do odbycia pielgrzymki, specjalnie biletu na przejazd tam i zpowrotem.

Art. 87.

Jedynie statki parowe dopuszczane są do przewożenia pielgrzymów na daleką odległość. Przewóz tego rodzaju na innych statkach jest zabroniony.

Art. 88.

Statki do przewożenia pielgrzymów, obsługujące wybrzeża, przeznaczone do podróży krótkotrwałych, zwanych „podróżami przybrzeżnemi", podlegają przepisom, stosowanym względem pielgrzymek do Hedżasu, zawartym w specjalnym regulaminie, który zostanie ogłoszony przez Radę Sanitarną w Konstantynopolu, zgodnie z zasadami, ustanowionemi w niniejszej konwencji.

sera appliquée, en ce qui concerne les navires pénétrant dans le Golfe Persique, par les autorités sanitaires des ports d'arrivée.

Cette réglementation est soumise, sous le rapport de la classification des navires ainsi que du régime à leur faire subir dans le Golfe Persique, aux trois réserves suivantes:

1° La surveillance des passagers et de l'équipage sera toujours remplacée par une observation de même durée;

2° Les navires indemnes ne pourront y recevoir libre pratique qu'à la condition d'avoir complété cinq jours pleins à partir du moment de leur départ du dernier port contaminé;

3° En ce qui concerne les navires suspects, le délai de cinq jours pour l'observation de l'équipage et des passagers comptera à partir du moment où il n'existe plus de cas de peste ou de choléra à bord.

TITRE III.

DISPOSITIONS SPÉCIALES AUX PÈLERINAGES.

Chapitre premier.

Prescriptions générales.

Art. 84.

Les dispositions de l'article 54 du titre II sont applicables aux personnes et objets à destination du Hedjaz ou de l'Irak-Arabi et qui doivent être embarqués à bord d'un navire à pèlerins, alors même que le port d'embarquement ne serait pas contaminé de peste ou de choléra.

Art. 85.

Lorsqu'il existe des cas de peste ou de choléra dans le port, l'embarquement ne se fait à bord des navires à pèlerins qu'après que les personnes réunies en groupes ont été soumises à une observation permettant de s'assurer qu'aucune d'elles n'est atteinte de la peste ou du choléra.

Il est entendu que, pour exécuter cette mesure, chaque gouvernement peut tenir compte des circonstances et possibilités locales.

Art. 86.

Les pèlerins sont tenus, si les circonstances locales le permettent, de justifier des moyens strictement nécessaires pour accomplir le pèlerinage, spécialement du billet d'aller et retour.

Art. 87.

Les navires à vapeur sont seuls admis à faire le transport des pèlerins au long cours. Ce transport est interdit aux autres bateaux.

Art. 88.

Les navires à pèlerins faisant le cabotage destinés aux transports de courte durée dits „voyages au cabotage" sont soumis aux prescriptions contenues dans le Règlement spécial applicable au pèlerinage du Hedjaz qui sera publié par le Conseil de santé de Constantinople, conformément aux principes édictés dans la présente Convention.

Art. 89.

Nie jest uważany za „statek dla pielgrzymów" taki statek, który prócz zwykłych pasażerów, pomiędzy którymi mogą być pielgrzymi klas wyższych, przyjmie pielgrzymów najniższej klasy w stosunku mniejszym, niż jeden pielgrzym na sto tonn pojemności brutto.

Art. 90.

Każdy statek dla pielgrzymów, znajdujący się na wodach tureckich, winien stosować się do przepisów, zawartych w specjalnym regulaminie, stosowanym względem pielgrzymek do Hedżasu, który zostanie opublikowany przez Radę Sanitarną w Konstantynopolu, zgodnie z zasadami, ustanowionemi w niniejszej konwencji.

Art. 91.

Kapitan obowiązany jest uiścić w całości opłaty sanitarne, wymagane od pielgrzymów. Winny one być zawarte w cenie biletu.

Art. 92.

Pielgrzymi, którzy opuszczają statek lub wsiadają nań na stacjach sanitarnych, o ile możności nie powinni mieć żadnej styczności między sobą w punktach wylądowania.

Pielgrzymi, którzy wyszli na ląd, powinni być rozmieszczeni w obozie grupami, o ile możności jak najmniejszemi.

Niezbędne jest dostarczenie im dobrej wody do picia, bądź znalezionej na miejscu, bądź otrzymanej zapomocą destylacji.

Art. 93.

Jeżeli w Hedżasie panuje dżuma lub cholera, żywność, zabrana stamtąd przez pielgrzymów, ulega zniszczeniu, o ile władze sanitarne uważają to za niezbędne.

Rozdział II.

Statki dla pielgrzymów. Urządzenia sanitarne.

Dział I.

Ogólne przepisy dla statków.

Art. 94.

Statek powinien mieć możność umieszczenia pielgrzymów w przestrzeniach między pokładami.

Prócz załogi, statek winien dostarczyć dla każdej osoby, niezależnie od jej wieku, 1½ m kw powierzchni, t. j. 16 angielskich stóp kwadratowych, przy wysokości przestrzeni międzypokładowej około 1 m 80 cm.

Co do statków żeglugi przybrzeżnej, każdy pielgrzym winien rozporządzać przestrzenią co najmniej 2 metrów szerokości wzdłuż bocznych ścian statku.

Art. 95.

Z każdej strony statku na pomoście winno być zostawione miejsce ukryte i zaopatrzone w ręczną pompę w sposób, umożliwiający dostarczenie morskiej wody na potrzeby pielgrzymów. Jedno pomie-

Art. 89.

N'est pas considéré comme navire à pèlerins celui qui, outre ses passagers ordinaires, parmi lesquels peuvent être compris les pèlerins des classes supérieures, embarque des pèlerins de la dernière classe, en proportion moindre d'un pèlerin par cent tonneaux de jauge brute.

Art. 90.

Tout navire à pèlerins se trouvant dans les eaux ottomanes doit se conformer aux prescriptions contenues dans le Règlement spécial applicable au pèlerinage du Hedjaz qui sera publié par le Conseil de santé de Constantinople, conformément aux principes édictés dans la présente Convention.

Art. 91.

Le capitaine est tenu de payer la totalité des taxes sanitaires exigibles des pèlerins. Elles doivent être comprises dans le prix du billet.

Art. 92.

Autant que faire se peut, les pèlerins qui débarquent ou embarquent dans les stations sanitaires ne doivent avoir entre eux aucun contact sur les points de débarquement.

Les pèlerins débarqués doivent être répartis au campement en groupes aussi peu nombreux que possible.

Il est nécessaire de leur fournir une bonne eau potable, soit qu'on la trouve sur place, soit qu'on l'obtienne par distillation.

Art. 93.

Lorsqu'il y a de la peste ou du choléra au Hedjaz, les vivres emportés par les pèlerins sont détruits si l'autorité sanitaire le juge nécessaire.

Chapitre II.

Navires à pèlerins. — Installations sanitaires.

Section I.

Conditionnement général des navires.

Art. 94.

Le navire doit pouvoir loger les pèlerins dans l'entrepont.

En dehors de l'équipage, le navire doit fournir à chaque individu, quel que soit son âge, une surface de 1 m 50 carrés, c'est-à-dire 16 pieds carrés anglais, avec une hauteur d'entrepont d'environ 1 m 80.

Pour les navires qui font le cabotage, chaque pèlerin doit disposer d'un espace d'au moins 2 mètres de largeur dans le long des plats-bords du navire.

Art. 95.

De chaque côté du navire, sur le pont, doit être réservé un endroit dérobé à la vue et pourvu d'une pompe à main, de manière à fournir de l'eau de mer pour les besoins des pèlerins. Un local de

szczenie tego rodzaju winno być wyznaczone wyłącznie dla kobiet.

Art. 96.

Oprócz ustępu do użytku załogi, statek winien posiadać ustępy spłókiwane wodą lub zaopatrzone w kran, w liczbie przynajmniej jednego ustępu na każde sto osób, będących na statku. Dla kobiet winny być wyznaczone oddzielne ustępy.

Nie należy urządzać ustępów ani pomiędzy pokładami, ani na dnie statku.

Art. 97.

Statek winien posiadać dwa pomieszczenia, wyznaczone wyłącznie na kuchnie dla pielgrzymów. Zabrania się pielgrzymom wzniecać ogień gdzie indziej, szczególnie na pokładzie.

Art. 98.

Dla umieszczenia chorych winny być przewidziane lecznice, odznaczające się dobremi warunkami bezpieczeństwa i zdrowotności.

Powinny one być rozmieszczone w taki sposób, żeby zależnie od rodzaju choroby umożliwić izolację osób, dotkniętych chorobami zaraźliwemi.

Lecznica winna posiadać pojemność, umożliwiającą przyjęcie przynajmniej 5% liczby pielgrzymów, znajdujących się na statku, licząc po trzy metry kwadratowe powierzchni na osobę.

Art. 99.

Każdy statek winien mieć na pokładzie leki, środki dezynfekcyjne i przedmioty, niezbędne do pielęgnowania chorych. Przepisy, wydawane dla tego rodzaju statków przez poszczególne rządy, winny wyszczególniać rodzaj i ilość leków *).

Pomoc lekarska i lekarstwa są dostarczane pielgrzymom bezpłatnie.

Art. 100.

Każdy statek, przyjmujący pielgrzymów, winien mieć na pokładzie lekarza przepisowo dyplomowanego, delegowanego przez Rząd kraju, do którego statek należy, lub przez Rząd portu, w którym statek przyjmuje pielgrzymów. Drugi lekarz powinien być przyjęty na statek z chwilą, gdy liczba pielgrzymów na statku przekroczy tysiąc.

Art. 101.

Kapitan obowiązany jest umieścić na statku w widocznem i dostępnem dla zainteresowanych miejscu obwieszczenia w głównych językach krajów, zamieszkałych przez pielgrzymów, udających się w podróż, wskazujące:

1. miejsce, dokąd statek wyrusza;
2. ceny biletów;
3. dzienną normę żywności i wody, udzielanych każdemu pielgrzymowi;
4. ceny środków żywności, niewłączonych w dzienną normę, które przeto należy opłacać oddzielnie.

*) Pożądane jest, aby każdy statek zaopatrzony był w główne środki uodporniające (przeciwdżumowa surowica, szczepionka Haffkine'a etc.).

cette nature doit être exclusivement affecté aux femmes.

Art. 96.

Le navire doit être pourvu, outre les lieux d'aisances à l'usage de l'équipage, de latrines à effet d'eau ou pourvues d'un robinet dans la proportion d'au moins une latrine pour chaque centaine de personnes embarquées.

Des latrines doivent être affectées exclusivement aux femmes.

Des lieux d'aisances ne doivent pas exister dans les entreponts ni dans la cale.

Art. 97.

Le navire doit être muni de deux locaux affectés à la cuisine personnelle des pèlerins. Il est interdit aux pèlerins de faire du feu ailleurs, notamment sur le pont.

Art. 98.

Des locaux d'infirmerie offrant de bonnes conditions de sécurité et de salubrité doivent être réservés au logement des malades.

Ils seront disposés de manière à pouvoir isoler, d'après le genre de maladie, les personnes atteintes d'affections transmissibles.

L'infirmerie doit pouvoir recevoir au moins 5% des pèlerins embarqués à raison de 3 mètres carrés par tête.

Art. 99.

Chaque navire doit avoir à bord les médicaments, les désinfectants et les objets nécessaires aux soins des malades. Les règlements faits pour ce genre de navires par chaque Gouvernement doivent déterminer la nature et la quantité des médicaments (*). Les soins et les remèdes sont fournis gratuitement aux pèlerins.

Art. 100.

Chaque navire embarquant des pèlerins doit avoir à bord un médecin régulièrement diplômé et commissionné par le Gouvernement du pays auquel le navire appartient ou par le Gouvernement du port où le navire prend des pèlerins. Un second médecin doit être embarqué dès que le nombre des pèlerins portés par le navire dépasse mille.

Art. 101.

Le capitaine est tenu de faire apposer à bord, dans un endroit apparent et accessible aux intéressés, des affiches rédigées dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, et indiquant:

1° la destination du navire;
2° le prix des billets;
3° la ration journalière en eau et en vivres allouée à chaque pèlerin;
4° le tarif des vivres non compris dans la ration journalière et devant être payés à part.

(*) Il est désirable que chaque navire soit muni des principaux agents d'immunisation (sérum antipesteux, vaccin de Haffkine, etc.).

Art. 102.

Wielkie bagaże pielgrzymów są rejestrowane, numerowane i umieszczone na dnie okrętu. Pielgrzymi mogą zostawić przy sobie tylko przedmioty bezwarunkowo niezbędne. Regulaminy, wydawane przez poszczególne rządy dla swoich statków, określają rodzaj, liczbę i rozmiar tych przedmiotów.

Art. 103.

Przepisy rozdziału I, II (dział I, II i III), również rozdziału III niniejszej części, w języku narodowości, do której należy statek, jak również w językach krajów, zamieszkałych przez pielgrzymów, które zamierza przyjąć, winny być obwieszczone w formie regulaminu w miejscu widocznem i dostępnem na każdym pokładzie i między pokładami wszelkich statków, przewożących pielgrzymów.

Dział II.

Zarządzenia, stosowane przed wyjazdem.

Art. 104.

Kapitan lub w braku jego właściciel albo ajent każdego statku, przewożącego pielgrzymów, obowiązany jest złożyć właściwej władzy portu odjazdu oświadczenie o zamiarze przyjmowania na statek pielgrzymów, co najmniej na trzy dni przed wyjazdem. W portach, w których statek zatrzymuje się dla postoju, kapitan lub w braku jego właściciel albo ajent każdego statku dla przewozu pielgrzymów obowiązany jest złożyć takież oświadczenie na dwanaście godzin przed odpłynięciem statku. Oświadczenie to winno wskazywać dzień projektowanego odpłynięcia i miejsce, dokąd statek zdąża.

Art. 105.

Na skutek oświadczenia, przepisanego w poprzednim artykule, władza właściwa zarządza na koszt kapitana oględziny i pomiary statku. Władza konsularna, pod której opieką statek pozostaje, może być obecna przy tych oględzinach.

Dokonywa się samych tylko oględzin, o ile kapitan już posiada świadectwo o pomiarze statku, wydane przez władzę właściwą swojego kraju, o ile niema podejrzenia, że dokument już nie odpowiada obecnemu stanowi statku *).

Art. 106.

Właściwa władza zezwala na odjazd statku, przewożącego pielgrzymów, dopiero po upewnieniu się:

a) że statek został doskonale oczyszczony i w razie potrzeby odkażony;

b) że statek jest doprowadzony do stanu, pozwalającego mu wyruszyć w podróż bezpiecznie, że jest on dobrze wyposażony, zaprowiantowany, należycie przewietrzany,

*) Władzą właściwą jest obecnie: w Indjach Angielskich — funkcjonarjusz (urzędnik), wyznaczony w tym celu przez rząd miejscowy (Native passenger Ships Act. 1887 art. 7); w Indjach Holenderskich — naczelnik portu; w Turcji — władza sanitarna; w Austro-Węgrzech — władza portowa; we Włoszech — kapitan portu; we Francji, Tunisie i Hiszpanji — władza sanitarna; w Egipcie — władza sanitarna, kwarantannowa etc.

Art. 102.

Les gros bagages des pèlerins sont enregistrés, numérotés et placés dans la cale. Les pèlerins ne peuvent garder avec eux que les objets strictement nécessaires. Les règlements faits pour ses navires par chaque Gouvernement en déterminent la nature, la quantité et les dimensions.

Art. 103.

Les prescriptions du chapitre I, du chapitre II (sections I, II et III), ainsi que du chapitre III du présent titre, seront affichées, sous la forme d'un règlement, dans la langue de la nationalité du navire ainsi que dans les principales langues des pays habités par les pèlerins à embarquer, en un endroit apparent et accessible, sur chaque pont et entrepont de tout navire transportant des pèlerins.

Section II.

Mesures à prendre avant le départ.

Art. 104.

Le capitaine ou, à défaut du capitaine, le propriétaire ou l'agent de tout navire à pèlerins est tenu de declarer à l'autorité compétente du port de départ son intention d'embarquer des pèlerins, au moins trois jours avant le départ. Dans les ports d'escale, le capitaine ou, à défaut de capitaine, le propriétaire ou l'agent de tout navire à pèlerins est tenu de faire cette même déclaration douze heures avant le départ du navire. Cette déclaration doit indiquer le jour projeté pour le départ et la destination du navire.

Art. 105.

A la suite de la déclaration prescrite par l'article précédent, l'autorité compétente fait procéder, aux frais du capitaine, à l'inspection et au mesurage du navire. L'autorité consulaire dont relève le navire peut assister à cette inspection.

Il est procédé seulement à l'inspection si le capitaine est déjà pourvu d'un certificat de mesurage délivré par l'autorité compétente de son pays, à moins qu'il n'y ait soupçon que le document ne réponde plus à l'état actuel du navire (*).

Art. 106.

L'autorité compétente ne permet le départ d'un navire à pèlerins qu'après s'être assurée:

a) que le navire a été mis en état de propreté parfaite et, au besoin, désinfecté;

b) que le navire est en état d'entreprendre le voyage sans danger, qu'il est bien équipé, bien aménagé, bien aéré, pourvu d'un nombre suffisant d'embarcations, qu'il ne contient rien à bord qui soit ou

(*) L'autorité compétente est actuellement: dans les Indes Anglaises un fonctionnaire („officer") désigné à cet effet par le Gouvernement local („Native Passenger Ships Act, 1887" article 7); dans les Indes néerlandaises, le maître du port; en Turquie, l'autorité sanitaire; en Autriche-Hongrie, l'autorité du port; en Italie, le capitaine du port; en France, en Tunisie et en Espagne, l'autorité sanitaire; en Égypte, l'autorité sanitaire quarantenaire, etc.

zaopatrzony w dostateczną liczbę szalup, że nie posiada niczego, coby było lub mogło stać się szkodliwem dla zdrowia i bezpieczeństwa podróżnych, że posiada pokład drewniany lub żelazny, pokryty drzewem;

c) że na statku znajduje się, oprócz prowiantu dla załogi, odpowiednio umieszczona żywność i opał, wszystko w dobrym gatunku i dostatecznej ilości dla wszystkich pielgrzymów i na cały deklarowany czaś trwania podróży;

d) że zabrana woda do picia jest w dobrym gatunku i pochodzi ze źródła, zabezpieczonego od wszelkiego zakażenia, że ilość jej jest wystarczająca, że zbiorniki wody do picia na statku są zabezpieczone od wszelkiego zanieczyszczenia i tak zamknięte, ażeby rozdzielanie wody mogło odbywać się jedynie z pomocą kranów lub pomp Przyrządy do rozdzielania, tak zwane „rurki do ssania", są bezwarunkowo zabronione;

e) że statek posiada przyrząd destylacyjny, mogący dostarczyć najmniej pięć litrów wody na osobę dziennie dla wszystkich, znajdujących się na statku z załogą włącznie;

f) że na statku znajduje się przyrząd do odkażania (kamera dezynfekcyjna), którego bezpieczeństwo i skuteczność zostały stwierdzone przez władzę sanitarną portu, w którym pielgrzymi wsiadają na statek;

g) że do załogi należy lekarz dyplomowany, delegowany *) bądź przez rząd kraju, do którego statek należy, bądź przez rząd portu, w którym statek przyjmuje pielgrzymów, oraz że statek posiada leki, a to wszystko stosownie do artykułów 99 i 100;

h) że pokład statku jest wolny od wszelkich towarów i przedmiotów zawadzających;

i) że urządzenie statku umożliwia wykonanie zarządzeń, przepisanych poniżej w dziale III.

puisse devenir nuisible à la santé ou à la sécurité des passagers, que le pont est en bois ou en fer recouvert de bois;

c) qu'il existe à bord, en sus de l'approvisionnement de l'équipage et convenablement arrimés, des vivres ainsi que du combustible, le tout de bonne qualité et en quantité suffisante pour tous les pèlerins et pour toute la durée déclarée du voyage;

d) que l'eau potable embarquée est de bonne qualité et a une origine à l'abri de toute contamination; qu'elle existe en quantité suffisante; qu'à bord les réservoirs d'eau potable sont à l'abri de toute souillure et fermés de sorte que la distribution de l'eau ne puisse se faire que par les robinets ou les pompes. Les appareils de distribution dits „suçoirs" sont absolument interdits;

e) que le navire possède un appareil distillatoire pouvant produire une quantité d'eau de 5 litres au moins, par tête et par jour, pour toute personne embarquée, y compris l'équipage;

f) que le navire possède une étuve à désinfection dont la sécurité et l'efficacité auront été constatées par l'autorité sanitaire du port d'embarquement des pèlerins;

g) que l'équipage comprend un médecin diplômé et commissionné (**), soit par le Gouvernement du pays auquel le navire appartient, soit par le Gouvernement du port où le navire prend des pèlerins, et que le navire possède des médicaments, le tout conformément aux articles 99 et 100;

h) que le pont du navire est dégagé de toutes marchandises et objets encombrants;

i) que les dispositions du navire sont telles que les mesures prescrites par la section III ci-après peuvent être exécutées.

Art. 107.

Kapitan statku nie może odpłynąć, zanim nie otrzyma do ręki:

1. listy, poświadczonej przez właściwą władzę, wskazującej imię, płeć i ogólną liczbę pielgrzymów, których wolno mu jest przyjąć na statek;

2. świadectwa zdrowia, stwierdzającego nazwę, przynależność państwową i pojemność statku, nazwisko kapitana, lekarza, ścisłą liczbę osób, znajdujących się na statku (załogi, pielgrzymów i innych podróżnych), rodzaj ładunku i miejsce odejścia.

Właściwa władza zaznacza w świadectwie, czy przepisana liczba pielgrzymów została osiągnięta lub nie, a w razie gdyby nie została osiągnięta, liczbę uzupełniającą podróżnych, którą wolno statkowi przyjąć w późniejszych miejscach postoju.

*) Wyjątek zrobiony jest dla rządów, które nie posiadają lekarzy delegowanych.

Art. 107.

Le capitaine ne peut partir qu'autant qu'il a en mains:

1° une liste visée par l'autorité compétente et indiquant le nom, le sexe et le nombre total des pèlerins qu'il est autorisé à embarquer;

2° une patente de santé constatant le nom, la nationalité et le tonnage du navire, le nom du capitaine, celui du médecin, le nombre exact des personnes embarquées (équipage, pèlerins et autres passagers), la nature de la cargaison, le lieu du départ.

L'autorité compétente indique sur la patente si le chiffre réglementaire des pèlerins est atteint ou non, et, dans le cas où il ne le serait pas, le nombre complémentaire des passagers que le navire est autorisé à embarquer dans les escales subséquentes.

(**) Exception est faite pour les Gouvernements qui n'ont pas de médecins commissionnés.

Dział III.

Zarządzenia, stosowane w czasie podróży.

Art. 108.

Pokład podczas podróży winien być wolny od przedmiotów zawadzających, winien on być zarezerwowany dniem i nocą dla osób, przyjętych na statek i bezpłatnie oddany na ich użytek.

Art. 109.

Codziennie pomieszczenia pomiędzy pokładami winny być starannie oczyszczane i szorowane suchym piaskiem z domieszką środków dezynfekcyjnych, w czasie gdy pielgrzymi przebywają na pokładzie.

Art. 110.

Ustępy, przeznaczone dla podróżnych, jak również ustępy dla załogi, winny być czysto utrzymywane, oczyszczane i odkażane trzy razy dziennie.

Art. 111.

Wydzieliny i wypróżnienia osób, przedstawiających objawy dżumy lub cholery, winny być zbierane do naczyń z rozczynem dezynfekcyjnym. Naczynia te są opróżniane do ustępów, które powinny być ściśle odkażane po każdem wrzuceniu ich zawartości.

Art. 112.

Pościel, dywany, odzież, które były w zetknięciu z chorymi, wymienionymi w poprzednim artykule, winny być niezwłocznie odkażone. Przestrzeganie tego przepisu zaleca się szczególnie w stosunku do odzieży osób, stykających się z tymi chorymi, i która mogła ulec zanieczyszczeniu.

Te z wyżej wymienionych przedmiotów, które są bezwartościowe, należy bądź wrzucać do morza, jeżeli statek nie znajduje się w porcie lub w Kanale, bądź też spalić. Inne zaś przedmioty należy przenieść do kamery dezynfekcyjnej w nieprzemakalnych workach, obmytych roztworem dezynfekcyjnym.

Art. 113.

Pomieszczenia, zajęte przez chorych, wskazanych w artykule 98, winny być dokładnie odkażone.

Art. 114.

Statki dla pielgrzymów podlegają obowiązkowemu odkażaniu, zgodnie z przepisami, mającemi w tym względzie moc w kraju, którego flagę noszą.

Art. 115.

Ilość wody do picia, wydzielana codzień bezpłatnie do rozporządzenia każdego pielgrzyma, niezależnie od jego wieku, winna wynosić przynajmniej 5 litrów.

Art. 116.

Jeżeli zajdzie wątpliwość co do jakości wody do picia lub co do możliwości jej zakażenia, czy to u źródła, czy to w podróży, wówczas wodę należy przegotować lub w inny sposób wyjałowić; kapitan

Section III.

Mesures à prendre pendant la traversée.

Art. 108.

Le pont doit, pendant la traversée, rester dégagé des objets encombrants; il doit être réservé jour et nuit aux personnes embarquées et mis gratuitement à leur disposition.

Art. 109.

Chaque jour, les entreponts doivent être nettoyés avec soin et frottés au sable sec, avec lequel on mélange des désinfectants, pendant que les pèlerins sont sur le pont.

Art. 110.

Les latrines destinées aux passagers, aussi bien que celles de l'équipage, doivent être tenues proprement, nettoyées et désinfectées trois fois par jour.

Art. 111.

Les excrétions et déjections des personnes présentant des symptômes de peste ou de choléra doivent être recueillies dans des vases contenant une solution désinfectante. Ces vases sont vidés dans les latrines, qui doivent être rigoureusement désinfectées après chaque projection de matières.

Art. 112.

Les objets de literie, les tapis, les vêtements qui ont été en contact avec les malades visés dans l'article précédent, doivent être immédiatement désinfectés. L'observation de cette règle est spécialement recommandée pour les vêtements des personnes qui approchent ces malades, et qui ont pu être souillés.

Ceux des objets ci-dessus qui n'ont pas de valeur doivent être, soit jetés à la mer, si le navire n'est pas dans un port ni dans un canal, soit détruits par le feu. Les autres doivent être portés à l'étuve dans des sacs imperméables lavés avec une solution désinfectante.

Art. 113.

Les locaux occupés par les malades, visés dans l'article 98, doivent être rigoureusement désinfectés.

Art. 114.

Les navires à pèlerins sont obligatoirement soumis à des opérations de désinfection conformes aux règlements en vigueur sur la matière dans le pays dont ils portent le pavillon.

Art. 115.

La quantité d'eau potable mise chaque jour gratuitement à la disposition de chaque pèlerin, quel que soit son âge, doit être d'au moins cinq litres.

Art. 116.

S'il y a doute sur la qualité de l'eau potable ou sur la possibilité de sa contamination, soit à son origine, soit au cours du trajet, l'eau doit être bouillie ou stérilisée autrement et le capitaine est tenu

zaś obowiązany jest wylać ją do morza w pierwszym porcie postoju, w którym będzie miał możność zaopatrzenia się w wodę lepszą.

Art. 117.

Lekarz bada pielgrzymów, dogląda chorych i baczy, ażeby na statku przepisy higjeny były przestrzegane.

Winien on w szczególności:

1. upewnić się, że żywność, wydawana pielgrzymom, jest w dobrym gatunku, że ilość jej odpowiada przyjętym zobowiązaniom, że jest odpowiednio przyrządzana;

2. upewnić się, że przepisy artykułu 115-go co do rozdzielenia wody są przestrzegane;

3. o ile zachodzi wątpliwość co do jakości wody do picia, przypomnieć na piśmie kapitanowi przepisy artykułu 116;

4. upewnić się, że statek utrzymywany jest stale w czystości, a w szczególności, że ustępy są oczyszczane w myśl przepisów artykułu 110;

5. upewnić się, że pomieszczenia pielgrzymów są utrzymywane w czystości i że w razie zakaźnej choroby odkażenie odbywa się stosownie do artykułów 113 i 114;

6. prowadzić dziennik wszystkich wypadków z dziedziny sanitarnej, zaszłych podczas podróży i okazać ten dziennik władzy właściwej w porcie przybycia.

Art. 118.

Jedynie osoby, obowiązane do pielęgnowania chorych, dotkniętych dżumą lub cholerą, mogą mieć do nich dostęp i nie powinny one mieć żadnej styczności z innemi osobami na statku.

Art. 119.

W razie przypadku śmierci, zaszłego podczas podróży, kapitan powinien zanotować zejście obok nazwiska zmarłego na liście, poświadczonej przez władze portu odjazdu i oprócz tego wpisać do dziennika okrętowego nazwisko osoby zmarłej, jej wiek, miejscowość, skąd pochodziła, przypuszczalną przyczynę śmierci podług świadectwa lekarza i datę zejścia.

W razie zgonu z choroby zakaźnej, ciało uprzednio owinięte w całun, zmoczony w rozczynie dezynfekcyjnym, winno być wrzucone do morza.

Art. 120.

Kapitan winien baczyć, ażeby wszelkie czynności zapobiegawcze, dokonane podczas podróży, były wpisane do księgi okrętowej. Księga ta jest przedstawiana przezeń właściwej władzy portu przybycia.

W każdym porcie postoju statku kapitan winien przedstawić władzy właściwej do poświadczenia listę, prowadzoną w myśl artykułu 107.

O ile ktokolwiek z pielgrzymów opuszcza statek w trakcie podróży, kapitan winien uczynić wzmiankę na tej liście obok nazwiska pielgrzyma.

Nazwiska osób, przyjętych na statek, winny być wniesione na listę w myśl artykułu 107, lista zaś

de la rejeter à la mer au premier port de relâche où il lui est possible de s'en procurer de meilleure.

Art. 117.

Le médecin visite les pèlerins, soigne les malades et veille à ce que, à bord, les règles de l'hygiène soient observées. Il doit notamment:

1° s'assurer que les vivres distribués aux pèlerins sont de bonne qualité, que leur quantité est conforme aux engagements pris, qu'ils sont convenablement préparés;

2° s'assurer que les prescriptions de l'article 115 relatif à la distribution de l'eau sont observées;

3° s'il y a doute sur la qualité de l'eau potable, rappeler par écrit au capitaine les prescriptions de l'article 116;

4° s'assurer que le navire est maintenu en état constant de propreté, et spécialement que les latrines sont nettoyées conformément aux prescriptions de l'article 110;

5° s'assurer que les logements des pèlerins sont maintenus salubres, et que, en cas de maladie transmissible, la désinfection est faite conformément aux articles 113 et 114;

6° tenir un journal de tous les incidents sanitaires survenus au cours du voyage et présenter ce journal à l'autorité compétente du port d'arrivée.

Art. 118.

Les personnes chargées de soigner les malades atteints de peste ou de choléra peuvent seules pénétrer auprès d'eux et ne doivent avoir aucun contact avec les autres personnes embarquées.

Art. 119.

En cas de décès survenu pendant la traversée, le capitaine doit mentionner le décès en face du nom sur la liste visée par l'autorité du port de départ, et, en outre, inscrire sur son livre de bord le nom de la personne décédée, son âge, sa provenance, la cause présumée de la mort d'après le certificat du médecin et la date du décès.

En cas de décès par maladie transmissible, le cadavre, préalablement enveloppé d'un suaire imprégné d'une solution désinfectante, doit être jeté à la mer.

Art. 120.

Le capitaine doit veiller à ce que toutes les opérations prophylactiques exécutées pendant le voyage soient inscrites sur le livre de bord. Ce livre est présenté par lui à l'autorité compétente du port d'arrivée.

Dans chaque port de relâche, le capitaine doit faire viser par l'autorité compétente la liste dressée en exécution de l'article 107.

Dans le cas où un pèlerin est débarqué en cours de voyage, le capitaine doit mentionner sur cette liste le débarquement en face du nom du pèlerin.

En cas d'embarquement, les personnes embarquées doivent être mentionnées sur cette liste con-

uprzednio przedstawiana winna być na nowo poświadczona przez władzę właściwą.

Art. 121.

Zaświadczenie, wydane w porcie odjazdu, nie powinno być zmieniane w czasie podróży.

Winno ono być poświadczone przez władze sanitarne każdego portu, w którym statek się zatrzymuje. Ta władza wpisuje doń:

1. liczbę wysadzonych i przyjętych w tym porcie pasażerów;
2. wypadki, zaszłe na morzu, dotyczące zdrowia lub życia, przyjętych osób;
3. stan sanitarny portu, w którym statek się zatrzymuje.

Dział IV.

Zarządzenia, stosowane z chwilą przybycia pielgrzymów na Morze Czerwone.

A. Zarządzenia sanitarne, stosowane względem statków, przewożących pielgrzymów muzułmańskich, przybywających z portu zakażonego i udających się z Południa do Hedżasu.

Art. 122.

Statki, przewożące pielgrzymów, przybywające z Południa i udające się do Hedżasu, winny uprzednio zatrzymać się na stacji sanitarnej w Kamaranie i podlegają zarządzeniom, ustalonym w artykułach 123 i 125.

Art. 123.

Statki, które według wyniku oględzin lekarskich uznane są za zdrowe, otrzymują swobodę ruchu po dokonaniu następujących czynności:

Pielgrzymi są wysadzeni na ląd, otrzymują kąpiel natryskową lub morską, ich brudna bielizna oraz część ich przedmiotów użytku i ich bagaży, która może być podejrzana, ulegają odkażeniu według uznania władzy sanitarnej. Czas trwania tych czynności wraz z wylądowaniem i wsiadaniem na statek nie powinien przekraczać czterdziestu ośmiu godzin.

Jeżeli żaden sprawdzony lub podejrzany przypadek dżumy lub cholery nie został stwierdzony podczas tych czynności, pielgrzymi będą niezwłocznie przyjęci zpowrotem na statek, a ten skieruje się ku Hedżasowi.

Co do dżumy, to przepisy artykułów 24 i 25, dotyczące szczurów, przez wzgląd na możliwą ich obecność na statku, winny być stosowane.

Art. 124.

Statki podejrzane, na których zaszły przypadki dżumy lub cholery w chwili wyjazdu, lecz od siedmiu dni żaden świeży przypadek dżumy lub cholery nie zaszedł, podlegają następującemu postępowaniu:

Pielgrzymi są wysadzeni na ląd i otrzymują natrysk lub kąpiel morską; ich brudna bielizna oraz część ich przedmiotów użytku i bagaży, mogąca być podejrzaną, ulega odkażeniu według uznania władzy sanitarnej.

W czasie cholery woda na dnie statku jest zmieniana.

formément à l'article 107 précité et préalablement au visa nouveau que doit apposer l'autorité compétente.

Art. 121.

La patente délivrée au port de départ ne doit pas être changée au cours du voyage.

Elle est visée par l'autorité sanitaire de chaque port de relâche. Celle-ci y inscrit:

1° le nombre des passagers débarqués ou embarqués dans ce port;
2° les incidents survenus en mer et touchant à la santé ou à la vie des personnes embarquées;
3° l'état sanitaire du port de relâche.

Section IV.

Mesures à prendre à l'arrivée des pèlerins dans la Mer Rouge.

A. Régime sanitaire applicable aux navires à pèlerins musulmans venant d'un port contaminé et allant du Sud vers le Hedjaz.

Art. 122.

Les navires à pèlerins venant du Sud et se rendant au Hedjaz doivent, au préalable, faire escale à la station sanitaire de Camaran, et sont soumis au régime fixé par les articles 123 à 125.

Art. 123.

Les navires reconnus indemnes après visite médicale reçoivent libre pratique, lorsque les opérations suivantes sont terminées:

Les pèlerins sont débarqués; ils prennent une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, sont désinfectés; la durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne doit pas dépasser quarante-huit heures.

Si aucun cas avéré ou suspect de peste ou de choléra n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins seront réembarqués immédiatement et le navire se dirigera vers le Hedjaz.

Pour la peste, les prescriptions de l'article 24 et de l'article 25 sont appliquées en ce qui concerne les rats pouvant se trouver à bord des navires.

Art. 124.

Les navires suspects, à bord desquels il y a eu des cas de peste ou de choléra au moment du départ, mais aucun cas nouveau de peste ou de choléra depuis sept jours, sont traités de la manière suivante:

Les pèlerins sont débarqués; ils prennent une douche-lavage ou un bain de mer; leur linge sale, la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, sont désinfectés.

En temps de choléra, l'eau de la cale est changée.

Części statku, zamieszkane przez chorych, są odkażane. Czas trwania tych czynności, włączając w to wysadzanie na ląd i wsiadanie zpowrotem na statek, nie powinien przekraczać czterdziestu ośmiu godzin.

Jeżeli podczas tych czynności żaden ustalony lub podejrzany przypadek dżumy lub cholery nie został stwierdzony, pielgrzymi wracają niezwłocznie na statek i ten ostatni jest kierowany do Djeddy, gdzie powtórne badanie lekarskie odbywa się na statku. W razie pomyślnego wyniku oraz biorąc pod uwagę pisemne deklaracje lekarzy statku, złożone pod przysięgą, że nie było przypadków dżumy lub cholery w czasie przejazdu, pielgrzymi są wysadzeni na ląd niezwłocznie.

Jeżeli przeciwnie, jeden lub kilka przypadków, ustalonych lub podejrzanych dżumy lub cholery stwierdzono podczas podróży lub w chwili przyjazdu, to statek odesłany jest do Kamaranu, gdzie znowu podlega regulaminowi, obowiązującemu względem statków zakażonych.

Co się tyczy dżumy, to przepisy artykułu 22 punkt 6 stosowane są przez wzgląd na możliwą obecność szczurów na statkach.

Art. 125.

Statki zakażone, to znaczy mające na pokładzie przypadki dżumy lub cholery, lub statki, na których obserwowano przypadki dżumy lub cholery w ciągu ostatnich siedmiu dni, podlegają następującemu regulaminowi:

Osoby, dotknięte dżumą lub cholerą, są wysadzone na ląd i odosobnione w szpitalu. Inni pasażerowie są wysadzeni i odosobnieni w grupach możliwie małych w ten sposób, ażeby ogół nie był związany z losem poszczególnej grupy w razie, gdyby wśród niej wybuchła dżuma lub cholera.

Bielizna brudna, przedmioty użytku, odzież załogi i podróżnych są odkażone również, jak i statek. Odkażenie należy wykonać całkowicie.

Jednakowoż miejscowe władze sanitarne mogą zadecydować, że wyładowanie wielkich bagaży i towarów nie jest niezbędne i że tylko część statku powinna ulec odkażeniu.

Podróżni pozostają pięć dni w zakładzie Kamaran. Jeżeli od czasu wystąpienia przypadków dżumy lub cholery upłynęło kilka dni, czas trwania odosobnienia może być skrócony. Długość tego czasu może ulegać zmianom, zależnie od czasu wystąpienia ostatniego przypadku i zależnie od orzeczenia władzy sanitarnej.

Statek następnie jest kierowany do Djeddy, gdzie dokonywane są indywidualne i szczegółowe badania lekarskie. W razie pomyślnego wyniku statek otrzymuje swobodę ruchu. Jeżeli przeciwnie ujawniły się na statku w podróży lub w chwili przybycia ustalone przypadki dżumy lub cholery, statek zostaje odesłany zpowrotem do Kamaranu, gdzie znów podlega zarządzeniom, stosowanym do statków zakażonych.

Co do dżumy, stosowany jest regulamin, przewidziany w artykule 22, dotyczący szczurów, przez wzgląd na możliwą ich obecność na statku.

Les parties du navire habitées par les malades sont désinfectées. La durée de ces opérations, en y comprenant le débarquement et l'embarquement, ne doit pas dépasser quarante-huit heures.

Si aucun cas avéré ou suspect de peste ou de choléra n'est constaté pendant ces opérations, les pèlerins sont réembarqués immédiatement, et le navire est dirigé sur Djeddah, où une seconde visite médicale a lieu à bord. Si son résultat est favorable, et sur le vu de la déclaration écrite des médecins du bord certifiant, sous serment, qu'il n'y a pas eu de cas de peste ou de choléra pendant la traversée, les pèlerins sont immédiatement débarqués.

Si, au contraire, un ou plusieurs cas avérés ou suspects de peste ou de choléra ont été constatés pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire est renvoyé à Camaran, où il subit de nouveau le régime des navires infectés.

Pour la peste, les prescriptions de l'article 22, 6°, sont appliquées en ce qui concerne les rats pouvant se trouver à bord des navires.

Art. 125.

Les navires infectés, c'est-à-dire ayant à bord des cas de peste ou de choléra, ou bien ayant présenté des cas de peste ou de choléra depuis sept jours, subissent le régime suivant:

Les personnes atteintes de peste ou de choléra sont débarquées et isolées à l'hôpital. Les autres passagers sont débarqués et isolés par groupes composés de personnes aussi peu nombreuses que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier si la peste ou le choléra venaient à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers sont désinfectés ainsi que le navire. La désinfection est pratiquée d'une façon complète.

Toutefois, l'autorité sanitaire locale peut décider que le déchargement des gros bagages et des marchandises n'est pas nécessaire, et qu'une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Les passagers restent cinq jours à l'établissement de Camaran. Lorsque les cas de peste ou de choléra remontent à plusieurs jours, la durée de l'isolement peut être diminuée. Cette durée peut varier selon l'époque de l'apparition du dernier cas et d'après la décision de l'autorité sanitaire.

Le navire est dirigé ensuite sur Djeddah, où est faite une visite médicale individuelle et rigoureuse. Si son résultat est favorable, le navire reçoit la libre pratique. Si, au contraire, des cas avérés de peste ou de choléra se sont montrés à bord pendant le voyage ou au moment de l'arrivée, le navire est renvoyé à Camaran, où il subit de nouveau le régime des navires infectés.

Pour la peste, le régime prévu par l'article 22 est appliqué en ce qui concerne les rats pouvant se trouver à bord des navires.

Art. 126.

Każda stacja sanitarna, przeznaczona do przyjmowania pielgrzymów, winna być zaopatrzona w personel wyszkolony, doświadczony i dostatecznie liczny, jako też we wszelkie budynki i materjalne urządzenia, niezbędne do stosowania w całej rozciągłości zarządzeń, którym podlegają ci pielgrzymi.

B. Regulamin sanitarny, stosowany do statków dla pielgrzymów muzułmańskich, przybywających z Północy i kierujących się ku Hedżasowi.

Art. 127.

Jeżeli nie została stwierdzona obecność dżumy lub cholery ani w porcie odjazdu, ani w jego okolicach i żaden przypadek dżumy lub cholery nie zaszedł w czasie przejazdu, statek niezwłocznie otrzymuje swobodę ruchu.

Art. 128.

Jeżeli zostanie stwierdzona obecność dżumy lub cholery w porcie odjazdu lub w jego okolicach, lub jeśli zaszedł przypadek dżumy lub cholery w czasie podróży, statek podlega w El-Tor przepisom, ustanowionym dla statków, przybywających z Południa i zatrzymujących się w Kamaranie. Statki te następnie otrzymują swobodę ruchu.

Dział V.

Zarządzenia, stosowane przy powrocie pielgrzymów.

A. Statki dla pielgrzymów, powracające na Północ.

Art. 129.

Każdy statek, kierujący się do Suezu lub do jednego z portów na Morzu Śródziemnem, mający na pokładzie pielgrzymów lub masy analogiczne i przybywający z Hedżasu lub każdego innego portu wybrzeża arabskiego Morza Czerwonego, winien skierować się do El-Tor, ażeby tam poddać się obserwacji i zarządzeniom sanitarnym, wskazanym w artykułach 133 — 135.

Art. 130.

Statki, odwożące zpowrotem pielgrzymów muzułmańskich ku Morzu Śródziemnemu, przepływają Kanał nie inaczej, jak pod kwarantanną.

Art. 131.

Ajenci Towarzystw żeglugi i kapitani są uprzedzeni, że po zakończeniu obserwacji na stacji sanitarnej w El-Tor jedynie pielgrzymom z Egiptu będzie dozwolone ostatecznie opuścić statek w celu powrotu do domu.

Jako Egipcjanie lub zamieszkali w Egipcie będą uznani tylko pielgrzymi, okaziciele karty pobytu, wydanej przez władze egipskie i zgodnej z ustalonym wzorem. Egzemplarze takiej karty (świadectwa) będą złożone u władz konsularnych i sanitarnych w Djeddah i Yambo, gdzie ajenci i kapitani statków będą je mogli badać.

Pielgrzymi nie Egipcjanie, jako to Turcy, Rosjanie, Persowie, Tunizyjczycy, Algierczycy, Maro-

Art. 126.

Toute station sanitaire destinée à recevoir des pèlerins doit être pourvue d'un personnel instruit, expérimenté et suffisamment nombreux, ainsi que de toutes les constructions et installations matérielles nécessaires pour assurer l'application, dans leur intégralité, des mesures auxquelles lesdits pèlerins sont assujettis.

B. Régime sanitaire applicable aux navires à pèlerins musulmans venant du Nord et allant vers le Hedjaz.

Art. 127.

Si la présence de la peste ou du choléra n'est pas constatée dans le port de départ ni dans ses environs, et qu'aucun cas de peste ou de choléra ne se soit produit pendant la traversée, le navire est immédiatement admis à la libre pratique.

Art. 128.

Si la présence de la peste ou du choléra est constatée dans le port de départ ou dans ses environs, ou si un cas de peste ou de choléra s'est produit pendant la traversée, le navire est soumis, à El-Tor, aux règles instituées pour les navires qui viennent du Sud et qui s'arrêtent à Camaran. Les navires sont ensuite reçus en libre pratique.

Section V.

Mesures à prendre au retour des pèlerins.

A. Navires à pèlerins retournant vers le Nord.

Art. 129.

Tout navire à destination de Suez ou d'un port de la Méditerranée, ayant à bord des pèlerins ou masses analogues, et provenant d'un port du Hedjaz ou de tout autre port de la côte arabique de la Mer Rouge, est tenu de se rendre à El-Tor pour y subir l'observation et les mesures sanitaires indiquées dans les articles 133 à 135.

Art. 130.

Les navires ramenant des pèlerins musulmans vers la Méditerranée ne traversent le Canal qu'en quarantaine.

Art. 131.

Les agents des compagnies de navigation et les capitaines sont prévenus qu'après avoir fini leur observation à la station sanitaire d'El-Tor, les pèlerins égyptiens seront seuls autorisés à quitter définitivement le navire pour rentrer ensuite dans leurs foyers.

Ne seront reconnus comme Égyptiens ou résidant en Égypte que les pèlerins porteurs d'une carte de résidence émanant d'une autorité égyptienne et conforme au modèle établi. Des exemplaires de cette carte seront déposés auprès des autorités consulaires et sanitaires de Djeddah et de Yambo, où les agents et capitaines de navires pourront les examiner.

Les pèlerins non égyptiens, tels que les Turcs, les Russes, les Persans, les Tunisiens, les Algériens,

kańczycy i t. p., po wyjeździe z El-Tor nie mogą być wysadzeni na ląd w porcie egipskim; wskutek tego ajenci żeglugi i kapitani są uprzedzeni, że przesadzanie ze statku na statek obcych pielgrzymów bądź to w Tor, w Suezie, Port-Saidzie lub w Aleksandrji, celem udania się do Egiptu jest zabronione.

Statki, które miałyby na swym pokładzie pielgrzymów, należących do narodowości, wymienionych w poprzednim ustępie, podlegają warunkom, dla tych pielgrzymów ustanowionym, i nie zostaną przyjęte do żadnego portu egipskiego na Morzu Śródziemnem.

Art. 132.

Pielgrzymi egipscy podlegają trzechdniowej obserwacji i badaniu lekarskiemu bądź w El-Tor, bądź w Suakim, albo na innej stacji, wyznaczonej przez Radę Sanitarną Egiptu, zanim otrzymają swobodę ruchu.

Art. 133.

Jeżeli została stwierdzona obecność dżumy lub cholery w Hedżasie lub w porcie, skąd statek pochodzi, albo też stwierdzono ją w Hedżasie w czasie pielgrzymki, statek podlega w El-Tor przepisom, ustanowionym w Kamaranie względem statków zakażonych.

Osoby, dotknięte dżumą lub cholerą, są wysadzone na ląd i odosobnione w szpitalu. Inni podróżni są wysadzeni na ląd i odosobnieni w grupach możliwie małych w taki sposób, ażeby ogół podróżnych nie był związany losem jakiej grupy poszczególnej w razie, gdyby wśród niej wystąpiła dżuma lub cholera.

Bielizna brudna, przedmioty użytku, odzież załogi i podróżnych, bagaże oraz towary, podejrzane o zakażenie, są wyładowane celem dezynfekcji. Dezynfekcja tych przedmiotów, jak również i statku, jest dokonana w sposób zupełny.

Jednakowoż miejscowe władze sanitarne mogą zdecydować, że wyładowanie wielkich bagaży i towarów nie jest niezbędne i że tylko część statku powinna być poddana odkażeniu.

Regulamin, przewidziany w artykułach 22 i 25, dotyczący szczurów, stosowany jest przez wzgląd na możliwą ich obecność na statku.

Licząc od dnia ukończenia czynności dezynfekcyjnych, czy chodzi o dżumę, czy o cholerę, wszyscy pielgrzymi podlegają obserwacji w przeciągu pełnych siedmiu dni. Jeżeli w jakiej sekcji zaszedł przypadek dżumy lub cholery, to okres siedmiodniowy dla tej sekcji liczy się dopiero od dnia stwierdzenia ostatniego przypadku.

Art. 134.

W wypadku, przewidzianym w poprzednim artykule, pielgrzymi egipscy podlegają nadto dodatkowej obserwacji w ciągu trzech dni.

Art. 135.

Jeżeli nie stwierdzono obecności dżumy lub cholery ani w Hedżasie, ani w porcie, skąd statek pochodzi, i nie stwierdzono jej także w Hedżasie w okresie pielgrzymki, statek podlega w El-Tor przepisom, ustanowionym w Kamaranie dla statków niezakażonych.

les Marocains, etc., ne peuvent, après avoir quitté El-Tor, être débarqués dans un port égyptien. En conséquence, les agents de navigation et les capitaines sont prévenus que le transbordement des pèlerins étrangers à l'Égypte soit à Tor, soit à Suez, à Port-Saïd ou à Alexandrie, est interdit.

Les bateaux qui auraient à leur bord des pèlerins appartenant aux nationalités dénommées dans l'alinéa précédent suivront la condition de ces pèlerins et ne seront reçus dans aucun port égyptien de la Méditerranée.

Art. 132.

Les pèlerins égyptiens subissent, soit à El-Tor, soit à Souakim, ou dans toute autre station désignée par le Conseil sanitaire d'Égypte, une observation de trois jours et une visite médicale, avant d'être admis en libre pratique.

Art. 133.

Si la présence de la peste ou du choléra est constatée au Hedjaz ou dans le port d'où provient le navire, ou l'a été au Hedjaz au cours du pèlerinage, le navire est soumis, à El-Tor, aux règles instituées à Camaran pour les navires infectés.

Les personnes atteintes de peste ou de choléra sont débarquées et isolées à l'hôpital. Les autres passagers sont débarqués et isolés par groupes composés de personnes aussi peu nombreuses que possible, de manière que l'ensemble ne soit pas solidaire d'un groupe particulier, si la peste ou le choléra venait à s'y développer.

Le linge sale, les objets à usage, les vêtements de l'équipage et des passagers, les bagages et les marchandises suspects d'être contaminés sont débarqués pour être désinfectés. Leur désinfection et celle du navire sont pratiquées d'une façon complète.

Toutefois, l'autorité sanitaire locale peut décider que le déchargement des gros bagages et des marchandises n'est pas nécessaire, et qu'une partie seulement du navire doit subir la désinfection.

Le régime prévu par les articles 22 et 25 est appliqué en ce qui concerne les rats qui pourraient se trouver à bord.

Tous les pèlerins sont soumis, à partir du jour où ont été terminées les opérations de désinfection, à une observation de sept jours pleins, qu'il s'agisse de peste ou de choléra. Si un cas de peste ou de choléra s'est produit dans une section, la période de sept jours ne commence pour cette section qu'à partir du jour où le dernier cas a été constaté.

Art. 134.

Dans le cas prévu par l'article précédent, les pèlerins égyptiens subissent en outre une observation supplémentaire de trois jours.

Art. 135.

Si la présence de la peste ou du choléra n'est constatée ni au Hedjaz, ni au port d'où provient le navire, et ne l'a pas été au Hedjaz au cours du pèlerinage, le navire est soumis à El-Tor aux règles instituées à Camaran pour les navires indemnes.

Pielgrzymi są wysadzani na ląd, otrzymują natrysk lub kąpiel morską, ich brudna bielizna lub ta część przedmiotów użytku i bagaży, która może być podejrzana, podlega odkażeniu wedle orzeczenia władzy sanitarnej. Czas trwania tej czynności, wraz z wylądowaniem i powrotem na statek, nie powinien przekraczać siedemdziesięciu dwóch godzin.

Jednakowoż, jeżeli statek dla pielgrzymów, należący do jednej z narodowości, które przystąpiły do postanowień niniejszej oraz poprzednich konwencyj, nie miał chorych na dżumę lub cholerę w drodze z Djeddy do Yambo i do El-Tor i jeżeli indywidualne badanie lekarskie, wykonane w El-Tor po wyjściu na ląd pozwoli stwierdzić, że statek nie ma takich chorych, może on otrzymać od Rady Sanitarnej Egiptu pozwolenie na przebycie Kanału Sueskiego pod kwarantanną, a to nawet nocą, jeśli odpowiada wszystkim czterem poniżej wymienionym warunkom:

1. pomoc lekarska na statku jest zapewniona obecnością jednego lub kilku lekarzy, delegowanych przez rząd, do którego należy statek;

2. statek zaopatrzony jest w kamerę dezynfekcyjną i stwierdzono, że brudna bielizna została odkażona podczas podróży;

3. ustalono, że liczba pielgrzymów nie przewyższa dozwolonej regulaminem dla pielgrzymek;

4. kapitan obowiązuje się udać bezpośrednio do jednego z portów kraju, do którego statek należy.

Badanie lekarskie po wysadzeniu na ląd w El-Tor winno być wykonane w możliwie krótkim terminie.

Opłata sanitarna, uiszczana administracji kwarantanny, jest taką samą, jaką wpłaciliby pielgrzymi, gdyby pozostali w kwarantannie w przeciągu trzech dni.

Art. 136.

Statek, na którym zaszedłby przypadek podejrzany w drodze z El-Tor do Suezu, będzie zwrócony do El-Tor.

Art. 137.

Przesadzanie pielgrzymów ze statku na statek w portach egipskich jest ściśle wzbronione.

Art. 138.

Statkom, odpływającym z Hedżasu i mającym na pokładzie pielgrzymów, zdążających do jednego z portów wybrzeża afrykańskiego na Morzu Czerwonem, dozwolone jest udać się wprost do Suakim względnie do innego takiego miejsca, które wskaże Rada Sanitarna w Aleksandrji, aby tam poddać się temu samemu, jak w El-Tor, regulaminowi kwarantannowemu.

Art. 139.

Statki, przybywające z Hedżasu lub z jakiego bądź portu wybrzeża arabskiego na Morzu Czerwonem ze świadectwem, stwierdzającem stan niezakażony, o ile nie mają na pokładzie pielgrzymów lub grup analogicznych i nie zaszedł na nich żaden podejrzany przypadek w drodze, otrzymują w Suezie, po pomyślnem badaniu lekarskiem, swobodę ruchu.

Les pèlerins sont débarqués; ils prennent une douche-lavage ou un bain de mer: leur linge sale ou la partie de leurs effets à usage et de leurs bagages qui peut être suspecte, d'après l'appréciation de l'autorité sanitaire, sont désinfectés. La durée de ces opérations, y compris le débarquement et l'embarquement, ne doit pas dépasser soixante-douze heures.

Toutefois, un navire à pèlerins, appartenant à une des nations ayant adhéré aux stipulations de la présente Convention et des Conventions antérieures, s'il n'a pas eu de malades atteints de peste ou de choléra en cours de route de Djeddah à Yambo et à El-Tor, et si la visite médicale individuelle, faite à El-Tor après débarquement, permet de constater qu'il ne contient pas de tels malades, peut être autorisé, par le Conseil sanitaire d'Égypte, à traverser en quarantaine le Canal de Suez, même la nuit, lorsque sont réunies les quatre conditions suivantes:

1° Le service médical est assuré à bord par un ou plusieurs médecins commissionnés par le Gouvernement auquel appartient le navire;

2° Le navire est pourvu d'étuves à désinfection, et il est constaté que le linge sale a été désinfecté en cours de route;

3° Il est établi que le nombre des pèlerins n'est pas supérieur à celui autorisé par les règlements du pèlerinage;

4° Le capitaine s'engage à se rendre directement dans un des ports du pays auquel appartient le navire.

La visite médicale après débarquement à El-Tor doit être faite dans le moindre délai possible.

La taxe sanitaire payée à l'Administration quarantenaire est la même que celle qu'auraient payée les pèlerins s'ils étaient restés trois jours en quarantaine.

Art. 136.

Le navire qui, pendant la traversée d'El-Tor à Suez, aurait eu un cas suspect à bord sera repoussé à El-Tor.

Art. 137.

Le transbordement des pèlerins est strictement interdit dans les ports égyptiens.

Art. 138.

Les navires partant du Hedjaz et ayant à leur bord des pèlerins à destination d'un port de la côte africaine de la Mer Rouge sont autorisés à se rendre directement à Souakim, ou en tel autre endroit que le Conseil sanitaire d'Alexandrie décidera, pour y subir le même régime quarantenaire qu'à El-Tor.

Art. 139.

Les navires venant du Hedjaz ou d'un port de la côte arabique de la Mer Rouge avec patente nette, n'ayant pas à bord des pèlerins ou masses analogues et qui n'ont pas eu d'accident suspect durant la traversée, sont admis en libre pratique à Suez, après visite médicale favorable.

Art. 140.

Gdy zostanie stwierdzona dżuma lub cholera w Hedżasie:

1. W razie dżumy lub cholery, karawany, składające się z pielgrzymów egipskich, winny przed udaniem się do Egiptu poddać się surowej siedmiodniowej kwarantannie w El-Tor; następnie winny one przebyć trzydniową obserwację w El-Tor, po której jednakowoż otrzymują oni swobodę ruchu tylko w wyniku pomyślnego badania lekarskiego i po dokonaniu dezynfekcji bagaży.

2. Karawany, składające się z pielgrzymów obcokrajowych, zmuszonych udać się lądem do swych miejsc zamieszkania, podlegają tym samym zarządzeniom, co i karawany egipskie i winny być konwojowane przez strażników sanitarnych aż do granic pustyni.

Art. 141.

Jeżeli nie zgłoszono dżumy lub cholery w Hedżasie, karawany pielgrzymów, przybywające z Hedżasu drogą Akaby lub Moila po przybyciu do Kanału lub do Nakhely, podlegają oględzinom lekarskim, a ich bielizna brudna i przedmioty użytku odkażeniu.

B. Pielgrzymi, powracający na Południe.

Art. 142.

W portach odjazdu w Hedżasie winny znajdować się o tyle kompletne urządzenia sanitarne, aby umożliwić zastosowanie względem pielgrzymów, kierujących się na Południe do ojczyzny, zarządzeń obowiązujących w myśl artykułów 10 i 54, w chwili wyjazdu tych pielgrzymów do portów, położonych poza cieśniną Bab-el-Mandeb.

Zastosowanie tych zarządzeń jest warunkowo obowiązujące, to znaczy, że są one stosowane o tyle tylko, o ile władze konsularne kraju przynależności pielgrzyma lub lekarz statku, na którym pielgrzym ma udać się w podróż, uznają to za niezbędne.

Rozdział III.

Przepisy karne.

Art. 143.

Każdy kapitan, któremu zostanie udowodnione, że nie zastosował się do przyjętych zobowiązań co do rozdawnictwa wody, żywności lub opału, ulega grzywnie 2 funtów tureckich *). Kara powyższa jest wypłacana na rzecz pielgrzyma, który ucierpiał z tego braku i udowodnił, że upominał się bez skutku o wykonanie przyjętego zobowiązania.

Art. 144.

Każde naruszenie artykułu 101 ulega karze 30 funtów tureckich.

Art. 145.

Każdy kapitan, który popełnił lub świadomie dopuścił do popełnienia jakiego bądź oszustwa, dotyczącego listy pielgrzymów lub świadectwa sanitar-

*) Funt turecki ma wartość 22 fr 50 c.

Art. 140.

Lorsque la peste ou le choléra aura été constaté au Hedjaz:

1° Les caravanes composées de pèlerins égyptiens doivent, avant de se rendre en Égypte, subir une quarantaine de rigueur à El-Tor de sept jours en cas de choléra ou de peste; elles doivent ensuite subir à El-Tor une observation de trois jours, après laquelle elles ne sont admises en libre pratique qu'après visite médicale favorable et désinfection des effets;

2° Les caravanes composées de pèlerins étrangers devant se rendre dans leurs foyers par la voie de terre sont soumises aux mêmes mesures que les caravanes égyptiennes et doivent être accompagnées par des gardes sanitaires jusqu'aux limites du désert.

Art. 141.

Lorsque la peste ou le choléra n'a pas été signalé au Hedjaz, les caravanes de pèlerins venant du Hedjaz par la route d'Akaba ou de Moïla sont soumises, à leur arrivée au Canal ou à Nakhel, à la visite médicale et à la désinfection du linge sale et des effets à usage.

B. Pèlerins retournant vers le Sud.

Art. 142.

Il y aura dans les ports d'embarquement du Hedjaz des installations sanitaires assez complètes pour qu'on puisse appliquer aux pèlerins qui doivent se diriger vers le Sud pour rentrer dans leur pays les mesures qui sont obligatoires, en vertu des articles 10 et 54, au moment du départ de ces pèlerins dans les ports situés au delà du détroit de Bab-el-Mandeb.

L'application de ces mesures est facultative, c'est-à-dire qu'elles ne sont appliquées que dans les cas où l'autorité consulaire du pays auquel appartient le pèlerin, ou le médecin du navire à bord duquel il va s'embarquer, les juge nécessaires.

Chapitre III.

Pénalités.

Art. 143.

Tout capitaine convaincu de ne pas s'être conformé, pour la distribution de l'eau, des vivres ou du combustible, aux engagements pris par lui, est passible d'une amende de 2 livres turques (*). Cette amende est perçue au profit du pèlerin qui aurait été victime du manquement et qui établirait qu'il a en vain réclamé l'exécution de l'engagement pris.

Art. 144.

Toute infraction à l'article 101 est punie d'une amende de 30 livres turques.

Art. 145.

Tout capitaine qui a commis ou qui a sciemment laissé commettre une fraude quelconque concernant la liste des pèlerins ou la patente sanitaire,

(*) La livre turque vaut 22 fr. 50.

nego, wymienionych w artykule 107, ulega grzywnie 50 funtów tureckich.

Art. 146.

Każdy kapitan statku, przybywający bez świadectwa sanitarnego, wystawionego przez port odjazdu, lub bez poświadczenia portów, w których się zatrzymywał, albo nieposiadający przepisanej i należycie prowadzonej w myśl artykułów 107, 120 i 121 listy, ulega w każdym przypadku grzywnie 12 funtów tureckich.

Art. 147.

Każdy kapitan, któremu udowodniono, że ma albo miał na statku więcej, niż stu pielgrzymów bez lekarza, delegowanego w myśl przepisów artykułu 100, ulega grzywnie 300 funtów tureckich.

Art. 148.

Każdy kapitan, któremu udowodniono, że ma lub miał na pokładzie więcej pielgrzymów ponad liczbę, do której przyjęcia jest upoważniony w myśl artykułu 107, ulega grzywnie 5 funtów tureckich za każdego pielgrzyma ponad normę.

Wysadzenie na ląd pielgrzymów, przekraczających liczbę ustaloną, dokonywane jest na pierwszej stacji, będącej siedzibą władzy właściwej, przyczem kapitan obowiązany jest dostarczyć wysadzonym na ląd pielgrzymom niezbędnej kwoty pieniędzy na odbycie podróży do miejsca przeznaczenia.

Art. 149.

Każdy kapitan, któremu udowodniono, że wysadził pielgrzymów nie w miejscu ich przeznaczenia, z wyjątkiem uzyskania ich zgody lub wypadku siły wyższej, ulega grzywnie 20 funtów tureckich za każdego pielgrzyma nieprawidłowo wysadzonego.

Art. 150.

Wszelkie inne naruszenia przepisów, dotyczących statków dla pielgrzymów, karane są grzywną od 10 do 100 funtów tureckich.

Art. 151.

Wszelkie wykroczenia, stwierdzone w podróży, są notowane w świadectwie zdrowia, jako też na liście pielgrzymów. Władza właściwa sporządza protokół w tej sprawie w celu złożenia go gdzie należy.

Art. 152.

Wszyscy ajenci, powołani do współdziałania przy wykonaniu przepisów niniejszej konwencji w przypadkach popełnienia przez nich uchybień przy stosowaniu pomienionych przepisów, o ile chodzi o statki dla pielgrzymów, ulegają karom, zgodnie z prawodawstwem, obowiązującem w ich krajach przynależności.

CZĘŚĆ IV.

NADZÓR I WYKONANIE.

I. Rada sanitarna morska i kwarantannowa Egiptu.

Art. 153.

Zatwierdza się postanowienia, zawarte w załączniku III konwencji sanitarnej weneckiej z dnia

prévues à l'article 107, est passible d'une amende de 50 livres turques.

Art. 146.

Tout capitaine de navire arrivant sans patente sanitaire du port de départ, ou sans visa des ports de relâche, ou non muni de la liste réglementaire et régulièrement tenue suivant les articles 107, 120 et 121, est passible, dans chaque cas, d'une amende de 12 livres turques.

Art. 147.

Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à bord plus de cent pèlerins sans la présence d'un médecin commissionné, conformément aux prescriptions de l'article 100, est passible d'une amende de 300 livres turques.

Art. 148.

Tout capitaine convaincu d'avoir ou d'avoir eu à son bord un nombre de pèlerins supérieur à celui qu'il est autorisé à embarquer, conformément aux prescriptions de l'article 107, est passible d'une amende de 5 livres turques par chaque pèlerin en surplus.

Le débarquement des pèlerins dépassant le nombre régulier est effectué à la première station où réside une autorité compétente, et le capitaine est tenu de fournir aux pèlerins débarqués l'argent nécessaire pour poursuivre leur voyage jusqu'à destination.

Art. 149.

Tout capitaine convaincu d'avoir débarqué des pèlerins dans un endroit autre que celui de leur destination, sauf leur consentement ou hors le cas de force majeure, est passible d'une amende de 20 livres turques par chaque pèlerin débarqué à tort.

Art. 150.

Toutes autres infractions aux prescriptions relatives aux navires à pèlerins sont punies d'une amende de 10 à 100 livres turques.

Art. 151.

Toute contravention constatée en cours de voyage est annotée sur la patente de santé, ainsi que sur la liste des pèlerins. L'autorité compétente en dresse procès-verbal pour le remettre à qui de droit.

Art. 152.

Tous les agents appelés à concourir à l'exécution des prescriptions de la présente Convention en ce qui concerne les navires à pèlerins sont passibles de punitions conformément aux lois de leurs pays respectifs en cas de fautes commises par eux dans l'application desdites prescriptions.

TITRE IV.

SURVEILLANCE ET EXÉCUTION.

I. Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte.

Art. 153.

Sont confirmées les stipulations de l'Annexe III de la Convention sanitaire de Venise du 30 janvier

30 stycznia 1892 roku, dotyczące składu, atrybucyj i działalności Rady sanitarnej morskiej i kwarantannowej Egiptu w brzmieniu dekretów J. W. Kedywa pod datą 19 czerwca 1893 roku i 25 grudnia 1894 r., oraz w brzmieniu rozporządzenia ministerjalnego z dnia 19 czerwca 1893 roku.

Pomienione dekrety i rozporządzenia załącza się do niniejszej konwencji (załącznik II).

Art. 154.

Wydatki zwyczajne, wynikające z postanowień niniejszej konwencji, odnoszące się w szczególności do powiększenia personelu, podległego Radzie sanitarnej morskiej i kwarantannowej Egiptu, są pokrywane z rocznej dodatkowej wypłaty, uiszczanej przez Rząd egipski w kwocie czterech tysięcy funtów egipskich, którą można zaczerpnąć z przewyżki sum, przeznaczonych na obsługę latarni morskich, będących w rozporządzeniu rzeczonego rządu.

Z tej sumy jednak potrącać należy dochód z dodatkowej taksy kwarantannowej w wysokości 10 P. T. (taryfa piastrowa), od każdego pielgrzyma, pobieranej w El-Tor.

O ileby Rząd egipski napotkał trudności w ponoszeniu tej części wydatków, Mocarstwa, reprezentowane w Radzie sanitarnej, porozumieją się z Rządem Kedywa, w celu zapewnienia jego udziału w wydatkach przewidzianych.

Art. 155.

Rada sanitarna morska i kwarantannowa Egiptu jest obowiązana uzgodnić z postanowieniami niniejszej konwencji przepisy, przez nią obecnie stosowane względem dżumy, cholery i żółtej febry, jak również przepisy, dotyczące osób i przedmiotów, pochodzących z portów arabskich Morza Czerwonego w okresie pielgrzymki.

W razie potrzeby podda ona przejrzeniu w tym samym celu obecnie obowiązujące przepisy ogólne policji sanitarnej morskiej i kwarantannowej.

Przepisy rzeczone, aby uzyskać moc obowiązującą, powinny być przyjęte przez poszczególne Mocarstwa, reprezentowane w Radzie.

II. Rada Sanitarna Międzynarodowa w Tangerze.

Art. 156.

Umawiające się Wysokie Strony uchwalają w interesie zdrowia publicznego, że ich przedstawiciele w Marokku zwrócą ponownie uwagę Międzynarodowej Rady Sanitarnej w Tangerze na konieczność stosowania postanowień konwencyj sanitarnych.

III. Postanowienia różne.

Art. 157.

Dochód z opłat i z grzywien sanitarnych w żadnym razie nie może być użyty na inne cele jak na te, o których decyduje Rada sanitarna.

Art. 158.

Umawiające się Wysokie Strony obowiązują się polecić swym administracyjnym władzom sanitarnym ułożenie instrukcji celem umożliwienia, o ile

1892, concernant la composition, les attributions et le fonctionnement du Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte, telles qu'elles résultent des décrets de S. A. le Khédive en date du 19 juin 1893 et du 25 décembre 1894, ainsi que de l'arrêté ministériel du 19 juin 1893.

Lesdits décrets et arrêté demeurent annexés à la présente Convention (Annexe II).

Art. 154.

Les dépenses ordinaires résultant des dispositions de la présente Convention relatives notamment à l'augmentation du personnel relevant du Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte seront couvertes à l'aide d'un versement annuel complémentaire par le Gouvernement égyptien, d'une somme de quatre mille livres égyptiennes, qui pourrait être prélevée sur l'excédent du service des phares resté à la disposition de ce Gouvernement.

Toutefois, il sera déduit de cette somme le produit d'une taxe quarantenaire supplémentaire de 10 P. T. (piastres tarif) par pèlerin, à prélever à El-Tor.

Au cas où le Gouvernement égyptien verrait des difficultés à supporter cette part dans les dépenses, les Puissances représentées au Conseil sanitaire s'entendraient avec le Gouvernement khédivial pour assurer la participation de ce dernier aux dépenses prévues.

Art. 155.

Le Conseil sanitaire, maritime et quarantenaire d'Égypte est chargé de mettre en concordance avec les dispositions de la présente Convention les règlements actuellement appliqués par lui concernant la peste, le choléra et la fièvre jaune, ainsi que le règlement relatif aux provenances des ports arabiques de la Mer Rouge, à l'époque du pèlerinage.

Il revisera, s'il y a lieu, dans le même but, le règlement général de police sanitaire, maritime et quarantenaire présentement en vigueur.

Ces règlements, pour devenir exécutoires, doivent être acceptés par les diverses Puissances représentées au Conseil.

II. Conseil sanitaire international de Tanger.

Art. 156.

Dans l'intérêt de la santé publique, les Hautes Parties Contractantes conviennent que leurs Représentants au Maroc appelleront de nouveau l'attention du Conseil sanitaire international de Tanger sur la nécessité d'appliquer les stipulations des conventions sanitaires.

III. Dispositions diverses.

Art. 157.

Le produit des taxes et des amendes sanitaires ne peut, en aucun cas, être employé à des objets autres que ceux relevant des Conseils sanitaires.

Art. 158.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à faire rédiger par leurs Administrations sanitaires une instruction destinée à mettre les capitaines des

chodzi o dżumę, cholerę i żółtą febrę, kapitanom okrętów, zwłaszcza w razie braku lekarza na statku, stosowania przepisów, zawartych w niniejszej konwencji.

CZĘŚĆ V.

PRZYSTĄPIENIA i RATYFIKACJE.

Art. 159.

Rządy, które nie podpisały niniejszej konwencji, są dopuszczone do przystąpienia do niej na ich prośbę. Przystąpienie to będzie notyfikowane w drodze dyplomatycznej Rządowi Republiki Francuskiej i przezeń innym rządom, które podpisały konwencję.

Art. 160.

Konwencja niniejsza będzie ratyfikowana i dokumenty ratyfikacyjne będą złożone w możliwie najkrótszym czasie w Paryżu.

Konwencja zacznie być wykonywaną z chwilą ogłoszenia jej, zgodnie z ustawodawstwem Państw, które ją podpisały. Zastąpi ona we wzajemnych stosunkach Mocarstw, które ją ratyfikują, lub do niej przystąpią, międzynarodowe konwencje sanitarne, podpisane 30 stycznia 1892 r., 15 kwietnia 1893 r., 3 kwietnia 1894 r., 19 marca 1897 r. i 3 grudnia 1903 r.

Wymienione powyżej porozumienia dawniejsze pozostaną obowiązującemi względem tych Mocarstw, które po podpisaniu lub po przystąpieniu do nich nie zaratyfikowałyby aktu niniejszego, lub do niego nie przystąpiły.

NA DOWÓD CZEGO pełnomocnicy odnośni podpisali niniejszą konwencję i wycisnęli na niej swoje pieczęcie.

Sporządzono w Paryżu siedemnastego stycznia roku tysiąc dziewięćset dwunastego w jedynym egzemplarzu, który zostanie złożony w Archiwum Rządu Republiki Francuskiej, a którego uwierzytelnione odpisy zostaną doręczone w drodze dyplomatycznej Państwom układającym się.

(L. S.) *Lancelot D. Carnegie*
(L. S.) *Ralph W. Johnstone*
(L. S.) *Benjamin Franklin*
(L. S.) *Frhrr von Stein*
(L. S.) *Gaffky*
(L. S.) *A. Bailly-Blanchard*
(L. S.) *Francisco de Veyga*
(L. S.) *Ezequiel Castilla*
(L. S.) *Gagern*
(L. S.) *Haberler*
(L. S.) *Worms*
(L. S.) *Bölcs*
(L. S.) *Bastin*
(L. S.) *Dr. Praum*
(L. S.) *Miguel Zuniga y Azcarate*
(L. S.) *O. Velghe*
(L. S.) *Dr. Van Ermengen*
(L. S.) *Ismael Montes*
(L. S.) *Dr. Chervin*
(L. S.) *Dr. Figueiredo de Vasconcellos*
(L. S.) *Stancioff*
(L. S.) *Dr. G. Chichcoff*

navires, surtout lorsqu'il n'y a pas de médecin à bord, en mesure d'appliquer les prescriptions contenues dans la présente Convention en ce qui concerne la peste, le choléra et la fièvre jaune.

TITRE V.

ADHÉSIONS ET RATIFICATIONS.

Art. 159.

Les Gouvernements qui n'ont pas signé la présente Convention sont admis à y adhérer sur leur demande. Cette adhésion sera notifiée par la voie diplomatique au Gouvernement de la République Française et, par celui-ci, aux autres Gouvernements signataires.

Art. 160.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront déposées à Paris aussitôt que faire se pourra.

Elle sera mise à exécution dès que la publication en aura été faite conformément à la législation des États signataires. Elle remplacera, dans les rapports respectifs des Puissances qui l'auront ratifiée ou y auront accédé, les Conventions sanitaires internationales signées les 30 janvier 1892, 15 avril 1893, 3 avril 1894, 19 mars 1897 et 3 décembre 1903.

Les arrangements antérieurs énumérés ci-dessus demeureront en vigueur à l'égard des Puissances qui, les ayant signés ou y ayant adhéré, ne ratifieraient pas le présent acte ou n'y accéderaient pas.

EN FOI DE QUOI les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Paris, le dix-sept janvier mil neuf cent douze, en un seul exemplaire qui restera déposé dans les Archives du Gouvernement de la République Française et dont des copies, certifiées conformes, seront remises par la voie diplomatique aux Puissances contractantes.

(L. S.) Signé: *Frhrr von Stein*
(L. S.) „ *Dr. Gaffky*
(L. S.) „ *A. Bailly-Blanchard*
(L. S.) „ *Francisco de Veyga*
(L. S.) „ *Ezequiel Castilla*
(L. S.) „ *Gagern*
(L. S.) „ *Haberler*
(L. S.) „ *Worms*
(L. S.) „ *Bölcs*
(L. S.) „ *Müller*
(L. S.) „ *O. Velghe*
(L. S.) „ *Dr. Van Ermengem*
(L. S.) „ *Ismael Montes*
(L. S.) „ *Dr. Chervin*
(L. S.) „ *Dr. Figueiredo de Vasconcellos*
(L. S.) „ *Stancioff*
(L. S.) „ *Dr. G. Chichkoff*
(L. S.) „ *F. Puga Borne*
(L. S.) „ *J. E. Manrique*
(L. S.) „ *Dr. A. Alvarez Canas*
(L. S.) „ *Tomas Collazo*
(L. S.) „ *F. Reventlow*

(L. S.) *F. Puga Borne*
(L. S.) *J. E. Manrique*
(L. S.) *Müller*
(L. S.) *F. Reventlow*
(L. S.) *Victor M. Rendon*
(L. S.) *E. Dorn y de Alsua*
(L. S.) *J. de Reynoso*
(L. S.) *Angel Pulido*
(L. S.) *Camille Barrère*
(L. S.) *Gavarry*
(L. S.) *Dr. E. Roux*
(L. S.) *Mirman*
(L. S.) *Dr. A. Calmette*
(L. S.) *Ed. Ronssin*
(L. S.) *Harismendy*
(L. S.) *Paul Roux*
(L. S.) *D. Caclamanos*
(L. S.) *J. M. Lardizabal*
(L. S.) *Dr. Casseus*
(L. S.) *Desiré Pector*
(L. S.) *Rocco Santoliquido*
(L. S.) *Adolfo Cotta*
(L. S.) *Dr. A. Alvarez Canas*
(L. S.) *Tomas Collazo*
(L. S.) *Brunet*
(L. S.) *Dr. Binet*
(L. S.) *F. Wedel Jarlsberg*
(L. S.) *J. A. Jimenez*
(L. S.) *Dr. W. P. Ruysch*
(L. S.) *Dr. C. Winkler*
(L. S.) *M. Samad*
(L. S.) *Antonio Augusto Gonçalves Braga*
(L. S.) *Louis Piera*
(L. S.) *Alexandre Em. Lahovary*
(L. S.) *Platon de Waxel*
(L. S.) *Nicolas Freyberg*
(L. S.) *Dr. S. Letona*
(L. S.) *Mil. R. Vesnitch*
(L. S.) *Dr. Manaud*
(L. S.) *Gyldenstolpe*
(L. S.) *Lardy*
(L. S.) *Missak*
(L. S.) *Y. Saddik*

(L. S.) Signé: *Victor M. Rendon*
(L. S.) „ *E. Dorn y de Alsua*
(L. S.) „ *F. de Reynoso*
(L. S.) „ *Angel Pulido*
(L. S.) „ *Camille Barrère*
(L. S.) „ *Gavarry*
(L. S.) „ *Dr. E. Roux*
(L. S.) „ *Mirman*
(L. S.) „ *Dr. A. Calmette*
(L. S.) „ *Er. Ronssin*
(L. S.) „ *Harismendy*
(L. S.) „ *Paul Roux*
(L. S.) „ *Lancelot D. Carnegie*
(L. S.) „ *Ralph W. Johnstone*
(L. S.) „ *Benjamin Franklin*
(L. S.) „ *D. Caclamanos*
(L. S.) „ *J. M. Lardizàbal*
(L. S.) „ *Dr. Casséus*
(L. S.) „ *Désiré Pector*
(L. S.) „ *Rocco Santoliquido*
(L. S.) „ *Adolfo Cotta*
(L. S.) „ *Bastin*
(L. S.) „ *Dr. Praum*
(L. S.) „ *Miguel Zuniga y Azcarate*
(L. S.) „ *Brunet*
(L. S.) „ *Dr. E. Binet*
(L. S.) „ *F. Wedel Jarlsberg*
(L. S.) „ *J. A. Jimenez*
(L. S.) „ *Dr. W. P. Ruysch*
(L. S.) „ *Dr. C. Winkler*
(L. S.) „ *M. Samad*
(L. S.) „ *Antonio Augusto Gonçalves Braga*
(L. S.) „ *Alexandre Em. Lahovary*
(L. S.) „ *Platon de Waxel*
(L. S.) „ *Nicolas Freyberg*
(L. S.) „ *Dr. S. Letona*
(L. S.) „ *Mil. R. Vesnitch*
(L. S.) „ *Dr. Manaud*
(L. S.) „ *Gyldenstolpe*
(L. S.) „ *Lardy*
(L. S.) „ *Missak*
(L. S.) „ *Y. Saddik*
(L. S.) „ *Luis Piera*

Certifié conforme à l'original:
Le Président du Conseil,
Ministre des Affaires Etrangères de la République Française,
R. Poincaré

ZAŁĄCZNIKI.

Załącznik 1 (do artykułu 82).

PRZEPISY

dotyczące przewozu przez terytorjum egipskie pasażerów i przesyłek pocztowych z krajów zakażonych w pociągach pod kwarantanną.

Art. 1.

Egipskie władze wykonawcze kolei żelaznych w razie potrzeby posiadania pociągu kwarantannowego dla bezpośredniego połączenia ze statkami, przybywającemi z portów zakażonych, winny zgłosić odnośne żądania miejscowej władzy kwarantannowej przynajmniej na 2 godziny przed odejściem pociągu.

ANNEXES.

Annexe I (voir art. 82).

RÈGLEMENT

relatif au transit, en train quarantenaire, par le territoire égyptien, des voyageurs et des malles postales provenant des pays contaminés.

Article premier.

L'Administration des Chemins de fer Égyptiens désirant un train quarantenaire en correspondance avec l'arrivée des navires provenant de ports contaminés devra en aviser l'autorité quarantenaire locale au moins deux heures avant le départ.

Art. 2.

Pasażerowie winni wylądować w miejscu, wyznaczonem przez władze kwarantanny, za zgodą władzy wykonawczej kolejowej i Rządu egipskiego i winni skierować się, z nikim nie mając styczności, wprost ze statku do pociągu, pod nadzorem nadzorcy przewozu i dwóch lub więcej strażników sanitarnych.

Art. 3.

Przewóz przedmiotów, należących do pasażerów, bagaży etc., winien być uskuteczniony pod kwarantanną, środkami statku.

Art. 4.

Służba drogi żelaznej we wszystkiem, co dotyczy kwarantanny, podlega urzędowi nadzorującemu przewóz (officier de transit).

Art. 5.

Wagony, używane w tym celu, winny być systemu korytarzowego. W każdym takim wagonie znajdować się ma strażnik sanitarny, którego obowiązkiem winno być czuwanie nad pasażerami. Służba kolejowa nie powinna mieć styczności z pasażerami.

W pociągu winien znajdować się lekarz służby kwarantannowej.

Art. 6.

Większy bagaż pasażerów winien być ulokowany w specjalnym przedziale, opieczętowanym przez urzędnika, nadzorującego przewóz (officier de transit), przed wyruszeniem pociągu. Po przybyciu pieczęcie winny być usunięte przez tegoż urzędnika.

Przesadzanie pasażerów do innego pociągu, lub przyjęcie pasażerów w czasie podróży jest wzbronione.

Art. 7.

Ustępy winny być zaopatrzone w kubły, zawierające pewne ilości środka antyseptycznego, dla odchodów pasażerów.

Art. 8.

Nikt, z wyjątkiem bezwzględnie niezbędnej służby, nie powinien być dopuszczony na rampy kolejowe, przy których pociąg musi się zatrzymywać.

Art. 9.

W każdym pociągu winien się znajdować wagon restauracyjny. Resztki obiadu winny być zniszczone. Służba wagonu restauracyjnego i inna służba kolejowa, która mogła mieć styczność z różnych powodów z pasażerami, winna być poddana tym samym zarządzeniom, jak sternicy i elektrotechnicy w Port-Saidzie lub Suezie, lub zarządzeniom, uznanym jako niezbędne przez Radę.

Art. 10.

Pasażerom zabrania się bezwzględnie wyrzucania czegokolwiek przez okna, drzwi etc.

Art. 11.

W każdym pociągu winien znajdować się próżny przedział infirmeryjny, dla umożliwienia odosobnienia chorego w razie, gdyby się zdarzył wymagający tego przypadek zachorowania.

Art. 2.

Les passagers débarqueront à l'endroit indiqué par l'autorité quarantenaire d'accord avec l'administration des Chemins de fer et le Gouvernement égyptien, et passeront directement, sans aucune communication, du bateau au train, sous la surveillance d'un officier du transit et de deux ou plusieurs gardes sanitaires.

Art. 3.

Le transport des effets, bagages, etc., des passagers sera effectué en quarantaine par les moyens du bord.

Art. 4.

Les agents du chemin de fer sont tenus de se conformer, en ce qui concerne les mesures quarantenaires, aux ordres de l'officier du transit.

Art. 5.

Les wagons affectés à ce service seront des wagons à couloir. Un garde sanitaire sera placé dans chaque wagon et sera chargé de la surveillance des passagers. Les agents du chemin de fer n'auront aucune communication avec les passagers.

Un médecin du service quarantenaire accompagnera le train.

Art. 6.

Les gros bagages des passagers seront placés dans un wagon spécial qui sera scellé au départ du train par l'officier du transit. A l'arrivée, les scellés seront retirés par l'officier du transit.

Tout transbordement ou embarquement sur le parcours est interdit.

Art. 7.

Les cabinets seront munis de tinettes contenant une certaine quantité d'antiseptique pour recevoir les déjections des passagers.

Art. 8.

Le quai des gares où le train sera obligé de s'arrêter sera complètement évacué, sauf par les agents de service absolument indispensables.

Art. 9.

Chaque train pourra avoir un wagon-restaurant. La desserte de la table sera détruite. Les employés de ce wagon et les autres employés du chemin de fer qui, pour une raison quelconque, ont été en contact avec les passagers, seront assujettis au même traitement que les pilotes et les électriciens à Port-Saïd ou à Suez ou à telles mesures que le Conseil jugera nécessaires.

Art. 10.

Il est absolument défendu aux passagers de jeter quoi que ce soit par les fenêtres, portières, etc.

Art. 11.

Dans chaque train un compartiment-infirmerie restera vide pour y isoler les malades si le cas se présente. Ce compartiment sera installé d'après les indications du Conseil quarantenaire.

W razie przypadku cholery lub dżumy między pasażerami, chory niezwłocznie winien być przeniesiony do lazaretu kwarantannowego. Pozostali pasażerowie odbywają dalszą podróż pod kwarantanną.

Art. 12.

W razie przypadku dżumy lub cholery wśród pasażerów w czasie podróży, pociąg winien być odkażony przez władze kwarantannowe.

W każdym razie przedziały z bagażem i pakami pocztowemi winny być niezwłocznie zdezynfekowane po przybyciu pociągu.

Art. 13.

Przejście i przenoszenie pasażerów, bagaży etc. z pociągu na statek winno być dokonane w ten sam sposób, jak i przy przybyciu statku. Statek, który przyjmuje pasażerów, winien być niezwłocznie wzięty pod kwarantannę i wszelki przypadek, któryby się zdarzył w czasie podróży, winien być zanotowany w świadectwie zdrowia, specjalnie wskazując osoby, które miały styczność z chorym.

Art. 14.

Wydatki, poczynione przez administrację kwarantannową, obowiązują zamawiającego pociągi pod kwarantanną.

Art. 15.

Prezydent Rady lub jego zastępca ma prawo czuwania nad pociągiem przez całą drogę.

Prezydent może nadto powierzyć wykonanie czuwania nad pociągiem wyższemu urzędnikowi (prócz urzędnika, nadzorującego przewóz, i strażników sanitarnych).

Urzędnik ten winien mieć dostęp do pociągu po przedstawieniu rozkazu na piśmie z podpisem Prezydenta.

Załącznik II.

Dekret Kedywa z dnia 19 czerwca 1893 r.

My, Kedyw Egiptu,

Na wniosek Naszego Ministra Spraw Wewnętrznych i stosownie do przychylnej temuż wnioskowi opinji Naszej Rady Ministrów,

Uznając konieczność wprowadzenia różnych zmian w Dekrecie Naszym z dnia 3 stycznia 1881 roku (2 Safer 1298),

Postanawiamy:

Art. pierwszy.

Rada Sanitarna morska i kwarantannowa obowiązana jest zarządzać środki, niezbędne do zapobieżenia zawleczeniu do Egiptu lub przeniesienia zagranicę chorób epidemicznych i epizoocyj.

Art. 2.

Liczbę delegatów egipskich zmniejsza się do 4-ch członków:

Si un cas de peste ou de choléra se déclarait parmi les passagers, le malade serait immédiatement isolé dans le compartiment spécial. Ce malade, à l'arrivée du train, sera immédiatement transféré au lazaret quarantenaire. Les autres passagers continueront leur voyage en quarantaine.

Art. 12.

Si un cas de peste ou de choléra se déclarait pendant le parcours, le train serait désinfecté par l'autorité quarantenaire.

Dans tous les cas, les fourgons ayant contenu les bagages et la malle seront désinfectés immédiatement après l'arrivée du train.

Art. 13.

Le transbordement du train au bateau sera fait de la même façon qu'à l'arrivée. Le bateau recevant les passagers sera immédiatement mis en quarantaine et mention sera faite sur la patente des accidents qui auraient pu survenir en cours de route, avec désignation spéciale des personnes qui auraient été en contact avec les malades.

Art. 14.

Les frais encourus par l'Administration quarantenaire sont à la charge de qui aura fait la demande du train quarantenaire.

Art. 15.

Le Président du Conseil, ou son remplaçant, aura le droit de surveiller ce train pendant tout son parcours.

Le Président pourra, en plus, charger un employé supérieur (outre l'officier du transit et les gardes) de la surveillance dudit train.

Cet employé aura accès dans le train sur la simple présentation d'un ordre signé par le Président.

Annexe II.

(Voir art. 153).

Décret Khédivial du 19 juin 1893.

Nous, Khédive d'Égypte,

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Intérieur, et l'avis conforme de Notre Conseil des Ministres,

Considérant qu'il a été nécessaire d'introduire diverses modifications dans Notre Décret du 3 janvier 1881 (2 Safer 1298).

Décrétons:

Article premier.

Le Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire est chargé d'arrêter les mesures à prendre pour prévenir l'introduction en Égypte, ou la transmission à l'étranger, des maladies épidémiques et des épizooties.

Art. 2.

Le nombre des délégués égyptiens sera réduit à quatre membres:

1. Prezesa Rady, mianowanego przez Rząd Egipski i głosującego jedynie w wypadkach rozbieżności głosów;

2. Doktora medycyny europejskiego, jako inspektora jeneralnego służby sanitarnej, morskiej i kwarantannowej;

3. Inspektora sanitarnego miasta Aleksandrji albo pełniącego jego obowiązki;

4. Inspektora weterynaryjnego administracji służby sanitarnej i higjeny publicznej.

Delegaci winni być powoływani z liczby lekarzy prawnie dyplomowanych bądź przez europejski Wydział Lekarski, bądź przez państwo, lub z urzędników zawodowych czynnych najmniej w kategorji wicekonsula, lub jej odpowiadającej. Warunek ten nie stosuje się do osób, obecnie pełniących funkcje powyższe.

Art. 3.

Rada Sanitarna morska i kwarantannowa wykonywa nadzór stały nad stanem sanitarnym Egiptu, oraz osobami i towarami, przybywającemi z krajów obcych.

Art. 4.

Co się tyczy Egiptu, Rada Sanitarna morska i kwarantannowa otrzymywać będzie co tydzień od Rady zdrowia i higjeny publicznej biuletyny sanitarne z miast Kairu i Aleksandrji, co miesiąc zaś biuletyny sanitarne z prowincji. Biuletyny te będą przesyłane w odstępach częstszych, o ile z powodów specjalnych Rada Sanitarna morska i kwarantannowa tego zażąda.

Nawzajem Rada Sanitarna morska i kwarantannowa zawiadamiać będzie Radę Zdrowia i higjeny publicznej o powziętych decyzjach swych oraz o danych, otrzymanych z zagranicy.

Rządy przesyłają Radzie według swego uznania biuletyny sanitarne swych krajów i zawiadamiają ją o epidemjach i epizoocjach z chwilą ich powstania.

Art. 5.

Rada Sanitarna morska i kwarantannowa czuwa nad stanem sanitarnym kraju i deleguje komisje inspekcyjne wszędzie, gdzie uważa je za niezbędne.

Rada zdrowia i higjeny publicznej ma być powiadamiana o delegowaniu rzeczonych komisyj i ułatwi im wykonanie poleceń.

Art. 6.

Rada stosuje środki zapobiegawcze celem niedopuszczenia zawleczenia do Egiptu przez granice morskie lub granice z pustynią chorób epidemicznych i epizoocyj, oraz oznacza punkty, w których urządzane być mają prowizoryczne obozy kwarantannowe lub zakłady stałe.

Art. 7.

Formułuje ona adnotacje do wpisania w patencie, wydawanym przez urzędy sanitarne statkom odpływającym.

Art. 8.

W razie pojawienia się chorób epidemicznych lub epizoocyj w Egipcie, Rada nakazuje zastosowa-

1° le Président du Conseil, nommé par le Gouvernement Égyptien, et qui ne votera qu'en cas de partage des voix;

2° un docteur en médecine européen, inspecteur général du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire;

3° l'Inspecteur sanitaire de la ville d'Alexandrie, ou celui qui remplit ses fonctions;

4° l'Inspecteur vétérinaire de l'Administration des services sanitaires et de l'hygiène publique.

Tous les Délégués doivent être médecins régulièrement diplômés, soit par une Faculté de médecine européenne, soit par l'État, ou être fonctionnaires effectifs de carrière, du grade de vice-consul au moins, ou d'un grade équivalent. Cette disposition ne s'applique pas aux titulaires actuellement en fonctions.

Art. 3.

Le Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire exerce une surveillance permanente sur l'état sanitaire de l'Égypte et sur les provenances des pays étrangers.

Art. 4.

En ce qui concerne l'Égypte, le Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire recevra chaque semaine du Conseil de santé et d'hygiène publique, les bulletins sanitaires des villes du Caire et d'Alexandrie, et, chaque mois, les bulletins sanitaires des provinces. Ces bulletins devront être transmis à des intervalles plus rapprochés lorsque, à raison de circonstances spéciales, le Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire en fera la demande.

De son côté, le Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire communiquera au Conseil de santé et d'hygiène publique les décisions qu'il aura prises et les renseignements qu'il aura reçus de l'étranger.

Les Gouvernements adressent au Conseil, s'ils le jugent à propos, le bulletin sanitaire de leur pays et lui signalent, dès leur apparition, les épidémies et les épizooties.

Art. 5.

Le Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire s'assure de l'état sanitaire du pays et envoie des commissions d'inspection partout où il le juge nécessaire.

Le Conseil de santé et d'hygiène publique sera avisé de l'envoi de ces commissions et devra s'employer à faciliter l'accomplissement de leur mandat.

Art. 6.

Le Conseil arrête les mesures préventives ayant pour objet d'empêcher l'introduction en Égypte, par les frontières maritimes ou les frontières du désert, des maladies épidémiques ou des épizooties, et détermine les points où devront être installés les campements provisoires et les établissements permanents quarantenaires.

Art. 7.

Il formule l'annotation à inscrire sur la patente délivrée par les offices sanitaires aux navires en partance.

Art. 8.

En cas d'apparition de maladies épidémiques ou d'épizooties en Égypte, il arrête les mesures pré-

nie środków zapobiegawczych celem niedopuszczenia zawleczenia chorób tych zagranicę.

Art 9.

Rada czuwa nad wykonaniem i dopilnowuje wykonania środków kwarantannowych przez nią nakazanych.

Wydaje ona wszelkie przepisy, odnoszące się do kwarantann oraz czuwa nad ścisłem ich wykonaniem zarówno pod względem zabezpieczenia kraju, jak dopełnienia gwarancyj, wymienionych w konwencjach sanitarnych międzynarodowych.

Art 10.

Zastrzega ona warunki sanitarne do wykonania względem przewozu pielgrzymów, udających się do Hedżas lub powracających stamtąd, i czuwa nad ich stanem zdrowia w czasie pielgrzymki.

Art. 11.

Decyzje Rady Sanitarnej morskiej i kwarantannowej komunikują się Ministerstwu Spraw Wewnętrznych; również zawiadamia się o nich Ministerstwo Spraw Zagranicznych, które w razie potrzeby zawiadamia poselstwa i konsulaty jeneralne.

Prezes Rady atoli upoważniony jest do znoszenia się bezpośrednio z władzami konsularnemi miast morskich w sprawach bieżących służby.

Art. 12.

Prezes, a w razie nieobecności jego lub innych przeszkód, inspektor jeneralny służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej, obowiązany jest dopilnować wykonania postanowień Rady.

W tym celu znosi się bezpośrednio z wszelkimi funkcjonarjuszami służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej i z różnemi władzami krajowemi. Ustanawia on według wskazówek Rady policję sanitarną portów, zakładów morskich, kwarantannowych i stacyj kwarantannowych pustyni.

Wreszcie załatwia sprawy bieżące.

Art. 13.

Inspektora jeneralnego sanitarnego, dyrektorów służby sanitarnej, lekarzy stacyj sanitarnych i obozów kwarantannowych powołuje się z liczby lekarzy, mających dyplom właściwy, wydany przez europejski Wydział Lekarski lub przez państwo.

Delegatem Rady w Djeddah może być lekarz dyplomowany w Kairze.

Art. 14.

Do wszelkich czynności i na wszelkie stanowiska w zakresie służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej Rada, za pośrednictwem swego Prezesa, przedstawia swych kandydatów Ministrowi Spraw Wewnętrznych, który posiada wyłączne prawo mianowania ich.

Podobny sposób obowiązuje względem zwalniania, translokacji i awansó

Do prezesa wszelako należy mianowanie wszelkich pracowników pomocniczych, robotników, służby niższej i t. p.

ventives ayant pour objet d'empêcher la transmission de ces maladies à l'étranger.

Art. 9.

Le Conseil surveille et contrôle l'exécution des mesures sanitaires quarantenaires qu'il a arrêtées.

Il formule tous les règlements relatifs au service quarantenaire, veille à leur stricte exécution, tant en ce qui concerne la protection du pays que le maintien des garanties stipulées par les conventions sanitaires internationales.

Art. 10.

Il réglemente, au point de vue sanitaire, les conditions dans lesquelles doit s'effectuer le transport des pèlerins à l'aller et au retour du Hedjaz, et surveille leur état de santé en temps de pèlerinage.

Art. 11.

Les décisions prises par le Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire sont communiquées au Ministère de l'Intérieur; il en sera également donné connaissance au Ministère des Affaires étrangères, qui les notifiera, s'il y a lieu, aux agences et consulats généraux.

Toutefois, le Président du Conseil est autorisé à correspondre directement avec les Autorités consulaires des villes maritimes pour les affaires courantes du service.

Art. 12.

Le Président, et, en cas d'absence ou d'empêchement de celui-ci, l'Inspecteur général du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire, est chargé d'assurer l'exécution des décisions du Conseil.

A cet effet, il correspond directement avec tous les agents du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire, et avec les diverses Autorités du pays. Il dirige, d'après les avis du Conseil, la police sanitaire des ports, les établissements maritimes et quarantenaires et les stations quarantenaires du désert.

Enfin, il expédie les affaires courantes.

Art. 13.

L'Inspecteur général sanitaire, les directeurs des offices sanitaires, les médecins des stations sanitaires et campements quarantenaires doivent être choisis parmi les médecins régulièrement diplômés, soit par une Faculté de médecine européenne, soit par l'État.

Le Délégué du Conseil à Djeddah pourra être médecin diplômé du Caire.

Art. 14.

Pour toutes les fonctions et emplois relevant du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire, le Conseil, par l'entremise de son Président, désigne ses candidats au Ministre de l'Intérieur, qui seul aura le droit de les nommer.

Il sera procédé de même pour les révocations, mutations et avancements.

Toutefois, le Président aura la nomination directe de tous les agents subalternes, hommes de peine, gens de service, etc.

Mianowanie personelu straży zdrowia należy do Rady.

Art. 15.

Dyrektorów urzędów sanitarnych jest siedmiu, rezydujących w Aleksandrji, Damiecie, Port-Saidzie, Suezie, Torze, Suakimie i Kosseirze.

Urząd sanitarny w Torze musi być czynny jedynie w okresie pielgrzymki lub podczas epidemji.

Art. 16.

Dyrektorowie urzędów sanitarnych są przełożonymi wszystkich funkcjonarjuszy na obszarze swej działalności i są odpowiedzialni za należyte wykonywanie służby.

Art. 17.

Przełożony ajencji sanitarnej w El-Arisz posiada takie same atrybucje, jak dyrektorzy w myśl artykułu poprzedniego.

Art. 18.

Dyrektorzy stacji sanitarnej i obozów kwarantannowych są zwierzchnikami wszystkich funkcjonarjuszy służby lekarskiej i administracyjnej zakładów, któremi zarządzają.

Art. 19.

Inspektor Generalny sanitarny ma nadzór nad wszystkiemi służbami, należącemi do kompetencji Rady Sanitarnej morskiej i kwarantannowej.

Art. 20.

Delegat Rady Sanitarnej morskiej i kwarantannowej w Djeddy obowiązany jest dostarczać Radzie wiadomości o stanie sanitarnym Hedżasu, zwłaszcza w okresie pielgrzymki.

Art. 21.

Komitet dyscyplinarny, złożony z prezesa, inspektora jeneralnego służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej, oraz z trzech delegatów, powołanych przez Radę, obowiązany jest rozważać wpływające skargi na agentów służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej.

O każdej sprawie składa on raport, który rozważa Rada w pełnym składzie. Delegaci obierani są na rok jeden, mogą być atoli wybrani ponownie.

Decyzję Rady przedstawia Prezes Ministrowi Spraw Wewnętrznych do zatwierdzenia.

Komitet Dyscyplinarny może bez odnoszenia się do Rady wymierzać kary następujące: 1) naganę, 2) zawieszenie poborów na czas do jednego miesiąca.

Art. 22.

Do kar dyscyplinarnych należą:

1. nagana,
2. zawieszenie poborów na czas od ośmiu dni do trzech miesięcy,
3. degradacja bez odszkodowania,
4. uwolnienie ze służby.

Wszystkie wymierzają się niezależnie od pociągania do odpowiedzialności za zbrodnie lub przestępstwa, przewidziane w prawie ogólnem.

La nomination des gardes de santé est réservée au Conseil.

Art. 15.

Les directeurs des offices sanitaires sont au nombre de sept, ayant leur résidence à Alexandrie, Damiette, Port-Saïd, Suez, Tor, Souakim et Kosseir.

L'office sanitaire de Tor pourra ne fonctionner que pendant la durée du pèlerinage ou en temps d'épidémie.

Art. 16.

Les directeurs des offices sanitaires ont sous leurs ordres tous les employés sanitaires de leur circonscription. Ils sont responsables de la bonne exécution du service.

Art. 17.

Le chef de l'agence sanitaire d'El Ariche a les mêmes attributions que celles confiées aux directeurs par l'article qui précède.

Art. 18.

Les directeurs des stations sanitaires et campements quarantenaires ont sous leurs ordres tous les employés du service médical et du service administratif des établissements qu'ils dirigent.

Art. 19.

L'Inspecteur général sanitaire est chargé de la surveillance de tous les services dépendant du Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire.

Art. 20.

Le délégué du Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire à Djeddah a pour mission de fournir au Conseil des informations sur l'état sanitaire du Hedjaz, spécialement en temps de pèlerinage.

Art. 21.

Un Comité de discipline, composé du Président, de l'Inspecteur général du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire et de trois délégués élus par le Conseil, est chargé d'examiner les plaintes portées contre les agents relevant du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire.

Il dresse sur chaque affaire un rapport et le soumet à l'appréciation du Conseil, réuni en assemblée générale. Les délégués seront renouvelés tous les ans. Ils sont rééligibles.

La décision du Conseil est, par les soins de son Président, soumise à la sanction du Ministre de l'Intérieur.

Le Comité de discipline peut infliger, sans consulter le Conseil: 1° le blâme; 2° la suspension du traitement jusqu'à un mois.

Art. 22.

Les peines disciplinaires sont:

1° le blâme;

2° la suspension du traitement depuis huit jours jusqu'à trois mois;

3° le déplacement sans indemnité;

4° la révocation.

Le tout sans préjudice des poursuites à exercer pour les crimes ou délits de droit commun.

Art. 23.

Opłaty sanitarne i kwarantannowe ściągają się przez agentów służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej.

We wszystkiem, co dotyczy rachunkowości i księgowania, stosują się oni do przepisów ogólnych, wydanych przez Ministerstwo Finansów.

Agenci rachunkowi składają rachunki oraz wpływy Prezydjum Rady.

Agent rachunkowy (buchalter), przełożony biura centralnego rachuby, kwituje ich na zasadzie dekretacji Prezesa Rady.

Art. 24.

Rada Sanitarna morska i kwarantannowa rozporządza swemi finansami.

Administrację dochodów i wydatków powierza się Komitetowi, złożonemu z Prezesa, Inspektora generalnego służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej oraz trzech delegatów mocarstw, wybranych przez Radę. Posiada on nazwę „Komitetu Finansowego". Trzej delegaci mocarstw obierają się na rok jeden, mogą atoli być wybrani ponownie.

Komitet ustala do zatwierdzenia Rady wynagrodzenie urzędników wszelkiego stopnia, decyduje w sprawie wydatków stałych i nieprzewidzianych. Co trzy miesiące na sesji specjalnej składa Radzie sprawozdanie szczegółowe ze swych czynności. W trzy miesiące po ukończeniu się roku budżetowego, Rada, na wniosek Komitetu, sporządza bilans ostateczny i składa go za pośrednictwem Prezesa Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Rada sporządza budżet swych dochodów i wydatków, który zatwierdza Rada Ministrów jednocześnie z budżetem ogólnym państwa, jako budżet dodatkowy. O ile suma wydatków przewyższa ogół dochodów, deficyt pokrywa się z funduszów ogólnych Państwa. W każdym razie Rada winna niezwłocznie rozważyć sposoby doprowadzenia dochodów i wydatków do równowagi. Propozycje jej składają się za pośrednictwem Prezesa Ministrowi Spraw Wewnętrznych. O ile zaś istnieje przewyżka dochodów, pozostaje ona w kasie Rady Sanitarnej morskiej i kwarantannowej i przeznacza się na podstawie decyzji, zatwierdzonej przez Radę Ministrów, na utworzenie funduszu zapasowego dla potrzeb nieprzewidzianych.

Art. 25.

Prezes winien przestrzegać, aby głosowanie tajne odbywało się w każdym wypadku na żądanie trzech członków Rady. Tajne głosowanie obowiązuje zawsze przy wyborach delegatów mocarstw do Komitetu Dyscyplinarnego lub finansowego oraz przy nominacji, uwolnieniu, degradacji, awansowaniu personelu.

Art. 26.

Gubernatorzy, prefekci policji oraz Mudirowie odpowiedzialni są za wykonanie przepisów sanitarnych w zakresie swych kompetencyj. Obowiązani są oni zarówno, jak i wszystkie władze cywilne i woj-

Art. 23.

Les droits sanitaires et quarantenaires sont perçus par les agents qui relèvent du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire.

Ceux-ci se conforment, en ce qui concerne la comptabilité et la tenue des livres, aux règlements généraux établis par le Ministère des Finances.

Les agents comptables adressent leur comptabilité et le produit de leurs perceptions à la Présidence du Conseil.

L'agent comptable, chef du bureau central de la comptabilité, leur en donne décharge sur le visa du Président du Conseil.

Art. 24.

Le Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire dispose de ses finances.

L'Administration des recettes et des dépenses est confiée à un Comité composé du Président, de l'Inspecteur général du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire et de trois délégués des Puissances élus par le Conseil. Il prend le titre de „Comité des Finances". Les trois délégués des Puissances sont renouvelés tous les ans. Ils sont rééligibles.

Ce Comité fixe, sauf ratification par le Conseil, le traitement des employés de tout grade; il décide les dépenses fixes et les dépenses imprévues. Tous les trois mois, dans une séance spéciale, il fait au Conseil un rapport détaillé de sa gestion. Dans les trois mois qui suivront l'expiration de l'année budgétaire, le Conseil, sur la proposition du Comité, arrête le bilan définitif et le transmet, par l'entremise de son Président, au Ministère de l'Intérieur.

Le Conseil prépare le budget de ses recettes et celui de ses dépenses. Ce budget sera arrêté par le Conseil des Ministres, en même temps que le budget général de l'État, à titre de budget annexe. Dans le cas où le chiffre des dépenses excéderait le chiffre des recettes, le déficit sera comblé par les ressources générales de l'État. Toutefois, le Conseil devra étudier sans retard les moyens d'équilibrer les recettes et les dépenses. Ses propositions seront, par les soins du Président, transmises au Ministère de l'Intérieur. L'excédent des recettes, s'il en existe, restera à la caisse du Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire; il sera, après décision du Conseil Sanitaire, ratifié par le Conseil des Ministres, affecté exclusivement à la création d'un fonds de réserve destiné à faire face aux besoins imprévus.

Art. 25.

Le Président est tenu d'ordonner que le vote aura lieu au scrutin secret toutes les fois que trois membres du Conseil en font la demande. Le vote au scrutin secret est obligatoire toutes les fois qu'il s'agit du choix des délégués des puissances pour faire partie du Comité de discipline ou du Comité des Finances et lorsqu'il s'agit de nomination, révocation, mutation ou avancement dans le personnel.

Art. 26.

Les Gouverneurs, Préfets de police et Moudirs sont responsables, en ce qui les concerne, de l'exécution des règlements sanitaires. Ils doivent, ainsi que toutes les autorités civiles et militaires, donner

skowe, udzielać pomocy agentom służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej za zgłoszeniem ich uprawnionych żądań celem zapewnienia szybkiego wykonania zarządzeń w sprawach zdrowia publicznego.

Art. 27.

Wszystkie dekrety i przepisy, poprzedzające dekret niniejszy, odwołują się w tem, co jest sprzeczne z przepisami powyższemi.

Art. 28.

Naszemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych poleca się wykonanie niniejszego Dekretu, który obowiązywać będzie od dnia 1 listopada 1893 roku.

Sporządzono w Pałacu Ramleh dnia 19 czerwca 1893.

'Abbas Hilmi

W imieniu Kedywa:
Prezes Rady, Minister Spraw Wewnętrznych
Riaz

DEKRET KEDYWA

z dnia 25 grudnia 1894 r.

My, Kedyw Egiptu,

Na wniosek Naszego Ministra Finansów i na skutek zgodnej z nim opinji Naszej Rady Ministrów;

Wobec przychylnego wniosku p.p. Komisarzy — Dyrektorów Kasy długu publicznego w tem, co dotyczy artykułu 7;

Za zgodą Mocarstw postanawiamy:

Art. pierwszy.

Począwszy od roku finansowego 1894 przeznacza się corocznie z wpływów bieżących, przewidzianych w przepisach o latarniach morskich suma 40.000 f. e. do wydatkowania według brzmienia artykułów następujących.

Art. 2.

Suma, przypadająca w roku 1894, będzie użyta: 1) na pokrycie ewentualnego deficytu Rady Kwarantannowej z roku 1894, o ile deficyt ten nie mógłby znaleźć pokrycia w dochodach, pochodzących z kapitału zapasowego rzeczonej Rady, jak o tem będzie mowa w artykułach następnych, 2) na niezbędne wydatki nadzwyczajne, połączone z utrzymaniem zakładów sanitarnych w El-Tor, Suezie i Źródłach Mojżesza.

Art. 3.

Obecny kapitał zapasowy Rady Kwarantannowej może być użyty na pokrycie deficytu za rok 1894 z warunkiem atoli, iż pozostałość kapitału tego nie może być mniejsza, jak 10.000 f. e.

O ile deficyt nie został pokryty w całości, wówczas reszta pokrywa się z dochodów, wskazanych w art. 1.

Art. 4.

Z sumy 80.000 f. e., pochodzącej z lat 1895 i 1896, przeznaczyć należy: 1) sumę równą tej, jaka

leur concours lorsqu'ils en sont légalement requis par les agents du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire, pour assurer la prompte exécution des mesures prises dans l'intérêt de la santé publique.

Art. 27.

Tous décrets et règlements antérieurs sont abrogés en ce qu'ils ont de contraire aux dispositions qui précèdent.

Art. 28.

Notre Ministre de l'Intérieur est chargé de l'exécution du présent décret, qui ne deviendra exécutoire qu'à partir du 1-er novembre 1893.

Fait au Palais de Ramleh, le 19 juin 1893.

'Abbas Hilmi

Par le Khédive:
Le Président du Conseil, Ministre de l'Intérieur
Riaz

DÉCRET KHÉDIVIAL

du 25 Décembre 1894.

Nous, Khédive d'Égypte,

Sur la proposition de Notre Ministre des Finances et l'avis conforme de Notre Conseil des Ministres;

Vu l'avis conforme de MM. les Commissaires-Directeurs de la Caisse de la dette publique en ce qui concerne l'article 7;

Avec l'assentiment des Puissances,

Décrétons:

Article premier.

A partir de l'exercice financier 1894, il sera prélevé annuellement sur les recettes actuelles des droits de phare une somme de 40 000 L. E., qui sera employée comme il est expliqué dans les articles suivants.

Art. 2.

La somme prélevée en 1894 sera affectée: 1° à combler le déficit éventuel de l'exercice financier 1894 du Conseil quarantenaire, au cas où ce déficit n'aurait pas pu être entièrement couvert avec les ressources provenant du fonds de réserve dudit Conseil, ainsi qu'il sera dit à l'article qui suit; 2° à faire face aux dépenses extraordinaires nécessitées par l'aménagement des établissements sanitaires d'El-Tor, de Suez et des Sources de Moïse.

Art. 3.

Le fonds de réserve actuel du Conseil quarantenaire sera employé à combler le déficit de l'exercice 1894, sans que ce fonds puisse être réduit à une somme inférieure à 10.000 L. E.

Si le déficit ne se trouve pas entièrement couvert, il y sera fait face, pour le reste, avec les ressources créées à l'article premier.

Art. 4.

Sur la somme de L. E. 80.000, provenant des exercices 1895 et 1896, il sera prélevé: 1° une somme

będzie wypłacona w roku 1894 z tych samych dochodów na pokrycie deficytu tegoż roku 1894 w ten sposób, ażeby sumy, niezbędne na wydatki nadzwyczajne, przewidziane w artykule pierwszym dla El-Toru, Suezu i Źródeł Mojżesza, doprowadzone były do 40.000, 2) sumy niezbędne do pokrycia deficytu w budżecie Rady Kwarantannowej na rok budżetowy 1895 i 1896.

Nadwyżka, pozostała po wykonaniu powyższego, będzie użyta na budowę nowych latarń morskich na Morzu Czerwonem.

Art. 5.

Począwszy od roku budżetowego 1897, rzeczona suma roczna 40,000 f. e. używana będzie na pokrycie ewentualnych deficytów Rady Kwarantannowej. Wysokość sumy na ten cel niezbędnej będzie określona ściśle na podstawie wyników wykonania budżetu Rady z lat 1894 i 1895.

Przewyżka używana będzie na zmniejszenie opłat latarń morskich, przyczem opłaty te będą zmniejszone w jednakowym stosunku na Morzu Czerwonem i Śródziemnem.

Art. 6.

Wobec pobierania i przekazywania opłat powyższych Rząd, począwszy od roku 1894, zwolniony zostaje ze wszystkich zobowiązań, bądź zwyczajnych, bądź nadzwyczajnych Rady Kwarantannowej.

W każdym razie atoli wydatki, ponoszone do dziś dnia przez Rząd Egipski, będą go obowiązywać i nadal.

Art. 7.

Począwszy od roku budżetowego 1894, po uregulowaniu rachunku przewyżki z Kasą Długu Publicznego, część nadwyżki, przypadająca Rządowi, będzie zwiększana corocznie o 20,000 f. e.

Art. 8.

Na zasadzie porozumienia Rządu Egipskiego z Rządami Niemieckim, Belgijskim, Wielko-Brytańskim i Włoskim, suma, przeznaczona do zmniejszenia opłat za latarnie morskie, w myśl art. 5 niniejszego dekretu, będzie odjęta od sumy 40,000 f. e., przewidzianej w odezwach, dołączonych do konwencyj handlowych pomiędzy Egiptem a wzmiankowanemi Rządami.

Art. 9.

Naszemu Ministrowi Finansów poleca się wykonanie niniejszego Dekretu.

Sporządzono w Pałacu Koubbeh 25 grudnia 1894.

Abbas Hilmi

W imieniu Kedywa:

Prezydent Rady Ministrów:
N. Nubar

Minister Finansów:
Ahmer Mazlum

Minister Spraw Zagranicznych:
Boutros Ghali

égale à celle qui aura été payée en 1894 sur les mêmes recettes, à valoir sur le déficit de ladite année 1894, de manière à porter à L. E. 40.000 le montant des sommes affectées aux travaux extraordinaires prévus à l'article 1er pour El-Tor, Suez et les Sources de Moïse; 2° les sommes nécessaires pour combler le déficit du budget du Conseil quarantenaire, pour les exercices financiers 1895 et 1896.

Le surplus, après le prélèvement ci-dessus, sera affecté à la construction de nouveaux phares dans la Mer Rouge.

Art. 5.

A partir de l'exercice financier 1897, cette somme annuelle de L. E. 40.000 sera affectée à combler les déficits éventuels du Conseil quarantenaire. Le montant de la somme nécessaire à cet effet sera arrêté définitivement en prenant pour base les résultats financiers des exercices 1894 et 1895 du Conseil.

Le surplus sera affecté à une réduction des droits de phares: il est entendu que ces droits seront réduits dans la même proportion dans la Mer Rouge et dans la Méditerranée.

Art. 6.

Moyennant les prélèvements et affectations ci-dessus, le Gouvernement est, à partir de l'année 1894, déchargé de toute obligation quelconque en ce qui concerne les dépenses soit ordinaires, soit extraordinaires du Conseil quarantenaire.

Il est entendu, toutefois, que les dépenses supportées jusqu'à ce jour par le Gouvernement Égyptien continueront à rester à sa charge.

Art. 7.

A partir de l'exercice 1894, lors du règlement de compte des excédents avec la Caisse de la Dette publique, la part de ces excédents revenant au Gouvernement sera majorée d'une somme annuelle de 20.000 L. E.

Art. 8.

Il a été convenu entre le Gouvernement Égyptien et les Gouvernements d'Allemagne, de Belgique, de Grande-Bretagne et d'Italie que la somme affectée à la réduction des droits de phares, aux termes de l'article 5 du présent décret, viendra en déduction de celle de 40.000 L. E. prévue dans les lettres annexées aux conventions commerciales intervenues entre l'Égypte et lesdits Gouvernements.

Art. 9.

Notre Ministre des Finances est chargé de l'exécution du présent décret.

Fait au Palais de Koubbeh, le 25 décembre 1894.

Abbas Hilmi

Par le Khédive:

Le Président du Conseil des Ministres,
N. Nubar

Le Ministre des Finances,
Ahmer Mazloum

Le Ministre des Affaires étrangères,
Boutros Ghali

ROZPORZĄDZENIE MINISTERJALNE

z dnia 19 czerwca 1893 r.,

dotyczące działalności służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej.

Minister Spraw Wewnętrznych,

na zasadzie dekretu z dnia 19 czerwca 1893 roku zarządza:

Część I.

O Radzie Sanitarnej morskiej i kwarantannowej.

Art. pierwszy.

Prezes zwołuje Radę Sanitarną morską i kwarantannową na sesje zwyczajne w pierwszy wtorek każdego miesiąca.

Zwołać on również winien posiedzenie na żądanie trzech członków.

Winien również zwoływać Radę na posiedzenia nadzwyczajne w wypadkach, wymagających natychmiastowego ustalenia spraw wielkiej wagi.

Art. 2.

W wezwaniach na posiedzenia wymieniać należy sprawy, postawione na porządku dziennym. Z wyjątkiem wypadków nagłych uchwały ostateczne mogą być powzięte jedynie względem spraw, wymienionych w wezwaniach.

Art. 3.

Sekretarz Rady redaguje protokół posiedzeń.

Protokóły przesyła się do podpisu wszystkim członkom, którzy uczestniczyli w posiedzeniu.

Z protokółów należy sporządzać dokładne odpisy, które przechowują się w archiwach razem z oryginałem protokółów.

Odpisy prowizoryczne protokółów są udzielane każdemu z członków Rady na żądanie.

Art. 4.

Komisja stała, złożona z Prezesa, Inspektora jeneralnego służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej i 2-ch delegatów Mocarstw, obranych przez Radę, przeznaczona jest do decydowania spraw i przedsiębrania środków nadzwyczajnych.

Delegat Państwa zainteresowanego zapraszany jest zawsze na sesję i posiada prawo głosu.

Prezes głosuje tylko w wypadkach podzielenia się głosów.

Uchwały są podawane do wiadomości wszystkim członkom Rady niezwłocznie i na piśmie.

Skład Komisji rzeczonej odnawia się co trzy miesiące.

Art. 5.

Prezes, a w razie jego nieobecności Inspektor jeneralny służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej kieruje obradami na sesjach Rady; głosuje zaś jedynie w wypadkach podziału głosów.

ARRÊTÉ MINISTÉRIEL

du 19 Juin 1893

concernant le fonctionnement du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire.

Le Ministre de l'Intérieur.

Vu le décret en date du 19 juin 1893,

Arrête:

Titre I.

Du Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire.

Article premier.

Le Président est tenu de convoquer le Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire, en séance ordinaire, le premier mardi de chaque mois.

Il est également tenu de le convoquer lorsque trois membres en font la demande.

Il doit enfin réunir le Conseil, en séance extraordinaire, toutes les fois que les circonstances exigent l'adoption immédiate d'une mesure grave.

Art. 2.

La lettre de convocation indique les questions portées à l'ordre du jour. A moins d'urgence, il ne pourra être pris de décisions définitives que sur les questions mentionnées dans la lettre de convocation.

Art. 3.

Le secrétaire du Conseil rédige les procès-verbaux des séances.

Ces procès-verbaux doivent être présentés à la signature de tous les membres qui assistaient à la séance.

Ils sont intégralement copiés sur un registre qui est conservé dans les archives concurremment avec les originaux des procès-verbaux.

Une copie provisoire des procès-verbaux sera délivrée à tout membre du Conseil qui en fera la demande.

Art. 4.

Une Commission permanente composée du Président, de l'Inspecteur général du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire, et de deux délégués des Puissances élus par le Conseil, est chargée de prendre les mesures urgentes.

Le délégué de la nation intéressée est toujours convoqué. Il a droit de vote.

Le Président ne vote qu'en cas de partage.

Les décisions sont immédiatement communiquées par lettres à tous les membres du Conseil.

Cette Commission sera renouvelée tous les trois mois.

Art. 5.

Le Président ou, en son absence, l'Inspecteur général du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire, dirige les délibérations du Conseil. Il ne vote qu'en cas de partage.

Prezes sprawuje zarząd ogólny służby i jest obowiązany dopilnowywać wykonania postanowień Rady.

Sekretarjat.

Art. 6.

Sekretarjat, znajdując się pod zarządem Prezesa, ześrodkowuje korespondencję zarówno z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, jak i z różnymi agentami służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej.

Prowadzi on statystykę i zarządza archiwami. W skład jego wchodzą ajenci pomocniczy (commis) i tłumacze w liczbie, dostatecznej do załatwiania spraw.

Art. 7.

Sekretarz Rady, Kierownik Sekretarjatu, uczestniczy w posiedzeniach Rady i redaguje protokóły.

Pod jego kierownictwem znajdują się kierownicy i służba niższa Sekretarjatu.

Zarządza on i kontroluje ich pracę z ramienia Prezesa.

Do niego też należy piecza nad archiwum i odpowiedzialność za nie.

Biuro rachunkowe.

Art. 8.

Kierownikiem biura centralnego rachuby jest „księgowy" (buchalter).

Nie może on objąć służby przed złożeniem kaucji, której wysokość oznacza Rada Sanitarna morska i kwarantannowa.

Prowadzi on pod dyrekcją Komitetu Finansowego kontrolę czynności urzędników, którym powierzono przyjmowanie opłat sanitarnych i kwarantannowych.

Sporządza on budżety i rachunki, które przesyła Ministerstwu Spraw Wewnętrznych po uchwaleniu przez Komitet Finansowy i zaakceptowaniu przez Radę.

O inspektorze jeneralnym sanitarnym.

Art. 9.

Inspektor jeneralny sanitarny czuwa nad całokształtem służby, zależnej od Rady. Nadzór ten wykonywa on w warunkach, przewidzianych w art. 19 Dekretu z dnia 19 czerwca 1893 r.

Zwiedza on co najmniej raz na rok wszystkie urzędy, ogencje i posterunki sanitarne.

Nadto na wniosek Rady i w miarę potrzeb służby Inspektor jeneralny zarządza wizytacje, wyznaczone przez Prezesa.

W razie przeszkód w czynności Inspektora jeneralnego, Prezes w porozumieniu z Radą wyznacza jego zastępcę.

We wszystkich wypadkach dokonania oględzin urzędu, agencji, posterunku sanitarnego, stacji sanitarnej lub obozu kwarantannowego Inspektor sanitarny zdaje sprawę Prezydium Rady w specjalnym raporcie o wynikach rzeczonych oględzin.

W przerwach pomiędzy wyjazdami, Inspektor jeneralny bierze udział z ramienia Prezesa w zarzą-

Le Président a la direction générale du Service. Il est chargé de faire exécuter les décisions du Conseil.

Secrétariat.

Art. 6.

Le secrétariat, placé sous la direction du Président, centralise la correspondance tant avec le Ministère de l'Intérieur qu'avec les divers agents du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire.

Il est chargé de la statistique et des archives. Il lui sera adjoint des commis et interprètes en nombre suffisant pour assurer l'expédition des affaires.

Art. 7.

Le secrétaire du Conseil, chef du secrétariat, assiste aux séances du Conseil et rédige les procès-verbaux.

Il a sous ses ordres les employés et gens du service du secrétariat.

Il dirige et surveille leur travail, sous l'autorité du Président.

Il a la garde et la responsabilité des archives.

Bureau de comptabilité.

Art. 8.

Le chef du bureau central de la comptabilité est „agent comptable".

Il ne pourra entrer en fonctions avant d'avoir fourni un cautionnement, dont le quantum sera fixé par le Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire.

Il contrôle, sous la direction du Comité des finances, les opérations des préposés à la recette des droits sanitaires et quarantenaires.

Il dresse les états et comptes qui doivent être transmis au Ministère de l'Intérieur après avoir été arrêtés par le Comité des finances et approuvés par le Conseil.

De l'Inspecteur général sanitaire.

Art. 9.

L'Inspecteur général sanitaire a la surveillance de tous les services dépendant du Conseil. Il exerce cette surveillance dans les conditions prévues par l'article 19 du Décret en date du 19 juin 1893.

Il inspecte, au moins une fois par an, chacun des offices, agences ou postes sanitaires.

En outre, le Président détermine, sur la proposition du Conseil et selon les besoins du service, les inspections auxquelles l'Inspecteur général devra procéder.

En cas d'empêchement de l'Inspecteur général, le Président désignera, d'accord avec le Conseil, le fonctionnaire appelé à le suppléer.

Chaque fois que l'Inspecteur général a visité un office, une agence, un poste sanitaire, une station sanitaire ou un campement quarantenaire, il doit rendre compte à la Présidence du Conseil, par un rapport spécial, des résultats de sa vérification.

Dans l'intervalle de ses tournées, l'Inspecteur général prend part, sous l'autorité du Président, à la

dzie służby ogólnej. Zastępuje on Prezesa w razie nieobecności jego lub innych przeszkód w czynnościach.

Część II-a.

Służba portowa, stacje kwarantannowe, stacje sanitarne.

Art. 10.

Policja sanitarna morska i kwarantannowa wzdłuż brzegów Morza Śródziemnego i Czerwonego w Egipcie, jak również na granicach lądowych z pustynią, powierza się dyrektorom urzędów zdrowia, dyrektorom stacyj sanitarnych lub obozów kwarantannowych, przełożonemu agencyj stanitarnych lub przełożonym posterunków sanitarnych oraz urzędnikom pod władzą tych organów pozostającym.

Art. 11.

Dyrektorzy urzędów zdrowia sprawują zarząd i są odpowiedzialni zarówno za działalność urzędów, na czele których są postawieni, jak i posterunków sanitarnych, od nich zależnych.

Mają oni czuwać nad ścisłem wykonaniem przepisów policji sanitarnej morskiej i kwarantannowej. Stosują się do instrukcyj, otrzymywanych od Prezydjum Rady i wydają rozporządzenia i instrukcje urzędnikom swego urzędu, oraz posterunków sanitarnych, do niego należących.

Do obowiązków ich należą rewizje okrętów i pertraktacje z nimi, zastosowanie środków kwarantannowych oraz dokonywanie w wypadkach, w przepisach przewidzianych, oględzin lekarskich i wnioskowanie w sprawach przekroczeń kwarantannowych.

Znoszą się oni w sprawach administracyjnych bezpośrednio z Prezydjum, któremu udzielają wszelkich informacyj sanitarnych w wyniku wykonywania swych czynności służbowych.

Art. 12.

Dyrektorzy urzędów zdrowia pod względem wynagrodzenia dzielą się na dwie klasy: urzędów pierwszej klasy jest cztery, a mianowicie:

Aleksandrja,
Port-Said,
Zagłębie Suezu i Obóz przy Źródłach Mojżesza.

Tor.

Urzędy drugiej klasy w liczbie trzech są:

Damietta,
Suakim,
Kosseir.

Art. 13.

Przełożeni agencyj sanitarnych mają w stosunku do nich takie same atrybucje, jak dyrektorzy w stosunku do swych urzędów.

Art. 14.

Istnieje jedna tylko agencja sanitarna w El-Arisz.

Titre II.

Service des ports, stations quarantenaires, stations sanitaires.

Art. 10.

La police sanitaire, maritime et quarantenaire, le long du littoral égyptien de la Méditerranée et de la Mer Rouge, aussi bien que sur les frontières de terre du côté du désert, est confiée aux directeurs des offices de santé, directeurs des stations sanitaires ou campements quarantenaires, chefs des agences sanitaires ou chefs des postes sanitaires et aux employés placés sous leurs ordres.

Art. 11.

Les directeurs des offices de santé ont la direction et la responsabilité du service, tant de l'office à la tête duquel ils sont placés que des postes sanitaires qui en dépendent.

Ils doivent veiller à la stricte exécution des règlements de police sanitaire, maritime et quarantenaire. Ils se conforment aux instructions qu'ils reçoivent de la Présidence du Conseil et donnent à tous les employés de leur office, aussi bien qu'aux employés des postes sanitaires qui y sont rattachés, les ordres et les instructions nécessaires.

Ils sont chargés de la reconnaissance et de l'arraisonnement des navires, de l'application des mesures quarantenaires, et ils procèdent, dans les cas prévus par les règlements, à la visite médicale, ainsi qu'aux enquêtes sur les contraventions quarantenaires.

Ils correspondent seuls pour les affaires administratives avec la Présidence, à laquelle ils transmettent tous les renseignements sanitaires qu'ils ont recueillis dans l'exercice de leurs fonctions.

Art. 12.

Les directeurs des offices de santé sont, au point de vue du traitement, divisés en deux classes.

Les offices de 1re classe, qui sont au nombre de quatre:

Alexandrie;
Port-Saïd;
Bassin de Suez et campement aux Sources de Moïse;
Tor;

Les offices de deuxième classe, qui sont au nombre de trois:

Damiette;
Souakim;
Kosseir.

Art. 13.

Les chefs des agences sanitaires ont les mêmes attributions, en ce qui concerne l'agence, que les directeurs en ce qui concerne leur office.

Art. 14.

Il y a une seule agence sanitaire, à El Ariche.

Art. 15.

Przełożeni posterunków sanitarnych są naczelnikami urzędników posterunku, do ich zarządu należącego. Są oni podwładni dyrektorowi jednego z urzędów zdrowia.

Do obowiązków ich należy zastosowanie środków sanitarnych i kwarantannowych, wymienionych w przepisach.

Nie mogą oni wydawać żadnych patentów, poświadczać zaś mogą tylko patenty statków, mających wolny przejazd.

Wzywają oni okręty, przybywające ze złym patentem lub w warunkach nieprawidłowych do zawinięcia do portu, w którym znajduje się urząd sanitarny.

Nie mogą oni przedsiębrać sami badań (ankiet) sanitarnych, lecz winni zawezwać w tym celu dyrektora urzędu przełożonego.

Z wyjątkiem wypadków nagłych w najściślejszem znaczeniu znoszą się oni wyłącznie z dyrektorem we wszystkich sprawach administracyjnych. W nagłych sprawach sanitarnych i kwarantannowych, do jakich należy stosowanie środków względem okrętu przybywającego, lub wpisanie adnotacji do patentu okrętu odpływającego, korespondują oni bezpośrednio z Prezydjum Rady, obowiązani są atoli zawiadomić niezwłocznie o tej korespondencji dyrektora przełożonego.

Obowiązani są oni w sposób jak najszybszy zawiadomić Prezydjum Rady o zatonięciach, o których mieliby wiadomość.

Art. 16.

Posterunków sanitarnych jest sześć, a mianowicie:

Posterunki w Nowym-Porcie, Abukirze, Brullos i Rozecie należą do urzędu w Aleksandrji.

Posterunki w Kantarze i porcie wewnętrznym Ismailia należą do urzędu w Port-Saidzie.

Rada może, w razie konieczności oraz w miarę posiadania odpowiednich środków, zakładać nowe posterunki sanitarne.

Art. 17.

Służba stała i prowizoryczna stacyj sanitarnych i obozów kwarantannowych powierza się dyrektorom, pod których władzą znajdują się urzędnicy sanitarni, strażnicy, robotnicy i posługacze.

Art. 18.

Dyrektorzy obowiązani są poddawać kwarantannie osoby, przysłane do stacji sanitarnej lub obozu; czuwają oni w porozumieniu z lekarzami nad izolacją różnych kategoryj osób, odbywających kwarantannę, i zapobiegają wykroczeniom. Po upływie określonego czasu udzielają zwolnienia lub zawieszają je stosownie do przepisów; zarządzają wykonanie dezynfekcji towarów i przedmiotów użytku i poddają kwarantannie osoby, użyte do rzeczonych czynności.

Art. 19.

Wykonywują oni nadzór stały nad stosowaniem środków nakazanych, tudzież nad zdrowiem odbywających kwarantannę i personelu zakładu.

Art. 15.

Les chefs des postes sanitaires ont sous leurs ordres les employés du poste qu'ils dirigent. Ils sont placés sous les ordres du directeur d'un des offices de santé.

Ils sont chargés de l'exécution des mesures sanitaires et quarantenaires indiquées par les règlements.

Ils ne peuvent délivrer aucune patente et ne sont autorisés à viser que les patentes des bâtiments partant en libre pratique.

Ils obligent les navires qui arrivent à leur échelle avec une patente brute ou dans des conditions irrégulières à se rendre dans un port où existe un office sanitaire.

Ils ne peuvent eux-mêmes procéder aux enquêtes sanitaires, mais ils doivent appeler à cet effet le directeur de l'office dont ils relèvent.

En dehors des cas d'urgence absolue, ils ne correspondent qu'avec ce directeur pour toutes les affaires administratives. Pour les affaires sanitaires et quarantenaires urgentes, telles que les mesures à prendre au sujet d'un navire arrivant, ou l'annotation à inscrire sur la patente d'un navire en partance, ils correspondent directement avec la Présidence du Conseil; mais ils doivent donner sans retard communication de cette correspondance au directeur dont ils dépendent.

Ils sont tenus d'aviser, par les voies les plus rapides, la Présidence du Conseil des naufrages dont ils auront connaissance.

Art. 16.

Les postes sanitaires sont au nombre de six énumérés ci-après:

Postes du Port-Neuf, d'Aboukir, Brullos et Rosette, relevant de l'office d'Alexandrie.

Postes de Kantara, et du port intérieur d'Ismaïlia, relevant de l'office de Port-Saïd.

Le Conseil pourra, suivant les nécessités du service, et suivant ses ressources, créer de nouveaux postes sanitaires.

Art. 17.

Le service permanent ou provisoire des stations sanitaires et des campements quarantenaires est confié à des directeurs qui ont sous leurs ordres des employés sanitaires, des gardiens, des portefaix et des gens de service.

Art. 18.

Les directeurs sont chargés de faire subir la quarantaine aux personnes envoyées à la station sanitaire ou au campement. Ils veillent, de concert avec les médecins, à l'isolement des différentes catégories de quarantenaires et empêchent toute compromission. A l'expiration du délai fixé, ils donnent la libre pratique ou la suspendent conformément aux règlements, font pratiquer la désinfection des marchandises et des effets à usage, et appliquent la quarantaine aux gens employés à cette opération.

Art. 19.

Ils exercent une surveillance constante sur l'exécution des mesures prescrites, ainsi que sur l'état de santé des quarantenaires et du personnel de l'établissement.

Art. 20.

Odpowiedzialni są za bieg służby, z którego w raportach codziennych zdają sprawę Prezydjum Rady Sanitarnej morskiej i kwarantannowej.

Art. 21.

Lekarze stacyj sanitarnych i obozów kwarantannowych są podwładnymi dyrektorom rzeczonych zakładów, oraz przełożonymi aptekarza i pielęgniarzy.

Czuwają oni nad stanem zdrowia osób, odbywających kwarantannę, i personelu zakładu, zarządzają infirmerją stacji sanitarnej lub obozu.

Zwolnienie osób, odbywających kwarantannę, może nastąpić jedynie po zbadaniu przez lekarza i na skutek jego przychylnej opinji.

Art. 22.

W urzędach sanitarnych, stacjach sanitarnych i obozach kwarantannowych dyrektor jest zarazem „buchalterem".

Wyznacza on pod osobistą swoją odpowiedzialnością urzędnika do inkasowania opłat sanitarnych i kwarantannowych.

Przełożeni agencyj lub posterunków sanitarnych są zarazem buchalterami; obowiązani są oni osobiście pobierać opłaty.

Agenci, przeznaczeni do pobierania opłat, winni stosować się do przepisów, wydawanych przez Ministerstwo Skarbu w sprawach, dotyczących gwarancji, księgowości, terminów składania gotówki i wogóle we wszystkich sprawach finansowych, do ich urzędu należących.

Art. 23.

Wydatki służby sanitarnej morskiej i kwarantannowej uskuteczniają się z własnych środków Rady lub za zgodą Ministerstwa Skarbu przez kasy, które ono do tego przeznaczy.

Kair, 19 czerwca 1893.

Riaz

Art. 20.

Ils sont responsables de la marche du service et en rendent compte, dans un rapport journalier, à la Présidence du Conseil Sanitaire, Maritime et Quarantenaire.

Art. 21.

Les médecins attachés aux stations sanitaires et aux campements quarantenaires relèvent des directeurs de ces établissements. Ils ont sous leurs ordres le pharmacien et les infirmiers.

Ils surveillent l'état de santé des quarantenaires et du personnel, et dirigent l'infirmerie de la station sanitaire ou du campement.

La libre pratique ne peut être donnée aux personnes en quarantaine qu'après visite et rapport favorable du médecin.

Art. 22.

Dans chaque office sanitaire, station sanitaire ou campement quarantenaire, le directeur est aussi „agent comptable".

Il désigne, sous sa responsabilité personnelle effective, l'employé préposé à l'encaissement des droits sanitaires et quarantenaires.

Les chefs d'agences ou postes sanitaires sont également agents comptables: ils sont chargés personnellement d'effectuer la perception des droits.

Les agents chargés du recouvrement des droits doivent se conformer, pour les garanties à présenter, la tenue des écritures, l'époque des versements, et généralement tout ce qui concerne la partie financière de leur service, aux règlements émanant du Ministère des Finances.

Art. 23.

Les dépenses du Service Sanitaire, Maritime et Quarantenaire seront acquittées par les moyens propres du Conseil, ou d'accord avec le Ministère des Finances, par le service des caisses qu'il désignera.

Le Caire, le 19 juin 1893.

Riaz

PROTOKÓŁ

o złożeniu dokumentów ratyfikacyjnych, dotyczących konwencji sanitarnej międzynarodowej, podpisanej w Paryżu w dniu 17 stycznia 1912 roku.

W wykonaniu art. 160 konwencji sanitarnej międzynarodowej, podpisanej w Paryżu w dniu 17 stycznia 1912 r. przez Niemcy, Stany Zjednoczone Ameryki, Republikę Argentyńską, Austro-Węgry, Belgję, Boliwję, Brazylję, Bułgarję, Chili, Kolumbję, Costa-Rica, Kubę, Danję, Ekwador, Hiszpanję, Francję, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanji i Irlandji, Grecję, Gwatemalę, Haiti, Honduras, Włochy, Luksemburg, Meksyk, Czarnogórę, Norwegję, Panamę, Holandję, Persję, Portugalję, Rumunję, Rosję, Salwador, Serbję, Sjam, Szwecję, Szwajcarję, Turcję, Egipt, Urugwaj, niżej podpisani zgromadzili się w Ministerstwie Spraw Zagranicznych w Paryżu, aby przystąpić do pierwszego złożenia, na warunkach niżej wymienionych, na ręce Rządu Republiki Francuskiej, dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej konwencji rządów przez nich reprezentowanych.

PROCÈS-VERBAL

du dépôt des ratifications sur la Convention Sanitaire Internationale. Signée à Paris le 17 janvier 1912.

En exécution de l'article 160 de la Convention Sanitaire Internationale signée à Paris le 17 janvier 1912, par l'Allemagne, les États-Unis d'Amérique, la République Argentine, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, la Bolivie, le Brésil, la Bulgarie, le Chili, la Colombie, Costa-Rica, Cuba, le Danemark, l'Équateur, l'Espagne, la France, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande, la Grèce, le Guatémala, Haïti, le Honduras, l'Italie, le Luxembourg, le Mexique, le Monténégro, la Norvège, Panama, les Pays-Bas, la Perse, le Portugal, la Roumanie, la Russie, le Salvador, la Serbie, le Siam, la Suède, la Suisse, la Turquie, l'Égypte et l'Uruguay, les soussignés se sont réunis au Ministère des Affaires Étrangères à Paris pour procéder, dans les conditions ci-après, au premier dépôt, entre les mains du Gouvernement de la République Française, des rati-

Przedstawiciel Rządu Brytyjskiego oświadczył, że:

„Klauzule konwencji tej nie będą stosowane do żadnej z kolonij, posiadłości lub protektoratów Jego Brytyjskiej Mości, włączając Cesarstwo Indyjskie. W każdym razie Rząd Brytyjski zastrzega dla każdej ze swoich kolonij i posiadłości oraz dla każdego ze swoich protektoratów, łącznie z Cesarstwem Indyjskiem, prawo przystąpienia do konwencji z chwilą, gdy którykolwiek z tych rządów ujawni pragnienie odnośne, jak również możność oddzielnego wypowiedzenia, nie krępując się postanowieniami Rządu Brytyjskiego, odnoszącemi się do Królestwa Zjednoczonego. Za każdym razem, gdy która z kolonij lub posiadłości, albo protektoratów przystąpi do konwencji lub ją wypowie, przedstawiciel Jego Królewskiej Mości Brytyjskiej w Paryżu prześle notyfikację o tem Ministrowi Spraw Zagranicznych Republiki Francuskiej w imieniu tej kolonji, tej posiadłości, lub tego protektoratu.

Rząd Brytyjski zgadza się, że prawo wypowiedzenia konwencji niniejszej, jak również prawo mocarstw porozumiewania się celem wprowadzenia zmian w tekście konwencji, pozostaje nadal w mocy zgodnie z przepisami konwencji Weneckiej z roku 1897 i Paryskiej z roku 1903".

Przedstawiciel Rządu Stanów Zjednoczonych Ameryki oświadczył, że Rząd jego ratyfikował konwencję z zastrzeżeniem, że treść jej art. 9 nie będzie uważana, jako wzbraniająca Stanom Zjednoczonym przedsiębrania specjalnych zarządzeń kwarantannowych przeciwko zarażeniu ich portów, które mogłyby być wymagane przez nadzwyczajne warunki sanitarne. Czyniąc to zastrzeżenie, Rząd Stanów Zjednoczonych nie ma zamiaru kwestjonowania w jakibądź sposób przepisów zasadniczych konwencji.

Przedstawiciel Rządu Hiszpańskiego oświadczył, że Rząd jego zastrzega sobie prawo komentowania w sensie jak najszerszym i stosownie do zasad naukowych nowoczesnej higjeny paragrafu 2 artykułu 9, celem uniknięcia w granicach możności zawleczenia dżumy i febry żółtej do portów hiszpańskich, oświadcza wszakże zarazem, iż nie chodzi mu o odmówienie przyjęcia czegokolwiek bądź, dotyczącego wymagań zasadniczych konwencji.

Przedstawiciel Rządu Panamy oświadczył, że Rząd jego dokonał ratyfikacji z zastrzeżeniem, że postanowienia artykułu 9 nie przeszkodzą Rządowi Panamy lub Stanów Zjednoczonych, zgodnie z Traktatem, podpisanym przez obydwa kraje w dniu 18 listopada 1903, nakazać w portach strefy Kanału i w portach podległych jurysdykcji Republiki Panamskiej zarządzeń kwarantannowych, których wymagałyby okoliczności.

Niżej podpisani przyjmują do wiadomości zastrzeżenia powyżej wyrażone i oświadczają że ich kraje odnośne zastrzegają sobie prawo skorzystania

fications sur ladite Convention des Gouvernements qu'ils représentent.

Le Représentant du Gouvernement Britannique a déclaré que:

„Les stipulations de cette Convention ne seront applicables à aucune des colonies, possessions ou protectorats de S. M. Britannique, y compris l'Empire des Indes. Toutefois, le Gouvernement britannique réserve à chacune de ses colonies et possessions et à chacun de ses protectorats, y compris l'Empire des Indes, le droit d'adhérer à la Convention, dès que l'un de ces Gouvernements en aura manifesté le désir, ainsi que la faculté de la dénoncer séparément sans être lié par les décisions du Gouvernement britannique relatives au Royaume-Uni. Chaque fois qu'une des colonies, qu'une des possessions ou qu'un des protectorats britanniques adhérera à la Convention ou la dénoncera, une notification à cet effet sera adressée par le Représentant de S. M. Britannique à Paris au Ministre des Affaires Étrangères de la République française, au nom de telle colonie, telle possession, ou tel protectorat.

„Il est entendu par le Gouvernement Britannique que le droit de dénoncer la présente Convention, ainsi que celui des Puissances de se concerter en vue d'introduire des modifications dans le texte de la Convention, subsiste conformément aux dispositions de la Convention de Venise de 1897 et de celle de Paris de 1903."

Le Représentant du Gouvernement des États-Unis d'Amérique a déclaré que Son Gouvernement a ratifié, sous la réserve que rien dans l'article 9 de la Convention ne sera considéré comme interdisant aux États-Unis de prendre des mesures spéciales de quarantaine contre la contamination de leurs ports qui pourraient être exigées par des conditions sanitaires insolites. En faisant cette réserve, le Gouvernement des États-Unis n'a pas l'intention d'enfreindre d'une manière quelconque les règles fondamentales de la Convention.

Le Représentant du Gouvernement Espagnol a déclaré que son Gouvernement se réserve le droit d'interpréter dans son sens le plus large et selon les principes scientifiques de l'hygiène moderne le paragraphe 2 de l'article 9, afin d'éviter, dans la mesure du possible, que la peste et la fièvre jaune ne soient importées dans des ports espagnols, mais il déclare qu'il ne s'agit pas pour lui de refuser son adhésion à rien de ce qui touche aux points fondamentaux de la Convention.

Le Représentant du Gouvernement de Panama a déclaré que son Gouvernement a ratifié sous la réserve que les dispositions contenues dans l'article 9 n'empêcheront pas le Gouvernement de Panama ou celui des États - Unis, conformément au traité signé entre les deux Pays le 18 novembre 1903, de prescrire dans les ports de la zone du canal et dans ceux qui sont soumis à la juridiction de la République de Panama les mesures de quarantaine qu'exigeraient les circonstances.

Les soussignés donnent acte des réserves ci-dessus exprimées et déclarent que leurs pays respectifs se réservent le droit d'en invoquer le béné-

z przywileju w stosunku do osób i towarów, przybywających ze Stanów Zjednoczonych Ameryki, Hiszpanji i Panamy.

Dokumenty ratyfikacyjne w dniu dzisiejszym przedstawione, uznane po zbadaniu za dobre i należyte co do formy, powierzone zostały Rządowi Republiki Francuskiej, celem złożenia w archiwach Departamentu Spraw Zagranicznych.

Co się tyczy dokumentów ratyfikacyjnych mocarstw, które konwencję podpisały, lecz nie były w stanie w dniu dzisiejszym złożenia ich dokonać, Rząd Republiki Francuskiej otrzyma je później i zawiadomi o tem wszystkiem mocarstwa układające się.

Na dowód czego spisano niniejszy protokół, którego jedna kopja uwierzytelniona za zgodność zostanie przesłana staraniem Rządu Republiki Francuskiej każdemu z mocarstw, które podpisały konwencję sanitarną z dnia 17 stycznia 1912 r.

Sporządzono w Paryżu 7 października 1920.

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:
Hugh C. Wallace
ZA BELGJĘ:
E. de Gaiffier
ZA DANJĘ:
H. A. Bernhoft
ZA EKWADOR:
Dorn y de Alsua
ZA HISZPANJĘ:
J. Quinones de Leon
ZA FRANCJĘ:
Georges Leygues
ZA WIELKĄ BRYTANJĘ:
Derby
ZA WŁOCHY:
Bonin
ZA NORWEGJĘ:
Fr. Jakhelln
ZA REPUBLIKĘ PANAMY:
R. A. Amador
ZA HOLANDJĘ:
J. Loudon
ZA PERSJĘ:
M. Samad
ZA PORTUGALJĘ:
Alf. de Mesquita
ZA SZWECJĘ:
G. de Reuterskiöld
ZA SZWAJCARJĘ:
Dunant
ZA EGIPT:
Derby

fice à l'égard des provenances des États-Unis d'Amérique, de l'Espagne et de Panama.

Les instruments de ratification produits aujourd'hui, ayant été trouvés, après examen, en bonne et due forme, sont confiés au Gouvernement de la République française pour être déposés dans les Archives du Département des Affaires Étrangères.

En ce qui concerne les ratifications par les Puissances signataires de la Convention, qui n'ont pas été en mesure de procéder, dès aujourd'hui à leur dépôt, le Gouvernement de la République Française les recevra ultérieurement et en donnera avis à toutes les Puissances contractantes.

En foi de quoi a été dressé le présent procès-verbal dont une copie certifiée conforme sera adressée, par les soins du Gouvernement de la République Française, à chacune des Puissances signataires de la Convention sanitaire du 17 janvier 1912.

Fait à Paris, le 7 octobre 1920, à seize heures.

POUR LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:
Hugh C. Wallace
POUR LA BELGIQUE:
E. de Gaiffier
POUR LE DANEMARK:
H. A. Bernhoft
POUR L'ÉQUATEUR:
E. Dorn y de Alsua
POUR L'ESPAGNE:
J. Quinones de Leon
POUR LA FRANCE:
G. Leygues
POUR LA GRANDE-BRETAGNE:
Derby
POUR L'ITALIE:
Bonin
POUR LA NORVÈGE:
Fr. Jakhelln
POUR LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
R. A. Amador
POUR LES PAYS-BAS:
J. Loudon
POUR LA PERSE:
M. Samad
POUR LE PORTUGAL:
Alf. de Mesquita
POUR LA SUÈDE:
G. de Reuterskiöld
POUR LA SUISSE:
Dunant
POUR L'ÉGYPTE:
Derby

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją, uznaliśmy ją i uznajemy za słuszną zarówno w całości jak i każde z postanowień w niej zawartych; oświadczamy, że jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona i przyrzekamy, że będzie niezmiennie zachowywana.

NA DOWÓD CZEGO wydaliśmy Akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 25 października 1922 r.

(—) J. Piłsudski

L. S.

Przez Naczelnika Państwa
Minister Spraw Zagranicznych

(—) G. Narutowicz

Après avoir vu et examiné ladite Convention, Nous l'avons approuvée et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues; déclarons qu'elle est acceptée, ratifiée et confirmée et promettons qu'elle sera inviolablement observée.

EN FOI DE QUOI, Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République Polonaise.

A Varsovie, le 25 octobre 1922.

(—) J. Piłsudski

L. S.

Par le Chef de l'État
Le Ministre des Affaires Étrangères

(—) G. Narutowicz